بسم الله الرحمن الرحيم

BILJEŠKA O AUTORU

Pod pseudonimima Harun Yahya i Džavit Yalčin, autor je napisao niz djela iz područja vjere. Objavljene su mu brošure poput Obmana teorije evolucije, Čudo u ćeliji, Čudo u oku, Čudo kod pauka, Čudo kod komarca, Čudo mrava, Čudo odbrambenog sistema, Racionalna spoznaja Boga, Ovosvjetski život, Uništenje naroda, Za ljude koji razmišljaju, Stvaranje kosmosa, Priznanja evolucionista, Požrtvovanost i racionalno ponašanje živih bića, Čudo u stvaranju bilja, Djeco, Darwin laže!, Duboko razmišljanje, Božija umjetnost boja, Čudo atoma, Dizajn u prirodi, Čudo kod pčele, Kraj darvinizma, Vječnost je počela, Zlatno doba, Kur'an - smjernica za nauku, Rješenje je u vladanju po Kur'anu, Kur'anska čuda, Božija imena, Živjeti u ime Boga, Džennet, Jeste li razmišljali o Istini, Sudnji dan, Hidžra u Kur'anu, Moralne vrijednosti po Kur'anu, Nauka o Kur'anu, Dova u Kur'anu, Kur'anski indeks, Karakter munafika u Kur'anu, Saopćenje i rasprava u Kur'anu, Važnost savjesti po Kur'anu, Odgovori iz Kur'ana, Tajne munafika, Smrt - kijamet - Džehennem, Borbe poslanika, Nikako ne zaboravite!, Šejtan, Širk, Osnovni principi Kur'ana, Brzo poimanje imana 1-2-3, Ljepote življenja po Kur'anu, Jedan pregršt Božijih ljepota 1-2-3-4, Ateistička primitivna logika, Besprijekoran iman, Prije kajanja, Resulullah nam kaže, Merhamet vijernika, Strah od Boga, Ateističke more, Povratak Isaa a. s., Važnost strpljenja po Kur'anu, Karakter članova neupućenog društva, Izrugivanje kao zulum, Stvarni razum po Kur'anu, Borba protiv ateističke religije, Jusufova medresa, Složnost u dobročinstvu i tajna iskušenja... i dr.

Objavljen je i niz brošura u kojima se autor bavi teorijom evolucije. Između ostalih, treba navesti slijedeće brošure: Obmana teorije evolucije, Rušenje materijalizma, Kraj materijalizma, Teorija evolucije, Rušenje teorije evolucije: istina o stvaranju, Evolucionističke zablude 1, Evolucionističke zablude 2, Evolucionističke zablude 3, Mikrobiološko rušenje evolucije, Istina o stvaranju, Tajne atoma, Rušenje teorije evolucije kroz 20 pitanja i darvinizam.

Knjige Obmana teorije evolucije, Čudo mrava, Uništenje naroda, Racionalna spoznaja Boga, Moralne vrijednosti po Kur'anu, Osnovni principi Kur'ana, Laži genocida, Za ljude koji razmišljaju, Ovosvjetski život, Duboko razmišljanje i Nemojte se pretvarati da ne razumijete prevedene su na engleski i objavljene u različitim izdavačkim kućama širom svijeta. Pored engleskog, mnoga autorova djela prevedena su i na ostale jezike, poput: ruskog, albanskog, poljskog, njemačkog, bosanskog, španskog i arapskog.

Pod pseudonimom Harun Yahya, autor je priredio i niz knjiga političkog sadržaja: Židovstvo i masonstvo, Masonstvo i kapitalizam, Masonstvo - satanska religija, Jahovini sinovi i masoni, Novi masonski poredak, Nacionalna strategija, 'Tajna ruka' u Bosni, Laži genocida, Pozadina terora i Kurdska karta u rukama Izraela. Centralnu temu ovih djela zauzimaju masoni i Židovi, te utjecaj ovih dvaju sila na svjetsku historiju i politiku. (Pseudonim je nastao spajanjem imena Harun i Yahya, kao spomen i izraz poštovanja prema dvojici vjerovjesnika koji su se borili protiv demantirane židovske misli.)

Č I T A O C U

- Razlog što smo u ovoj knjizi i u nizu naših drugih djela posebno mjesto posvetili porazu teorije evolucije je činjenica da ova teorija predstavlja osnovu svih antivjerskih filozofija. Darvinizam, koji negira stvaranje, a samim time i Boga, bio je razlogom što su mnogi ljudi izgubili vjeru u Boga ili što su, u najmanju ruku, pali u sumnju. Prema tome, otkriti da je ova teorija jedna obmana je jedna veoma bitna dužnost koju nalaže iman. Ova značajna zadaća mora doprijeti do svih ljudi. Određeni čitaoci će biti u prilici da možda pročitaju samo jedno naše djelo koje govori o obmanama vezanim za ovu teoriju. Zbog toga smo smatrali važnim da u svim našim knjigama odvojimo mjesta za ovu temu, pa makar to ponekad bilo samo i u vidu rezimea.
- Drugo pitanje koje se mora naglasiti je vezano za sadržaj ovih knjiga. Vjerska pitanja svih autorovih djela iznose se u svjetlu kur'anskih ajeta i pozivaju ljude na učenje Allahovih ajeta i život u skladu sa njihovim naredbama. Sve teme vezane za Allahove ajete iznose se na način koji kod čitaoca ne ostavlja nikakvu sumnju, niti znak pitanja.
- Blizak, jednostavan i tečan stil koji je prepoznatljiv u našim djelima osigurava lakše shvatanje kod čitalaca svih profila, od sedam do sedamdeset sedam godina. Ovim efektnim i jednostavnim izražavanjem naše knjige sasvim zasluženo dobivaju laskavi status "knjiga koje se čitaju u jednom dahu". Čak i ljudi koji zauzimaju kategoričan stav o pitanju odbijanja vjere ostaju pod utiskom činjenica koje se iznose u našim knjigama i apsolutno su u nemogućnosti da zaniječu istinitost svega toga.
- Ova knjiga kao i ostala autorova djela mogu se čitati kako pojedinačno tako i u atmosferi uzajamne diskusije. Grupa čitalaca koja se želi okoristiti ovom knjigom trebala bi je čitati zajedno. Bit će to neosporno korisno s pozicija međusobnih izmjena znanja i iskustava.
- Pored toga, učestvovati u čitanju i upoznavanju sa ovim knjigama koje su napisane samo radi postizanja Božijeg zadovoljstva, također, predstavljaju veliki hizmet. Umijeće dokazivanja i ubjeđivanja je krajnje jaka autorova osobenost koja je uočljiva u svim njegovim knjigama. Iz tog razloga, jedan od najefikasnijih metoda onih koji žele objasniti vjeru je stimuliranje drugih na čitanje knjiga ovog autora.
- Predstavljanje ostalih autorovih djela u zadnjem dijelu ove knjige ima svoje važne razloge. Zahvaljujući tome, osoba koja uzme u ruke ovu knjigu vidjet će da autor ima niz knjiga koje nose osobenosti koje smo maločas naveli i otkrit će kvalitete ove knjige, koju ćete, nadamo se, čitati sa velikim zadovoljstvom. Uvjerit ćete se da se nalazite pred bogatim izvorom podataka o pitanju nesvakidašnjih vjerskih i političkih tema kojima ćete se moći koristiti.

Naslov originala:
KUR'AN MUCIZELERI

Autor:
Harun Yahya

Naslov na bosanskom jeziku:
KUR'ANSKE MUDŽIZE

Prijevod sa turskog na bosanski:
Enver Ibrahimkadić

Urednik:
Nedžad Latić

Lektor:
Lejla Mašić

Korektor:
Emira Džananović

Design:
Vural Publishing

Izdavač:
Bosančica print

Za izdavača:
Hadžib Šišić

Štamparija:
SEÇİL OFSET - İstanbul

Sarajevo, 2001

ISBN 9958-650-06-1

HARUN YAHYA

KUR'ANSKE MUDŽIZE

Prijevod: Enver IBRAHIMKADIĆ

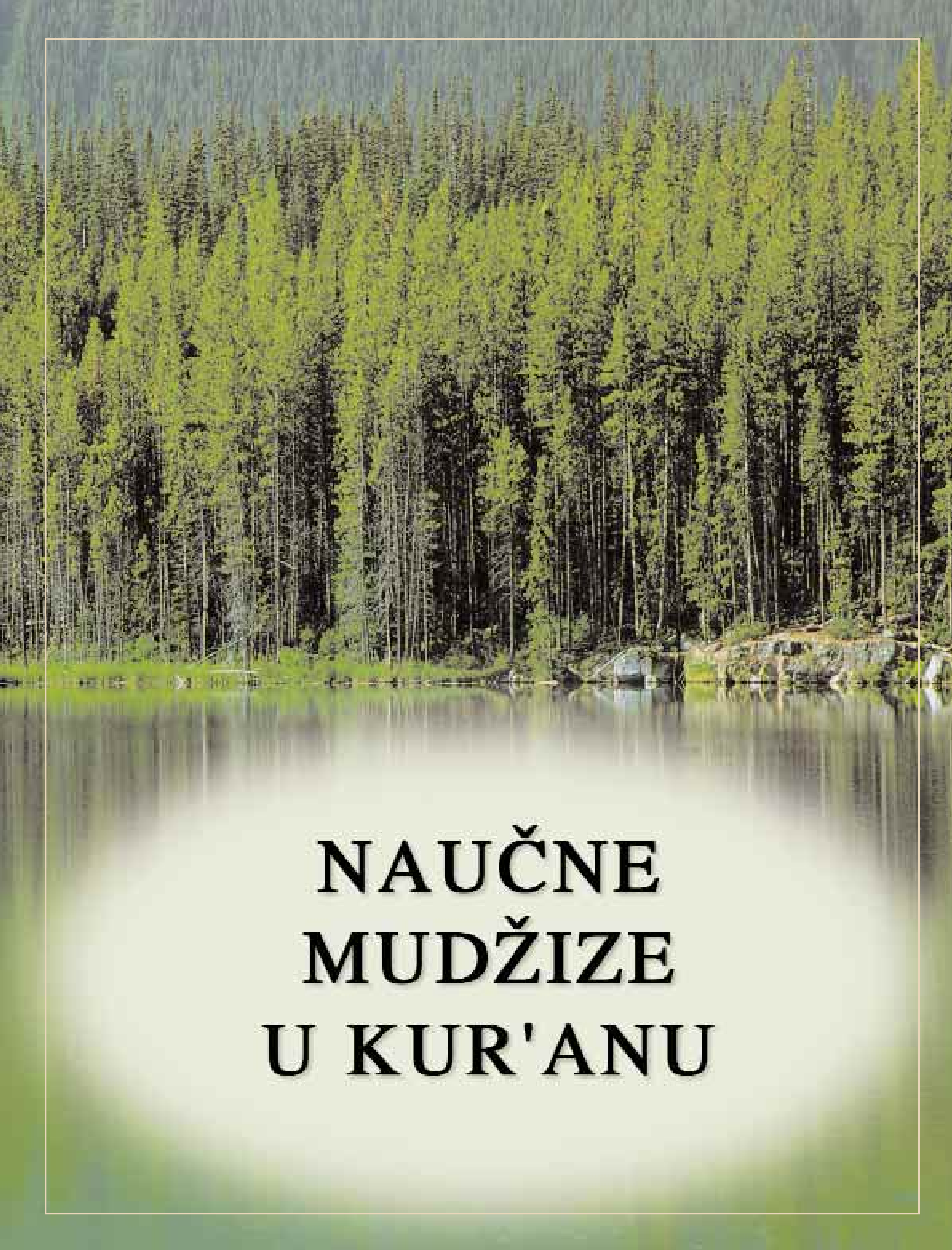
I Kur'an je sigurno objava
Gospodara svjetova.
(Ash-Shu'ara', 192)

Sarajevo, 2001

SADRŽAJ

NAUČNE MUDŽIZE U KUR'ANU

UVOD

Allah je prije 14 stoljeća na Zemlju spustio Kur'an, knjigu koja služi kao vodilja ljudima. Cijelo čovječanstvo je pozvano da se pridržava normi koje su propisane u ovoj Knjizi da bi konačno našli svoj spas i oslobođenje. Ova posljednja Božija objava je ujedno i jedina uputa čovječanstvu od trenutka objavljivanja pa sve do Sudnjeg dana.

Jedinstveni kur'anski stil i izvanredna mudrost koja je sadržana u njemu su nepobitni dokazi da je Kur'an Allahova riječ. Osim toga, postoji i još niz čudotvornih specifičnosti koje dokazuju da je Kur'an objavljen od strane Allaha. Jedna od ovih specifičnosti je činjenica da se u Kur'anu, objavljenom prije 1400 godina, nalaze određene naučne činjenice do kojih smo mogli doći jedino savremenom tehnologijom dvadesetog stoljeća.

Svakako, Kur'an nije naučna knjiga. Međutim, određene naučne činjenice, koje se na jezgrovit i mudar način izlažu u različitim kur'anskim ajetima, čovjek je uspio otkriti tek korištenjem tehnologije XX stoljeća. Ove činjenice, koje nije bilo moguće naučno utvrditi u periodu kada je Kur'an objavljen, još jednom savremenom čovjeku dokazuju da je Kur'an Allahova riječ.

Radi razumijevanja naučnog čuda Kur'ana, potrebno je, prije svega, baciti pogled na naučni nivo vremena u kojem je Kur'an objavljen.

U VII stoljeću, kada je Kur'an objavljen, Arapi su gajili bezbroj praznovjerja i neosnovanosti o pitanju naučnih tema. Arapi, koji nisu posjedovali tehnologiju za istraživanje prirode i kosmosa, vjerovali su u legende koje su se prenosile sa generacije na generaciju. Vjerovali su, naprimjer, da se nebo održava na visini, zahvaljujući brdima. Prema ovom vjerovanju, Zemlja je ravna i na svoja dva kraja ima brda. Smatralo se da ova brda, poput stubova, na sebi drže nebeski svod.

Dolaskom Kur'ana, međutim, uništena su i sva ova daleko primitivna vjerovanja, a ajetom **"Allah je nebesa, vidite ih, bez stubova podigao..."**(Ar-Ra'd, 2) okončano je sa njihovim dotadašnjim vjerovanjem da nebesa stoje na brdima. Iznesen je niz saznanja o još mnogim pitanjima koja su tada bila apsolutno nepoznata. U Kur'anu, koji je objavljen u periodu kada je čovječanstvo raspolagalo veoma malim saznanjima iz oblasti astronomije, fizike ili biologije, sadržani su mnogi ključni podaci o mnogim pitanjima od stvaranja kosmosa do nastanka čovjeka, od sastava atmosfere do ravnoteže koja vlada na Zemlji.

Sada zajedno pogledajmo jedan dio naučnih čuda koja se nalaze u Kur'anu.

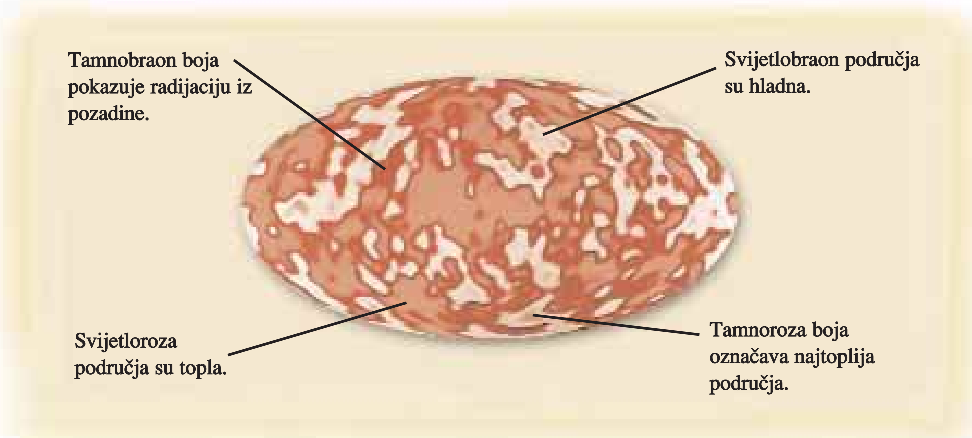
NASTANAK KOSMOSA

Pojavljivanje kosmosa se u Kur'anu spominje na slijedeći način:

"On je nebesa i Zemlju iz ničega stvorio!"
(Al-An'am, 101)

Ova kur'anska činjenica je u potpunom skladu sa suvremenim naučnim otkrićima. Definitivan zaključak do kojeg je danas došla moderna astrofizika upućuje na činjenicu da je cijeli kosmos, zajedno sa materijalnom i vremenskom dimenzijom, nastao u nultom trenutku jednom velikom eksplozijom. Teorijom **Velike eksplozije** (Big Bang) dokazano je da je cijeli kosmos nastao iz ničega, eksplozijom samo jedne tačke prije, otprilike, 15 milijardi godina. Ova teorija je ujedno i jedino naučno objašnjenje nastanka i početka kosmosa, koja je prihvaćena od strane svih naučnih krugova.

Prije Big Banga nije postojalo ništa zvano materija. Materija, energija i vrijeme stvoreni su u jednom nepostojanju koje se može definirati kao apsolutno metafizičko okruženje u kojem nije bilo ni materije, ni energije, pa čak ni vremena. O ovoj ogromnoj činjenici i otkriću, do kojeg je došla moderna fizika, Kur'an nas je obavijestio prije 1400 godina.

Veoma osjetljivi skeneri Cobe satelita, kojeg je 1992. godine NASA poslala u svemir, registrirali su radijaciju za koju se pretpostavlja da predstavlja ostatak od Big Banga. Ovo otkriće je poslužilo kao dokaz teorije Big Bang koja predstavlja naučno objašnjenje činjenice da je svemir nastao iz ničega.

ŠIRENJE KOSMOSA

U Kur'an-i-Kerimu, koji je objavljen prije 14 stoljeća, u periodu kada još nije bila razvijena astronomija, ovako se govori o širenju kosmosa:

"Mi smo nebo moći Svojoj sazdali, i Mi smo, uistinu, oni koji ga šire."
(Az-Zariyat, 47)

Edwin Hubble sa ogromnim teleskopom

Riječ "nebo", koja se spominje u aktualnom ajetu, na mnogo mjesta u Kur'anu koristi se u značenjima svemira i vasione. I u ovom slučaju upotrijebljena je u istom značenju. Kur'an je, dakle, već obznanio da se kosmos širi, a to je činjenica do koje je danas došla i nauka.

U naučnom svijetu je do početka XX stoljeća preovladavalo jedno mišljenje u smislu da "kosmos ima jednu statičnu, nepokretnu strukturu i da potiče iz vječnosti". Međutim, istrage provedene uz pomoć suvremene tehnologije, izviđanja i proračuni doveli su do saznanja da kosmos ima svoj početak i da se konstantno "širi".

Ruski fizičar **Aleksander Friedmann** i belgijski kosmolog **Georges Lemaitre** početkom ovog stoljeća teoretski su proračunali da **je kosmos u stalnom pokretu i da se širi.**

Ova činjenica je, također, i dokazana određenim posmatranjima provedenim 1929. godine. Američki astronom Edwin Hubble je, analiziranjem svemira uz pomoć ogromnog teleskopa, otkrio da su zvijezde i galaksije u konstantnom udaljavanju jedna od druge. A kosmos, u kojem se sve konstantno udaljava jedno od drugoga, dolazi u značenju kosmosa "koji se

Georges Lemaitre

Od prve eksplozije do sada, svemir se stalno širi jednom ogromnom brzinom. Širenje svemira naučnici uspoređuju sa površinom napuhanog balona.

širi”. Činjenica da se kosmos nalazi u stalnom širenju svoju kategoričnost će postići, također, i kroz osmatranja provedena narednih godina.

Međutim, ova kategorična činjenica je stoljećima prije saopćena kroz Kur’an i to u takvom historijskom periodu kada nijedan čovjek o tome nije apsolutno posjedovao ni približna znanja. Pošto je Kur’an riječ Allaha, Stvoritelja i Gospodara cijelog kosmosa i svih znanja.

MEĐUSOBNO RAZDVAJANJE "NEBESA I ZEMLJE"

Drugi ajet u kojem se, također, govori o stvaranju nebesa glasi:

"Zar ne znaju nevjernici da su nebesa i Zemlja bili jedna cjelina, pa smo ih Mi raskomadali, i da Mi od vode sve živo stvaramo? I zar neće vjerovati?"
(Al-Anbiya', 30)

Riječ "ratk", koja se prevodi kao "cjelina", u arapskim rječnicima objašnjava se kao riječ koja ima značenje "međusobno isprepleteno, nerazdvojno, sraslo". Ova riječ se, dakle, koristi prilikom opisivanja dvaju materija koje čine jednu potpunu cjelinu. A, za glagol "raskomadali smo" u Kur'anu je korišten glagol "fatk", koji dolazi u značenju "cijepanje, komadanje nečega što je u stanju ratk i izlaženje vani, oslobađanje njenih dijelova". Ilustracije radi, razvoj biljke iz sjemena i izrastenje izdanka iz zemlje se u arapskom jeziku objašnjava ovim glagolom.

Sada se ponovo vratimo ajetu. U aktualnom ajetu govori se o nebesima i Zemlji koji su bili jedna cjelina, odnosno koji su bili "ratk". Ova cjelina se, potom, odvaja glagolom "fatk". Jedno iz drugog cijepanjem, komadanjem izlazi vani. I, zaista, kada se podsjetimo na činjenice vezane za prvi trenutak Big Bang, vidjet ćemo da je u jednoj tački sadržana materija cijelog kosmosa. Dakle, sve, čak i "nebesa i Zemlja", koji još nisu bili stvoreni, u ovoj tački je u stanju "ratk". Potom dolazi do snažne eksplozije ove tačke i na taj način materija postaje "fatk"...

Kada izvršimo usporedbu fakata navedenih u ovom ajetu sa naučnim otkrićima, uočit ćemo da među njima vlada jedan potpuni sklad. Otkrivanje ovih činjenica koje su prije 14 stoljeća navedene u Kur'anu naučno je bilo moguće dokučiti tek u XX stoljeću.

ILUSTRACIJA BIG BANGA

Big Bang, koji je još jednom iznio da je kosmos stvoren iz ničega, je naučnim činjenicama dokazana teorija. Određeni naučnici su pokušali proizvesti alternativu Big Bangu, ali postignuti dokazi su doveli do apsolutnog prihvatanja Big Banga u naučnim krugovima.

ORBITE

Kada se u Kur'anu spominje Sunce i Mjesec, ističe se, također, da oni, svaki pojedinačno, plove po svojim orbitama:

"I noć i dan Njegovo su djelo, i Sunce i Mjesec,
i svi oni nebeskim svodom plove."
(Al-Anbiya', 33)

Činjenica da Sunce ne posjeduje statičan položaj, da ono plovi po jednoj određenoj orbiti, u drugom ajetu saopćava se na slijedeći način:

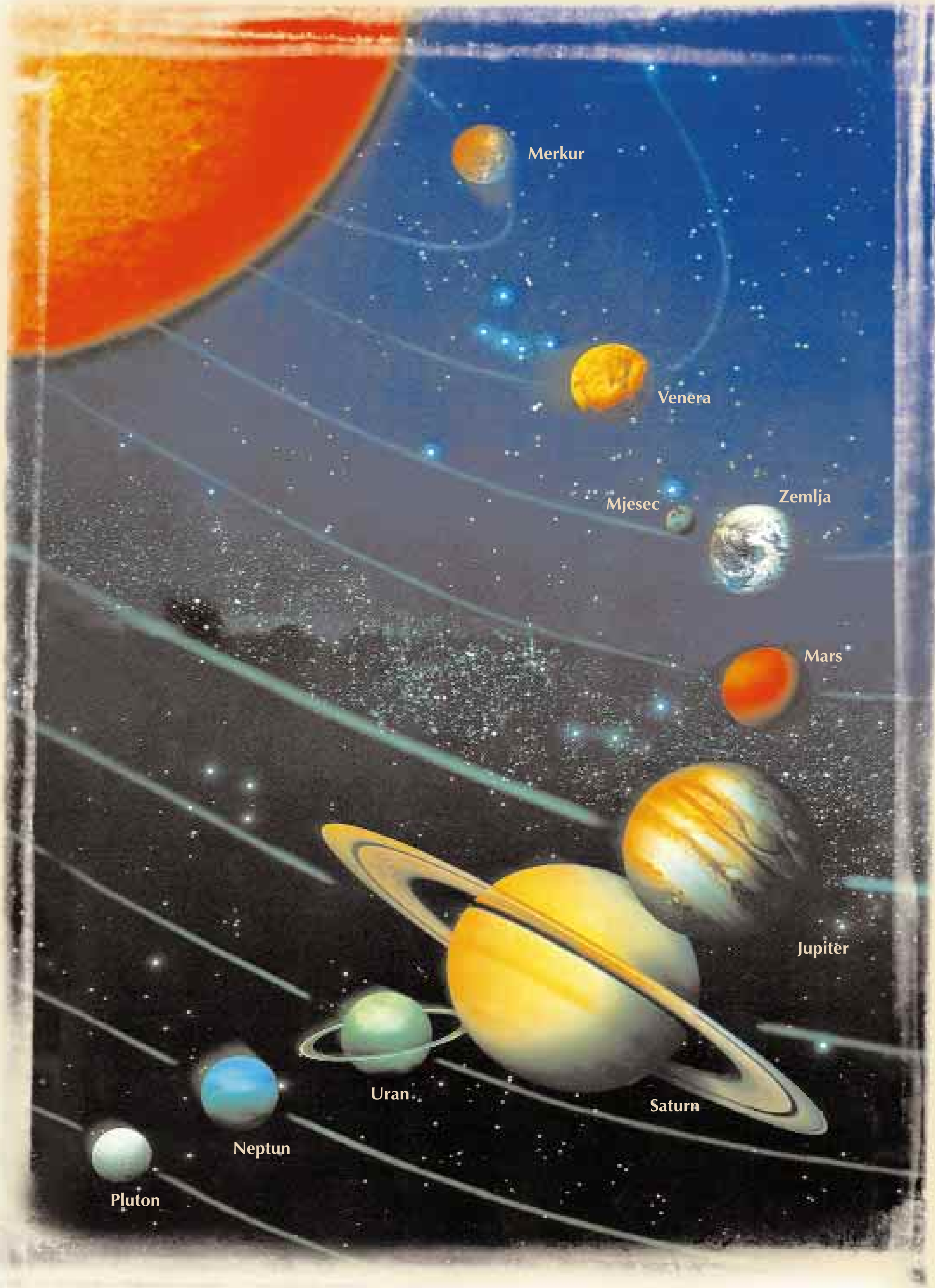
"I Sunce se kreće do svoje određene granice,
to je odredba Silnoga i Sveznajućeg."
(Ya-Sin, 38)

Ove kur'anske činjenice su postale razumljive nakon suvremenih opservatorijskih osmatranja. Prema proračunima stručnjaka iz astronomije, Sunce se kreće grandioznom brzinom od 720 hiljada kilometara na sat u orbiti nazvanoj Solar Apex, koja je usmjerena prema Vega zvijezdi. To, prema jednom grubom proračunu, znači da Sunce u toku jednog dana pređe putanju od 17 miliona 280 hiljada kilometara. Zajedno sa Suncem, istu putanju pređu, također, i svi sateliti i planete koje se nalaze u Sunčevom sistemu. Pored toga, sve zvijezde ukupnog svemira posjeduju plansku pokretljivost sličnu ovoj.

Činjenica da je cijeli kosmos na ovaj način opremljen orbitama također se ističe u Kur'anu na slijedeći način:

"Tako Mi neba punog zvjezdanih puteva."
(Az-Zariyat, 7)

U cijelom kosmosu postoji oko 200 milijardi galaksija, od kojih svaka posjeduje u prosjeku po 200 milijardi zvijezda. Veoma velika većina ovih zvijezda ima svoje planete, a planete, također, svoje satelite. Sva ova svemirska tijela, opet, pos-

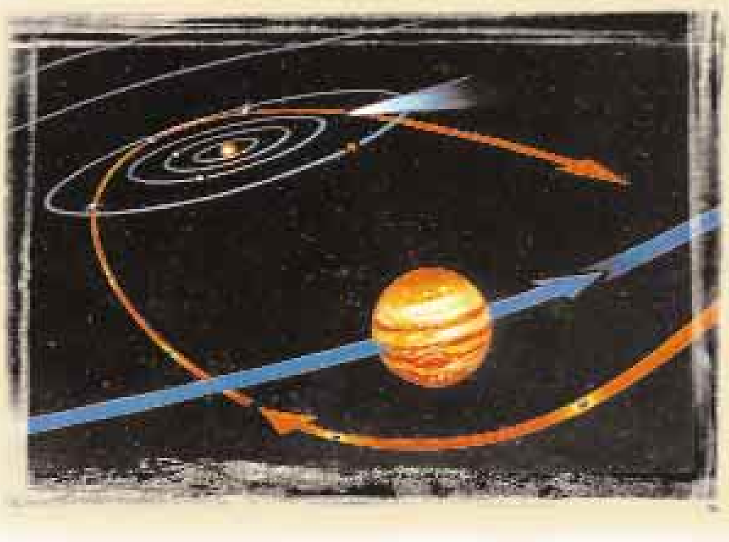

Merkur
Venera
Mjesec
Zemlja
Mars
Jupiter
Saturn
Uran
Neptun
Pluton

jeduju veoma precizno određene orbite. I svako od ovih tijela se milionima godina kreće po svojoj orbiti koja je u savršenom skladu i harmoniji sa ostalima. Pored toga, također, i veoma veliki broj zvijezda-repatica kreće se po orbitama koje su određene za njih.

Orbite koje su raspoređene po cijelom kosmosu ne pripadaju samo nebeskim tijelima. Galaksije se, također, zbunjujućom brzinom i preciznošću kreću po svojim orbitama. Tokom ovih kretanja nijedno nebesko tijelo se ne sudara sa drugim, njihovi putevi se ne ukrštavaju. Posrijedi je tako zaprepašćujući sklad da je uočeno da određene galaksije prolaze jedna kroz drugu a da se, pritom, nijedan njihov dio ne sudara sa drugim.

Apsolutno je sigurno da čovječanstvo u periodu objave Kur'ana nije posjedovalo teleskope nalik današnjima koji osiguravaju osmatranje kosmosa u dubinama mjerenim milionima kilometara, razvijenu tehnologiju za osmatranje, nije posjedovalo saznanja moderne fizike i astronomije. Prema tome, bilo je nemoguće u to vrijeme naučno otkriti činjenicu da je, kako je to u Kur'anu istaknuto, kosmos "pun zvjezdanih puteva". Međutim, ove činjenice su jasno predočene u Kur'anu koji je objavljen u istom tom periodu, pošto je Kur'an riječ Sveznajućeg, Allaha dž.š.

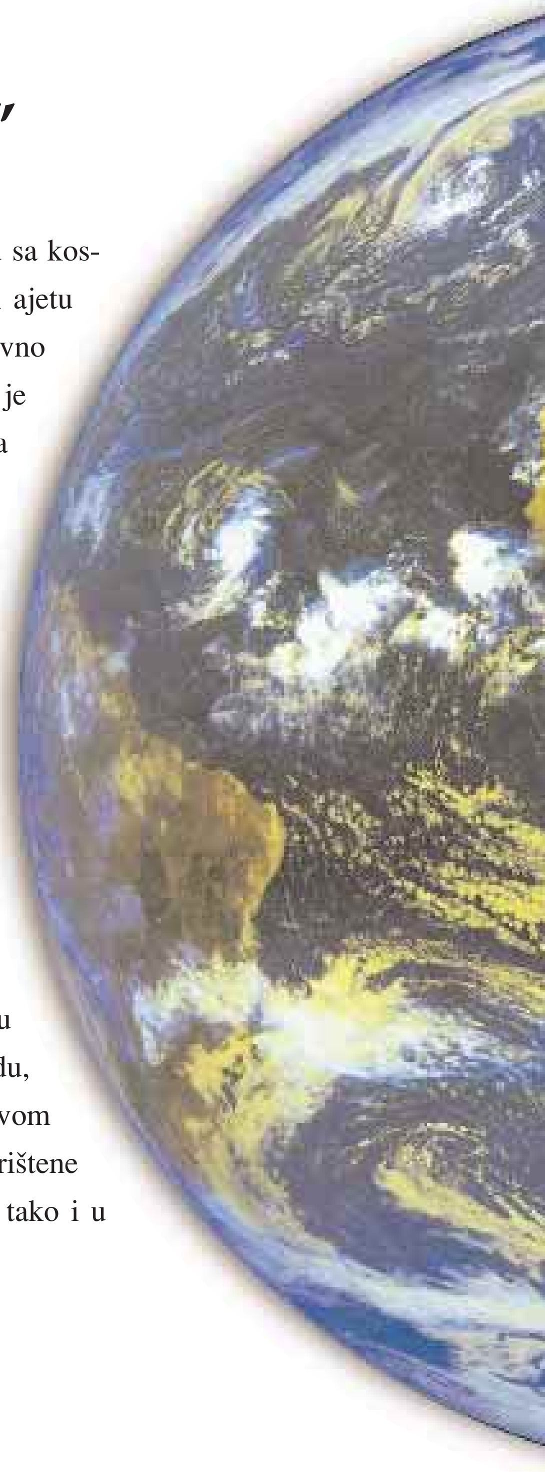

Kao i veoma veliki broj zvijezda repatica, tako i Halley kometa, koju vidimo na slici gore, posjeduje plansku putanju. Halley kometa ima određenu orbitu i, zajedno sa ostalim nebeskim tijelima, ona se po svojoj orbiti kreće u velikom skladu i poretku.
Sva nebeska tijela u kosmosu: planete, njihovi sateliti, zvijezde, čak i galaksije posjeduju svoje orbite koje se zasnivaju na veoma detaljnim proračunima. Sasvim je sigurno da je Allah Tvorac ovog besprijekornog poretka i da On osigurava njegovo besprijekorno funkcioniranje.

ZEMLJINA ZAOBLJENOST

**"Nebesa i Zemlju je sa ciljem stvorio;
On noću zavija dan i danom zavija noć..."
(Az-Zumar, 5)**

Formulacije koje se koriste u ajetima koji nas upoznaju sa kosmosom su izuzetno zanimljive. Riječ koja je u prethodnom ajetu prevedena kao "zavijati" je arapski glagol "tekvir". Doslovno značenje ovog glagola je "zavijati nešto oko nečega što je okruglo". (U arapskim rječnicima ova riječ se koristi za glagole koji u sebi sadrže okrugle predmete; naprimjer za "omotavanje čalme oko glave".)

Podatak koji se u ajetu iznosi o pitanju međusobnog zavijanja dana i noći, u isto vrijeme sadržava kategoričnu činjenicu o pitanju oblika Zemlje. Jedino i samo jedino zbog toga što je Zemlja okrugla korišten je navedeni glagol (tekvir). Dakle, u Kur'anu, koji je objavljen u VII stoljeću, upozoreno je na okrugli oblik Zemlje.

Ne smije se ispuštati iz vida činjenica da je astronomsko poimanje tog vremena imalo sasvim drugačiji pristup obliku Zemlje. U tom periodu smatralo se da je Zemlja jedna ravna površina i svi naučni proračuni i saopćenja pravljeni su shodno tome. A, Kur'an, iako je objavljen u tom istom periodu, donosi podatak koji je bilo moguće naučno ustanoviti tek u ovom stoljeću. Zbog toga što je on Allahova riječ, u Kur'anu su korištene najpreciznije formulacije, kako u svim drugim kontekstima tako i u kontekstu iznošenja podataka vezanih za kosmos.

OSIGURANI SVOD

Allah u Kur'anu na slijedeći način skreće pažnju na jednu zanimljivu karakteristiku nebeskog svoda:

"I to što je nebeski svod osiguran Naše je djelo,
a oni se ipak okreću od znamenja koja su na njemu."
(Al-Anbiya', 32)

Ova karakteristika nebeskog svoda je dokazana naučnim istraživanjima XX stoljeća.

Atmosfera koja okružuje našu planetu ima krajnje presudnu ulogu u održanju života na Zemlji. Spaljivanjem uništava meteore raznih veličina koji se približavaju Zemlji i onemogućava da oni padnu na površinu Zemlje, čime bi nanijeli veliku štetu živim bićima.

Pored toga, atmosfera, također, ima ulogu filtriranja zraka koje dolaze iz svemira i koje su štetne po živa bića. Zanimljivo je, međutim, da atmosfera propušta samo količinu zraka koje nisu štetne, dakle vidljivu svjetlost, infracrvene zrake i radiotalase. Sve su to zrake potrebne za održavanje života. Naprimjer, ultravioletne zrake, koje u određenoj količini propušta atmosfera, imaju ogroman značaj za biljnu fotosintezu a, prema tome, i za život svih živih bića. Veliki dio jakih ultravioletnih zraka koje se šire od Sunca filtriraju se kroz ozonski omotač atmosfere i u malim količinama, tačno onoliko koliko nije štetno i koliko je potrebno za život, dospijevaju do površine Zemlje.

Zaštitničke osobine atmosfere ne svode se samo na navedeno. Atmosfera, također, Zemlju štiti i od veoma niske temperature kosmosa koja u prosjeku iznosi minus 270 stepeni.

Atmosfera propušta samo količinu zraka koje nisu štetne, dakle vidljivu svjetlost, infracrvene zrake i radiotalase. Sve su to zrake potrebne za održavanje života. Naprimjer, ultravioletne zrake, koje u određenoj količini propušta atmosfera, imaju ogroman značaj za biljnu fotosintezu a, prema tome, i za život svih živih bića.

Na slici su prikazani meteori pred sudar sa Zemljom. Meteori koji se kreću u vasioni mogu za Zemlju predstavljati veoma značajnu opasnost. Međutim, Svojim bespijekornim stvaranjem, Allah je atmosferu načinio u vidu zaštitničkog stropa. Zahvaljujući ovoj specijalnoj zaštiti, veoma veliki broj meteora ne nanose štetu Zemlji zbog toga što se oni komadaju u atmosferi.

Posmatrajući nebo, velikom broju ljudi ne pada na pamet da atmosfera ima jednu zaštitničku ulogu. Čovjek, također, u većini slučajeva ne razmišlja o tome kako bi Zemlja izgledala da atmosfera ne posjeduje ovu zaštitničku ulogu. Na slici gore se vidi ogromno udubljenje koje je u Arizoni (SAD) nastalo nakon pada meteora. Da nema atmosfere, milioni meteora bi neometano padali na Zemlju, na kojoj bi bilo nemoguće živjeti. Međutim, zahvaljujući zaštitničkoj ulozi atmosfere, živa bića nesmetano vode svoj život na Zemlji. Sasvim je neosporno da je to zaštita koja je uspostavljena od strane Allaha, dž. š., i mudžiza o kojoj nas je obavijestio u Kur'anu.

Energija koja se oslobađa prilikom eksplozija na površini Sunca je tolike jačine da ju, svojim razumom, čovjek može teško poimati: samo jedna eksplozija na Suncu je 100 milijardi puta jača od eksplozije atomske bombe bačene na Hirošimu. Zahvaljujući Van Allenovim pojasevima i atmosferi, Zemlja je zaštićena od ove rušilačke energije.

Pored mnogobrojnih zaštitničkih osobina, atmosfera, također, Zemlju štiti i od veoma niske temperature kosmosa koja u prosjeku iznosi minus 270 stepeni.

Magnetosfera je poput štita koji štiti Zemlju od meteora, štetnih kozmičkih zračenja i čestica. Na slici gore je ilustriran ovaj omotač, koji je poznat ipod imenom Van Allen pojasevi. Ovi pojasevi, koji se nalaze na desetine hiljada kilometara od Zemlje, štite živa bića od ubitačne energije koja se širi kosmosom.

Sva ova naučna otkrića dokazuju da Zemlja ima jednu specijalnu zaštitu, što je u apsolutnom skladu sa kur'anskim obavještavanjem iznesenim prije 1400 godina: "I to što je nebeski svod osiguran Naše je djelo...".

Atmosfera nije jedina koja Zemlju štiti od štetnih djelovanja iz kosmosa. Pored atmosfere, i jedan omotač koji potiče od magnetnog polja Zemlje i koji je nazvan "Van Allen pojasevi", također, ima ulogu štita od štetnih zraka. Ova zračenja koja se konstantno odašiljaju od strane Sunca i ostalih zvijezda imaju smrtonosno djelovanje po čovjeka. Naročito eksplozije energije, do kojih često dolazi na površini Sunca, imaju toliku moć da bi, u slučaju da nema Van Allen pojaseva, potpuno uništile život na Zemlji.

Koliki značaj za održavanje života na Zemlji imaju Van Allen pojasevi, **dr. Hugh Ross** iznosi slijedećim riječima:

Od svih planeta Sunčevog sistema, Zemlja posjeduje najvišu gustinu. Za ovo široko nikl-željezno jezgro je odgovorno jedno veliko magnetno polje. Ovo magnetno polje stvara Van Allen sloj, koji štiti od radijacije. Ovaj sloj štiti površinu Zemlje od radijacijskog bombardiranja. U slučaju da nema ovog zaštitnog sloja, život na Zemlji bi bio nemoguć. Jedina planeta osim Zemlje koja je načinjena od stjenovitih predjela i koja ima magnetsko polje je Merkur. Međutim, snaga ovog magnetnog polja je 100 puta manja od snage magnetnog polja Zemlje. Van Allen sloj, koji štiti od radijacije je karakterističan za Zemlju.[1]

Proračunato je da je u jednoj eksploziji zabilježenoj proteklih godina oslobođena energija koja je 100 milijardi puta jača od eksplozije atomske bombe bačene na Hirošimu. Magnetne igle su 58 sati nakon eksplozije registrirale izuzetno jaka podrhtavanja, 250 km iznad atmosfere je temperatura skočila na 2500°C.

Ukratko, nad Zemljom funkcionira jedan savršeni sistem koji je okružuje i štiti od vanjskih opasnosti. Ove zaštitne karakteristike nebeskog svoda su nam, prije niza stoljeća, saopćene u Kur'anu.

POVRATNO NEBO

U Kur’an-i-Kerimu, u 11. ajetu sure At-Tariq govori se o “povratnoj” osobini nebeskog svoda:

“I tako mi neba koje je povratno.”
(At-Tariq, 11)

Riječ “ar-raji’” se u prijevodima Kur’ana prevodi u značenju “koji šalje natrag” ili “povratni”.

Kao što je poznato, atmosfera koja okružuje Zemlju je sačinjena od nekoliko slojeva.

Svaki sloj ima veoma važnu ulogu po živa bića. Prilikom istraživanja ustanovljeno je da svaki sloj ima odliku da vraća natrag u kosmos ili na Zemlju materije ili zrake koje do njega dopiru. Da sada kroz nekoliko primjera analiziramo povratne odlike slojeva koji okružuju Zemlju.

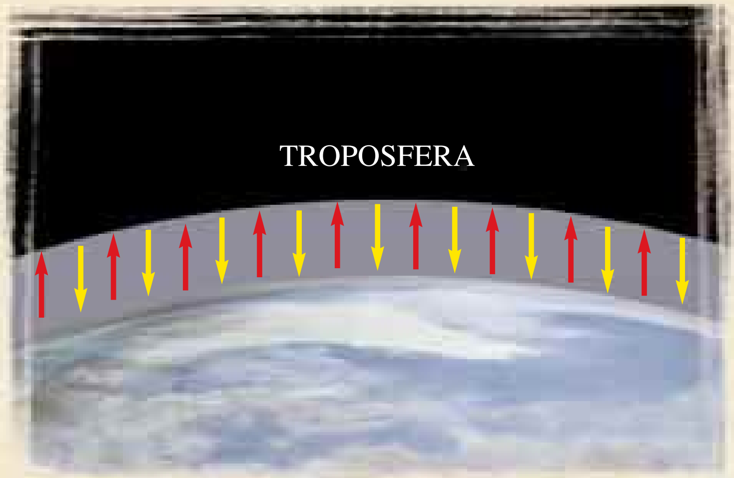
Naprimjer, Zemljin omotač troposfera, visine izmedu 13 i 15 km, osigurava da se kondenzacijom vodena para, koja je prethodno došla sa Zemlje, **vrati** na Zemlju u vidu padavina.

Ozonosfera, visine 25 km, osigurava reflektiranje ili **odbijanje** radijacije i štetnih ultravioletnih zraka koje dolaze iz svemira.

Ionosfera, poput satelita, **odbijanjem** natrag radiotalasa koji se emitiraju sa Zemlje, osigurava sa velikih udaljenosti praćenje govora mobilnim telefonom, radio i televizijskih emitiranja.

Magnetosfera, pak, **vraća** u svemir radijaciju koju širi Sunce i ostale zvijezde, prije no što uspije doći do površine Zemlje.

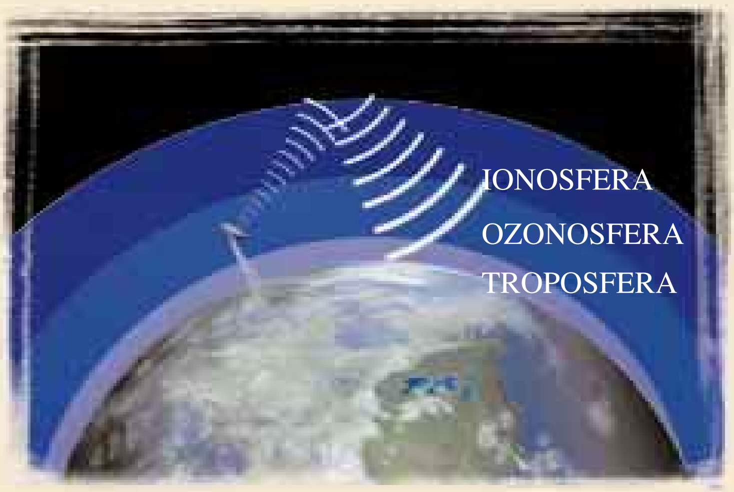
Spominjanje u Kur’anu ovih karakteristika slojeva nebeskog svoda, koje su otkrivene u skoroj prošlosti, još jedan je dokaz da Kur’an prestavlja Božiju riječ.

Postojanje vode je od presudnog značaja za život na Zemlji. Značajnu ulogu prilikom formiranja kiše ima troposfera, jedan od atmosferskih slojeva. Troposfera osigurava da se kondenzacijom vodena para, koja je prethodno došla sa Zemlje, vrati na Zemlju u vidu kiše.

Atmosferski sloj koji onemogućava prodiranje štetnih zračenja do Zemljine površine je ozonosfera. Ozonosfera osigurava odbijanje radijacije i štetnih ultraljubičastih zraka koje dolaze iz svemira.

Svi atmosferski slojevi imaju karakteristike koje su od neprikosnovenog značaja za održavanje života na Zemlji. Naprimjer, ionosfera, poput satelita, odbijanjem natrag radiotalasa koji se emitiraju sa Zemlje, osigurava sa velikih udaljenosti praćenje govora mobilnim telefonom, radio i televizijskih emitiranja.

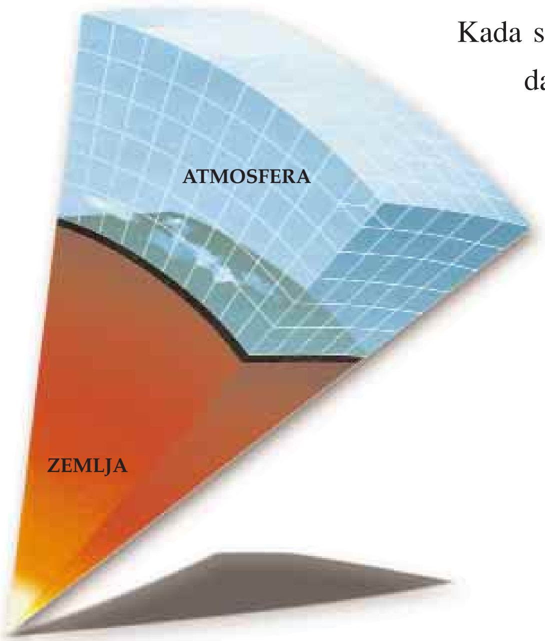
ATMOSFERSKI SLOJEVI

Jedan od kur'anskih podataka o pitanju kosmosa je i podatak da je nebeski svod sazdan od sedam spratova.

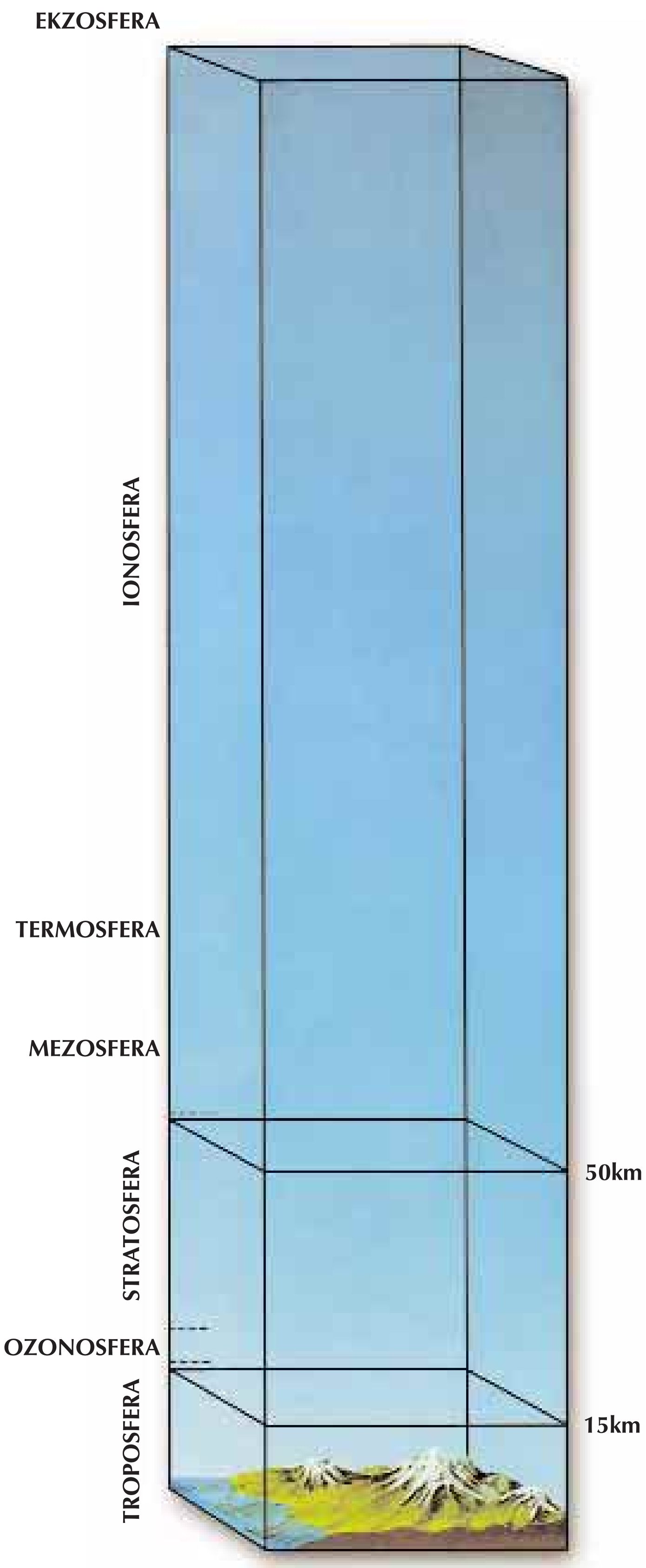
"On je za vas sve što postoji na Zemlji stvorio, zatim je Svoju volju prema nebu usmjerio i kao sedam nebesa ga uredio; On sve zna."
(Al-Baqarah, 29)

"Zatim se nebeskim visinama uputio dok je nebo još maglina bilo... Pa ih u dva vremenska razdoblja, kao sedam nebesa, stvorio, i odredio šta će se u svakom nebu nalaziti..."
(Fussilat, 11-12)

Kao što se riječ "nebesa" u Kur'anu koristi u značenju cijelog kosmosa, isto tako se koristi i u bukvalnom značenju nebeskog svoda. Kada se riječ shvati u ovom značenju, proističe da je nebeski svod, odnosno atmosfera, sačinjena od sedam slojeva.

Zemlja posjeduje sve uvjete potrebne za život na njoj. Jedan od uvjeta za održanje života je i atmosfera, koja ima specijalnu ulogu zaštite živih bića. Danas je poznato da je atmosfera sačinjena od slojeva nanizanih jedan iznad drugog. Isto kao što je to i u Kur'anu istaknuto, atmosfera se sastoji tačno od sedam slojeva. Nedvojbeno, ovo je jedna u nizu kur'anskih mudžiza.

Upravo je danas i sa naučnog aspekta poznato da se atmosfera sastoji od različitih slojeva naslaganih jedan na drugi. Povrh svega, broj osnovnih slojeva je, baš kao što je to i u Kur'anu naglašeno, sedam. U naučnim izvorima se ovo pitanje objašnjava na slijedeći način:

Naučnici su otkrili da se atmosfera sastoji od nekoliko slojeva. Slojevi se međusobno razlikuju očitim fizičkim svojstvima kao što je pritisak i spojevi gasova koji čine ove slojeve. Atmosferski sloj koji je najbliži Zemlji je TROPOSFERA, koja čini 90% ukupne atmosferske mase. Sloj iznad troposfere je STRATOSFERA. Sloj stratosfere koji apsorbira ultravioletne zrake je nazvan OZONOSFERA. Sloj koji se nalazi iznad stratosfere je MEZOSFERA. Iznad mezosfere je TERMOSFERA. Dio atmosfere koji se nalazi iznad termosfere je IONOSFERA, koja se sastoji od više slojeva djelomično ioniziranih plinova i od slobodnih elektrona. Najgornji dio atmosfere se prostire na visinama od 450 do 960 km. Ovaj sloj je nazvan EKZOSFERA.[2]

Kur'an je prije 14 stoljeća, u periodu kada se vjerovalo da je nebo sastavljeno iz jednog dijela, iznio činjenicu da je nebo sačinjeno od slojeva i da ih ima "sedam". A do činjenice da je atmosfera sačinjena od sedam osnovnih slojeva, moderna nauka je uspjela doći tek u skorije vrijeme.

Kada prebrojimo slojeve navedene u ovom izvoru, uočit ćemo da je atmosfera, kako je to i u Kur'anu istaknuto, sačinjena od sedam slojeva:

1. TROPOSFERA
2. STRATOSFERA
3. OZONOSFERA
4. MEZOSFERA
5. TERMOSFERA
6. IONOSFERA
7. EKZOSFERA

Druga važna mudžiza o aktualnom pitanju sadržana je u formulaciji **"...i odredio šta će se u svakom nebu nalaziti..."**, koja se nalazi u 12. ajetu sure Fussilat. Dakle, u ajetu se ističe da je Allah svakom od slojeva dao određena zaduženja i funkcije. Zaista, kao što smo to mogli vidjeti i u prethodnim poglavljima, svaki od prethodno navedenih atmosferskih slojeva ima izuzetno bitnu ulogu o pitanju održanja života na Zemlji, kako ljudskog tako i života svih ostalih živih bića. Svaki sloj ponaosob ima sebi svojstvene funkcije: od formiranja kiše do onemogućavanja prodiranja štetnih zračenja, od reflektiranja radiotalasa do spaljivanja meteora...

Jedna od ovih funkcija je u jednom naučnom djelu ovako opisana:

Zemljina atmosfera je sačinjena od sedam slojeva. Najniži sloj je Troposfera. Kiša, snijeg i vjetar se formiraju samo u Troposferi.[3]

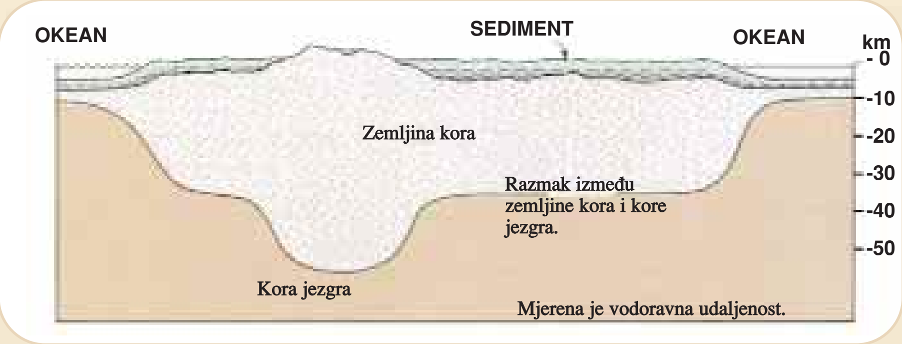
Sasvim jasno isticanje ovih činjenica u Kur'anu objavljenom prije 1400 godina veoma je velika mudžiza, s obzirom da su to detalji do kojih je bilo apsolutno nemoguće doći bez suvremene tehnologije XX stoljeća.

ULOGA PLANINA

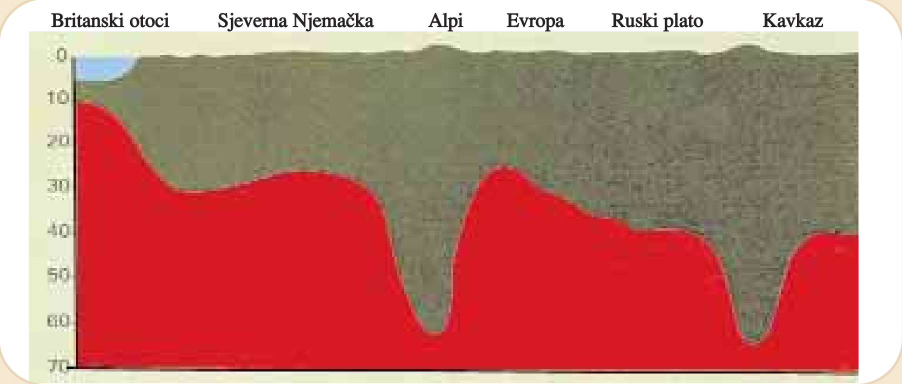
U Kur'anu se skreće pažnja na značajnu geološku funkciju planina:

"Mi smo po Zemlji nepomične planine razmjestili da ih ona ne potresa..." (Al-Anbiya' 31)

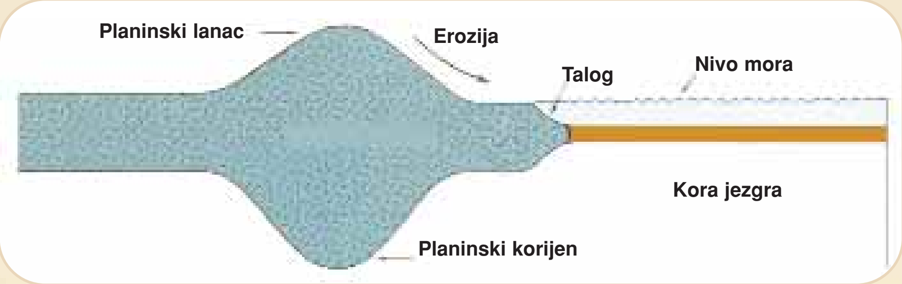
Ako obratimo pažnju, uočit ćemo da se u ajetu ističe da planine imaju jednu osobinu - sprečavanja potresanja na Zemlji.

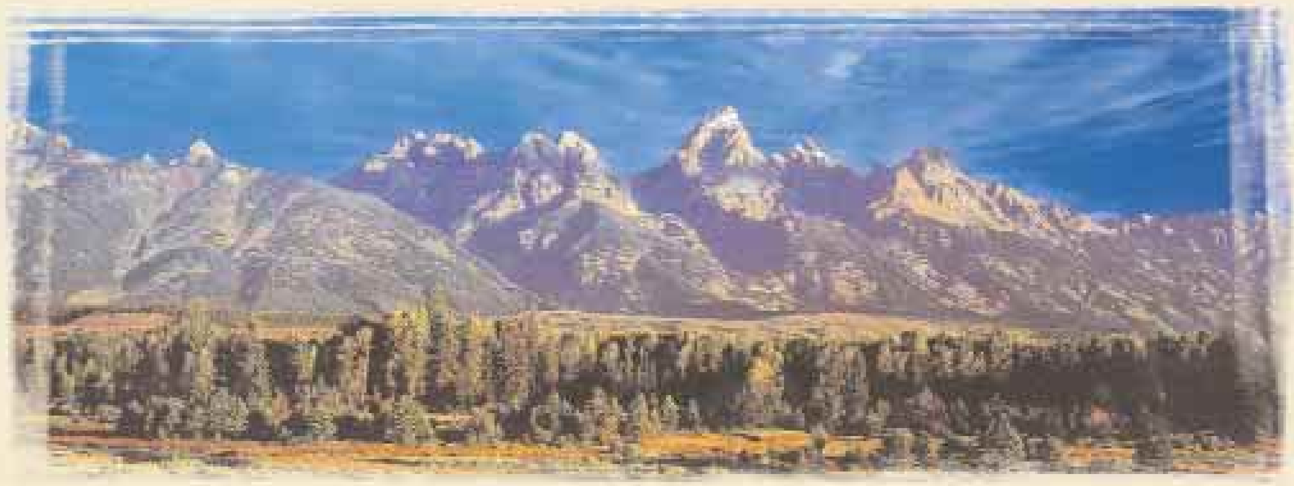
Korijeni planina dosežu vidno dublje ispod nivoa Zemlje. (EARTH, Press and Siever, str. 413)

Šematski presjek. Planine imaju korijen u vidu kolca koji se proteže duboko u Zemlji. (Anatomy of the Earth, Cailleux, str. 220)

Druga shema koja pokazuje da, zbog svojih dubokih korijena, panina liče na kolac. (EARTH SCIENCE, Tarbuck and Lutgens, str. 158)

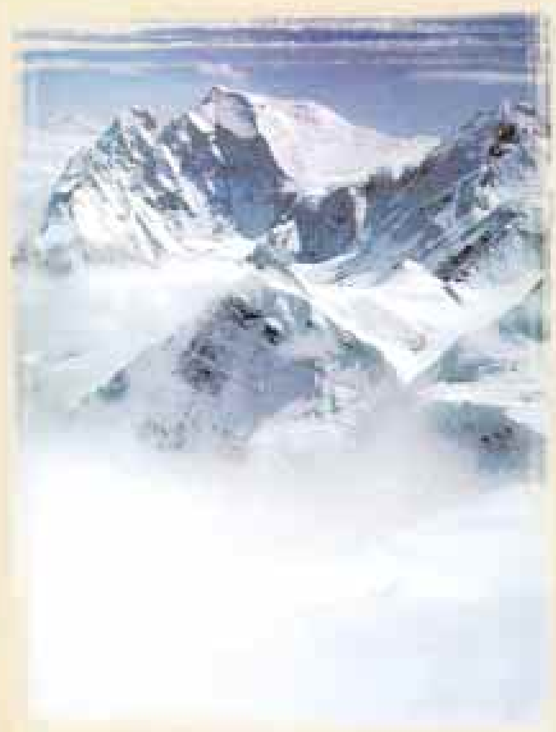
Ova činjenica, koja, u trenutku objavljivanja Kur’ana, nije bila poznata nijednom čovjeku, ustanovljena je modernim geološkim pronalascima. Prema geološkim nalazima, planine nastaju kao rezultat pomjeranja i sudaranja velikih slojeva koji čine Zemljinu koru.

Prilikom sudaranja dva sloja, otporniji sloj se podvlači pod drugi sloj, koji se sabijanjem izdiže uvis i stvara planinu. Napredujući ispod zemlje, donji sloj dolje stvara jedan duboki produžetak. Dakle, planine posjeduju jedan produžetak ispod površine Zemlje koji je jednak masi koju vidimo iznad površine Zemlje.

Ova građa planina se u jednom naučnom izvoru objašnjava na slijedeći način:

U brdovitim područjima, gdje su kontinenti deblji, Zemljina kora se zabada u manto sloj.[4]

Upozoravajući na ovu karakteristiku, u jednom kur’anskom ajetu se planine uspoređuju sa stubovima:

Kur’an naziva planine stubovima. Zahvaljujući ovoj osobenosti, pružanjem ispod i iznad površine Zemlje u tački spajanja slojeva, planine vrše međusobno zakivanje zemljinih slojeva. Ovakvim učvršćivanjem Zemljine kore, planine sprečavaju pomjeranje nad magmatskim slojem ili međusobno pomjeranje njenih slojeva. Ukratko, planine možemo uporediti i sa ekserima koji osiguravaju medusobno pričvršćivanje dasaka.

"Zar Zemlju posteljom nismo učinili, i planine stubovima?"
(An-Naba', 6-7)

Zahvaljujući ovoj osobenosti, pružanjem ispod i iznad površine Zemlje u tački spajanja slojeva, planine vrše međusobno zakivanje ovih slojeva. Pored toga, ovakvim učvršćivanjem Zemljine kore planine sprečavaju pomjeranje nad magmatskim slojem ili međusobno pomjeranje njenih slojeva. Ukratko, planine možemo usporediti sa ekserima koji osiguravaju međusobno pričvršćivanje dasaka.

Ova stabilizirajuća uloga planina u naučnoj literaturi navodi se pod terminom "izostaza". Značenje riječi izostaza je slijedeće:

> ***Izostaza:*** *ravnoteža između pojedinih dijelova mase Zemaljine kore. U geologiji se pojam spominje u značenju osiguravanja generalne ravnoteže Zemljine kore uz pomoć gravitacione snage koje su planine obrazovale ispod površine Zemlje.*[5]

Ova vitalna funkcija planina, koja je otkrivena zahvaljujući modernoj geologiji i iscrpnim istraživanjima, u Kur'an-i-Kerimu, koji je objavljen prije niza stoljeća, navedena je kao jedan primjer superiorne mudrosti u Allahovom stvaranju. U drugom ajetu Allah kaže slijedeće:

"...po Zemlji planine nepomične razbacao da vas ne trese..."
(Luqman, 10)

POKRETLJIVOST PLANINA

U jednom kur'anskom ajetu ističe se da planine nisu statične, kako nam izgledaju, već da su u konstantnom pokretu:

"Ti vidiš planine i misliš da su nepomične, a one promiču kao što promiču oblaci - to je Allahovo djelo koji je sve savršeno stvorio; On, doista, zna ono što radite."
(An-Naml, 88)

Ova pokretljivost planina proističe iz pokretljivosti Zemljine kore, na kojoj se nalaze. Zemljina kora se, gotovo kao ploveći, pokreće nad manto slojem koji je dosta zbijeniji od nje.

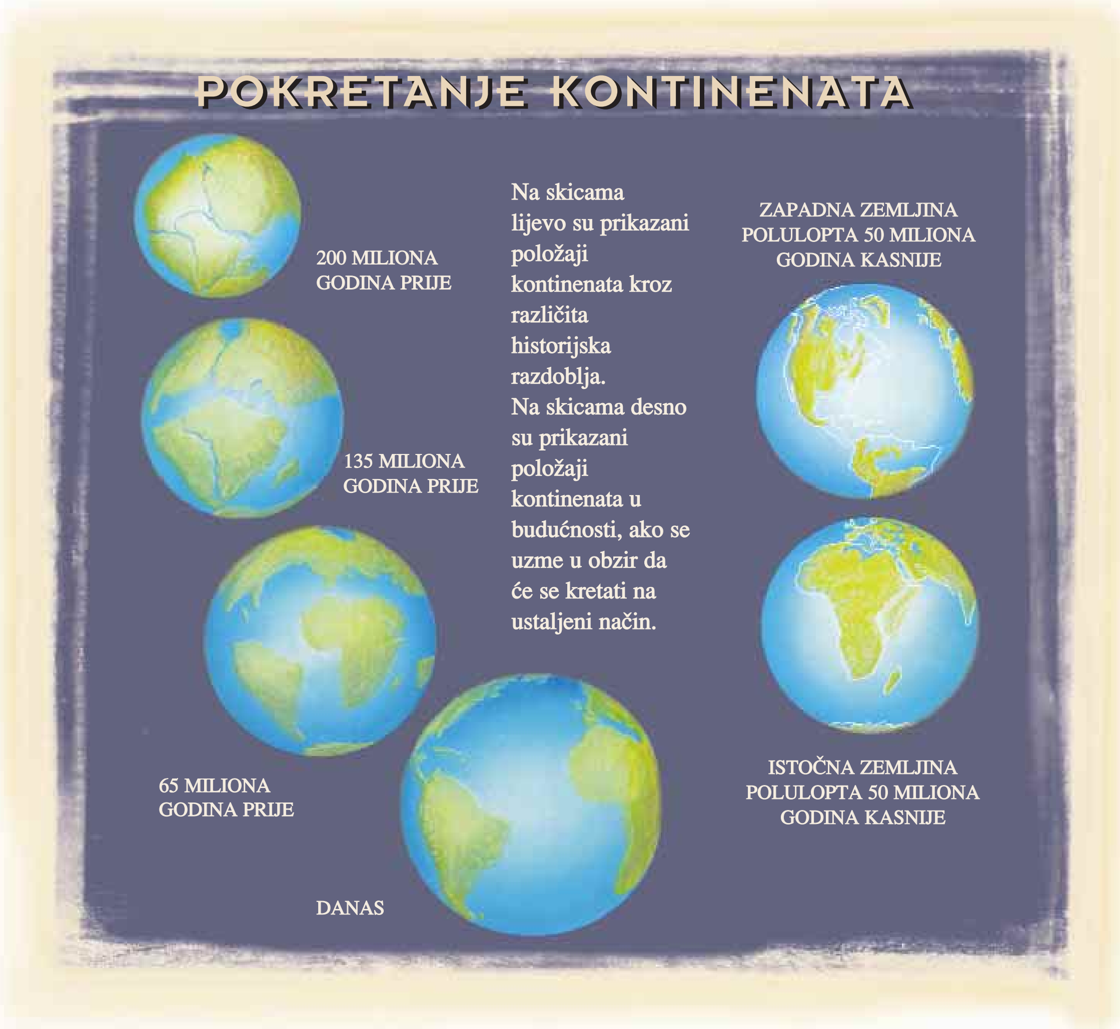
Prvobitno je početkom XX stoljeća njemački naučnik po imenu **Alfred Wegener** nastupio sa tvrdnjom da su, u prvom periodu Zemlje, kontinenti bili zajedno, da su se, potom, pomjeranjem u različitim smijerovima, razdvojili i udaljili jedan od drugog.

Da je Wegener bio u pravu, geolozi su, međutim, uspjeli dokučiti tek 50 godina nakon njegove smrti, dakle 80-ih godina. Kao što je to i Wegener istakao u jednom tekstu, objavljenom 1915. godine, kontinenti su prije otprilike 500 miliona godina bili međusobno povezani i ovaj ogromni kontinent, nazvan **Pangaea,** nalazio se na južnom Zemljinom polu.

Prije otprilike 180 miliona godina Pangaea se razdvojila na dva dijela. Jedan od ova dva velika kontinenta koji su se u različitim smjerovima odvajali jedan od drugog je nazvan **Gondwana** i obuhvatao je Afriku, Australiju, Antarktik i Indiju. A, drugi kontinent - nazvan **Laurasia** - obuhvatao je Evropu, Sjevernu Ameriku i Aziju bez Indije. U razdoblju od 150 miliona godina nakon diobe Pangaea, u različitim vremenima Gondwana i Laurasia su se odvajali na manje kontinente.

Ovi kontinenti, koji su nastali prvobitnim razlaganjem Pangaea, konstantnom promjenom raspodjele između mora i kopna, kreću se površinom Zemlje brzinom od nekoliko centimetara godišnje.

Ova pokretljivost Zemljine kore, koja je otkrivena nakon geoloških istraživan-

ja provedenih početkom XX stoljeća, u naučnoj literaturi objašnjava se na slijedeći način:

Površina Zemlje debljine od 100 km, koju čine Zemljina kora i gornji manto, obrazovana je od dijelova koji se zovu "slojevi". Postoji šest velikih i bezbroj malih slojeva koji konstruiraju Zemljinu površinu. Ovi slojevi, prema teoriji nazvanoj "tehnika slojeva", pokreću se noseći na sebi kontinente i dna okeana... Proračunato je da godišnje pomijeranje kontinenata iznosi izmedu 1 i 5 cm. Ovakvim pokretanjem slojeva nastaju promjene u svjetskoj geografiji. Atlantski okean, naprimjer, svake godine se pomalo širi.[6]

Jedna važna tačka na koju ovdje treba upozoriti je slijedeća: u navedenom ajetu Allah je pokretanje kontinenata obznanio kao promicanje. Upravo danas, naučnici za ovo pomjeranje, također, koriste engleski termin "Continental drift", odnosno "pomicanje kontinenata".[7]

Obznanjivanjem u Kur'anu ove naučne činjenice koju je nauka nedavno otkrila je, nesumnjivo, jedna od kur'anskih mudžiza.

TAJNA U GVOŽĐU

Željezo je jedan od elemenata na koje se skreće pažnja u Kur'anu. U kur'anskom poglavlju Hadid, što znači "gvožđe", kaže se slijedeće:

"...I gvožđe smo spustili, u kome je velika snaga i koje ljudima koristi..."
(Al-Hadid, 25)

Glagol "spustiti", koji se u ajetu upotrijebio uz riječ gvožđe, može se figurativno shvatiti u značenju "davanja na služenje ljudima". Međutim, kada se riječ uzme u obzir u njenom stvarnom značenju "fizičko spuštanje sa neba", uočit će se da ajet sadržava jednu veoma značajnu naučnu mudžizu, pošto otkrića moderne astronomije iznose da ruda gvožđa dolazi sa ogromnih zvijezda iz vanjskog kosmosa.

Teški metali u kosmosu proizvode se u jezgru velikih zvijezda. Što se tiče našeg, Sunčevog sistema, on ne posjeduje strukturu koja bi u sebi mogla proizvoditi element željeza. Željezo ili gvožđe može se formirati jedino na zvijezdama koje su mnogo veće od Sunca, na temperaturi koja dostiže nekoliko stotina miliona stepeni. Kada količina željeza na ovim zvijezdama, koje su nazvane Nova ili Supernova, prekorači određenu mjeru, zvijezda više nije u stanju da je nosi i eksplodira. Kao posljedica ove eksplozije, meteori, koji u sebi sadrže željezo, rasipaju se po svemiru i plove njegovim prostranstvima dok se ne sudare sa nekim nebeskim tijelom, ulaskom pod uticaj njegove gravitacije.

Grumen željeza

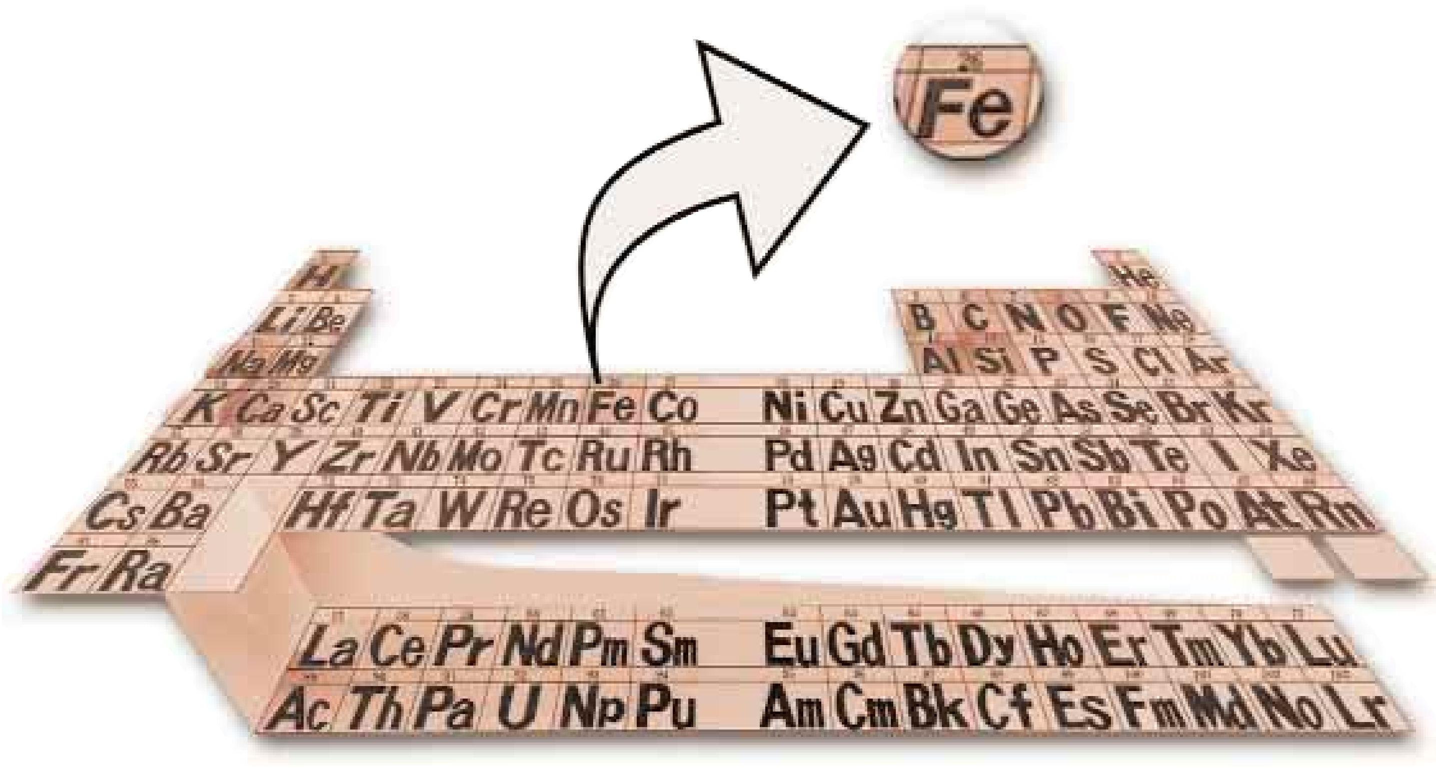

Kao što se jasno da zaključiti iz navedenoga, element željeza nije nastao na Zemlji, već je, prenošenjem uz pomoć meteora, sa Supernova "spušten na Zemlju", na, dakle, isti način kako je to Kur'an naveo. Sasvim je jasno da je ovo bilo

nemoguće naučno otkriti u VII stoljeću, kada je Kur’an objavljen. Ova činjenica se, međutim, nalazi u Kur’anu, što opet predstavlja jedan u nizu dokaza da je on riječ Allaha koji posjeduje neograničeno znanje.

Pored navedenog, 25. ajet poglavlja Al-Hadid, u kome se govori o željezu, sadrži dvije, prilično zanimljive, matematičke šifre: Al-Hadid je 57. poglavlje Kur’ana. Kada se izračuna brojčana vrijednost riječi Al-Hadid, pred nama se pojavljuje ista cifra: 57.

Brojčana vrijednost same riječi Hadid (bez određenog člana ‘’Al’’) iznosi 26. Broj 26 je tablični (atomski) broj željeza.

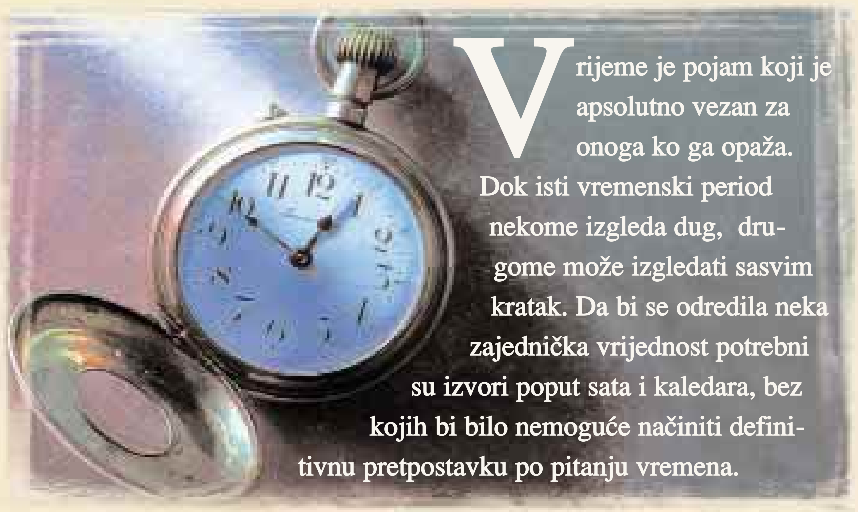
Al-Hadid je 57. poglavlje Kur'ana. Kada se izračuna brojčana vrijednost riječi Al-Hadid, pred nama se pojavljuje ista cifra: 57. Brojčana vrijednost same riječi Hadid (bez određenog člana "Al") iznosi 26. Broj 26 je tablični (atomski) broj željeza. U ajetima poglavlja Al-Hadid Sveznajući Allah, dž. š., nam skreće pažnju na način nastanka željeza, a sa matematičkim šiframa nam ujedno pokazuje i jedno naučno čudo.

STVARANJE U PAROVIMA

"Neka je hvaljen Onaj koji u svemu stvara spol:
u onome što iz zemlje niče, u njima samim,
i u onome što oni ne znaju!"
(Ya Sin, 36)

Uporedo sa time što predstavlja protivvrijednost pojma "par", muški i ženski spol u sebi sadržava i mnogo šire značenje, kako je to i u prethodnom ajetu istaknuto "...u onome što oni ne znaju". Upravo se danas susrećemo sa jednim značenjem na koje je upozoreno u ajetu. **Paul Dirac**, engleski naučnik koji je iznio tvrdnju da materija posjeduje svoju suprotnost, 1933. godine nagrađen je Nobelovom nagradom za oblast fizike. Ovo tkriće, nazvano "Parite", ističe da materija ima svoju paricu nazvanu antimaterija. Antimaterija u sebi sadrži svojstva koja su suprotna svojstvima materije. Naprimjer, suprotno materiji, antimaterija je opremljena pozitivnim elektronima i negativnim protonima. Ova činjenica je na slijedeći način opisana u jednom naučnom djelu:

> *...Svaki i najsitniji komadić ima svoj - antikomadić - koji je suprotno naelektrisan. Nestalni odnos nam pokazuje da se nastanak i nestanak onih parova obrazuje svugdje i uvijek u istom trenutku.*[8]

RELATIVNOST VREMENA

Pitanje relativiteta vremena je danas jedna dokazana naučna činjenica. Međutim, ova činjenica je izašla na vidjelo početkom XX stoljeća Einsteinovom teorijom relativiteta. Do tog perioda čovjek nije znao da je vrijeme jedan relativni pojam, da shodno okruženju može pokazivati promjenljivost. Međutim, veliki naučnik, **Albert Einstein**, teorijom relativiteta ovu činjenicu dokazao je na sasvim jasan način. Iznio je činjenicu da je vrijeme pojam koji je vezan za masu i brzinu. Tokom cijele historije čovječanstva ovo pitanje nije niko jasno aktualizirao.

Osim jednog izuzetka: u Kur'anu su izneseni detalji koji upozoravaju na činjenicu da je vrijeme relativno! U tom kontekstu ovdje možemo navesti nekoliko ajeta koji ilustriraju ovu činjenicu:

"Oni od tebe traže da ih kazna što prije stigne, i Allah će ispuniti prijetnju Svoju; a samo jedan dan u Gospodara tvoga traje koliko hiljadu godina, po vašem računanju."
(Al-Hajj, 47)

"On upravlja svima, od neba do Zemlje, a onda se sve to Njemu vraća u danu koji, prema vašem računanju vremena, hiljadu godina traje."
(As-Sajdah, 5)

"K Njemu se penju meleki i Džibril u danu koji pedeset hiljada godina traje."
(Al-Ma'arij, 4)

Činjenica da se na ovako krajnje jasan način govori o relativitetu vremena u Kur'anu, koji je objavljen prije niza stoljeća, još jedan je u nizu dokaza da je to Allahova Knjiga.

NASTANAK KIŠE

Pitanje nastanka kiše je za čovjeka dugo vremena predstavljalo tajnu. Međutim, nakon otkrivanja zračnih radara, došlo se do saznanja o stadijima kroz koje kiša prolazi u toku nastanka.

Prema ovome, kiša nastaje prolazeći kroz tri stadija: prvo se uz pomoć vjetra sa Zemlje podiže "repromaterijal", potom se formiraju oblaci i na kraju dolazi do formiranja kišnih kapi.

Činjenice koje su, u vezi sa nastankom kiše, iznesene u Kur'anu upravo govore o ovim stadijima. O pitanju nastanka kiše u jednom kur'anskom ajetu kaže se slijedeće:

"Allah je taj koji vjetrove šalje, pa oni oblake tjeraju i On ih po nebu, kako On hoće, rasprostire i na komade dijeli, pa ti vidiš kišu kako iz njih pada, i kada je On na one robove Svoje na koje želi prolije, oni se odjednom radošću ispune."
(Ar-Rum, 48)

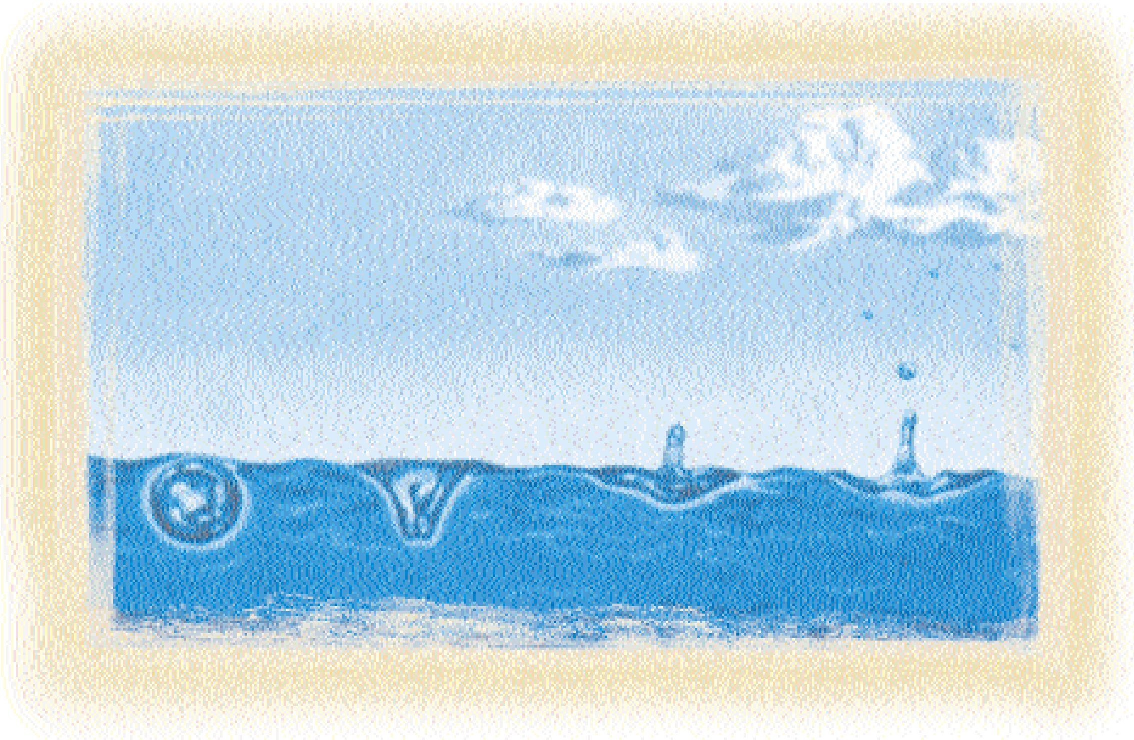
Sada se zadržimo na ova tri stadija koja su navedena u Kur'anu:

I. STADIJ: "Allah je taj koji vjetrove šalje..."

Bezbroj balončića koji nastaju pjenušanjem mora i okeana konstantno u vidu vodenih zehri odskaču iznad površine. Ove solju bogate zehre se, uz pomoć vjetra, potom prenose u atmosferske visine. Ovi sićušni komadi, zvani "aerosol", uz pomoć jednog mehanizma, zvanog "vodena zamka", ovdje dolaze u dodir sa vodenom parom koja je također došla s mora. Okupljanjem oko ovih aerosola, vodena para se zgušnjava i pretvara u vodene kapi.

II. STADIJ: "...pa oni oblake tjeraju i On ih po nebu, kako On hoće, rasprostire i na komade dijeli... "

Uz pomoć vodene pare koncentrirane oko solnih kristala ili sićušnih praškica nastaju oblaci. Zbog toga što su veoma male (presjeka od 0.01 do 0.02 mm) vodene kapljice u oblacima ostaju viseći i šireći se nebom. Na taj način se nebo prekriva oblacima.

Na slici gore je ilustriran jedan od neograničenog broja balončića koji nastaju pjenušanjem mora i okeana i koji konstantno u vidu vodenih zehri odskaču iznad površine. Ove solju bogate zehre se, uz pomoć vjetra, potom prenose u atmosferske visine. To je prvi stadij u nastanku kiše. Uz pomoć vodene pare koncentrirane oko solnih kristala ili sićušnih praškica nastaju oblaci, a daljnjim zgušnjavanjem formiraju se kišne kapi. Svi ovi stadiji formiranja kišne kapljice su navedeni u Kur'anu.

III. STADIJ: "...pa ti vidiš kišu kako iz njih pada..."

Sitne vodene kapljice okupljene oko solnih kristala ili sićušnih praškica, daljnjim zgušnjavanjem formiraju kišne kapi. Na taj način kišne kapi postaju teže od zraka i, odvajajući se od oblaka, počinju se u vidu kiše spuštati na zemlju.

Kao što se iz priloženog da zaključiti, sva tri stadija nastanka kiše sadržana su u navedenom ajetu. Stadiji su, povrh svega, izneseni tačnim redoslijedom. Kao i mnoge druge prirodne pojave, tako je i nastanak kiše Allah iznio na najispravniji način i to čovjeku saopćio putem Kur'ana još prije 14 stoljeća, dakle mnogo ranije no što će to nauka otkriti.

Vezano za nastanak kiše, u drugom kur'anskom ajetu se navode slijedeće činjenice:

"Zar ne vidiš da Allah razgoni oblake, a onda ih spaja i jedne nad drugima gomila, pa ti vidiš kišu kako iz njih pada; On s neba, iz oblaka veličine brda, spušta grad, pa njime koga hoće pogodi, a koga hoće poštedi - bljesak munje Njegove gotovo da oduzme vid."
(An-Nur, 43)

Naučnici koji su se bavili istraživanjem vrsta oblaka suočili su se sa veoma zbunjujućim rezultatima vezanim za proces nastanka kiše. Kišni oblaci se formiraju i oblikuju u jednom utvrđenom sistemu i stupnjima. Naučno objašnjenje stupnjeva formiranja jednog od kišnih oblaka cumulominbus glasi:

1. STEPEN, razgonjenje: Oblaci se uz pomoć vjetra guraju, odnosno razgone sa svojih mjesta.

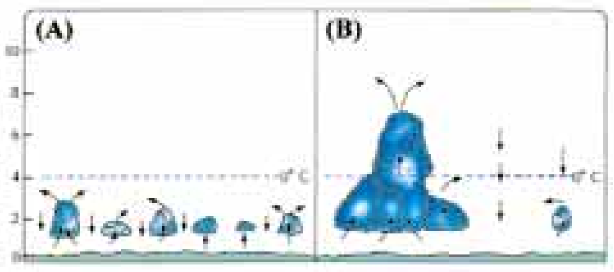
2. STEPEN, spajanje: Ovi mali oblaci (cumulus), koji se razgone od strane vjetra, spajaju se na mjestu do kojeg su dogurani i tako formiraju novi i veliki oblak.[9]

Mali oblaci (cumulus oblaci) se uz pomoć vjetra pokreću i sjedinjuju. Upravo onako kako je to i u Kur'anu naznačeno: "...Allah razgoni oblake, a onda ih spaja i jedne nad drugima gomila..."

3. STEPEN, gomilanje: Nakon spajanja malih oblaka, u novoformiranom velikom oblaku dolazi do porasta energije potiska koja ga vuče gore. Energija u centru oblaka je jača u odnosu na energiju po rubnim dijelovima. Ova energija potiska u centru, koja ga vuče prema gore, čini da se oblak razvija uvisinu. Šireći se prema gore, oblaci se na taj način gomilaju jedan na drugi. To biva povodom da se trup ovog uvis naraslog oblaka ispruži prema hladnijim dijelovima atmosfere. Tako se u ovom hladnom okruženju atmosfere ledene i vodene kapi počinju povećavati.

Nakon što prođu kroz sve ove stepene i nakon što dobiju težinu toliku da na nju ne može utjecati energija

(A) mali odvojeni dijelovi oblaka (cumulus oblaci) (B) Nakon spajanja malih oblaka, u novoformiranom velikom oblaku dolazi do porasta energije potiska koja ga vuče gore. Ova energija potiska u centru, koja ga vuče prema gore, čini da se oblak razvija uvisinu.

Šireći se prema gore, oblaci se na taj način gomilaju jedan na drugi. To biva povodom da se trup ovog uvis naraslog oblaka ispruži prema hladnijim dijelovima atmosfere. Tako se u ovom hladnom okruženju atmosfere ledene i vodene kapi počinju povećavati. Nakon što dobiju težinu toliku da na nju ne može uticati energija koja ih vuče prema gore, ledene i vodene kapi u vidu kiše i grada počinju iz oblaka da se spuštaju na zemlju. Ova naučna činjenica je od strane Allaha, dž. š., saopćena u Kur'anu prije 14 stoljeća: "...a onda ih (oblake) spaja i jedne nad drugima gomila, pa ti vidiš kišu kako iz njih pada..."

koja ih vuče prema gore, ledene i vodene kapi u vidu kiše i grada počinju iz oblaka da se spuštaju na zemlju.[10]

Ne smije se gubiti iz vida da su detalje u vezi s formiranjem, građom i funkcijom oblaka meteorolozi uspjeli nedavno otkriti i to zahvaljujući suvremenoj tehnici (avion, satelit, kompjuter i sl.) koja im je bila na raspolaganju. Allah nam, pak, ove detalje iznosi u Kur'anu, koji je objavljen prije 1400 godina, u periodu kada to nijedan čovjek nije mogao znati.

MJERA U KIŠI

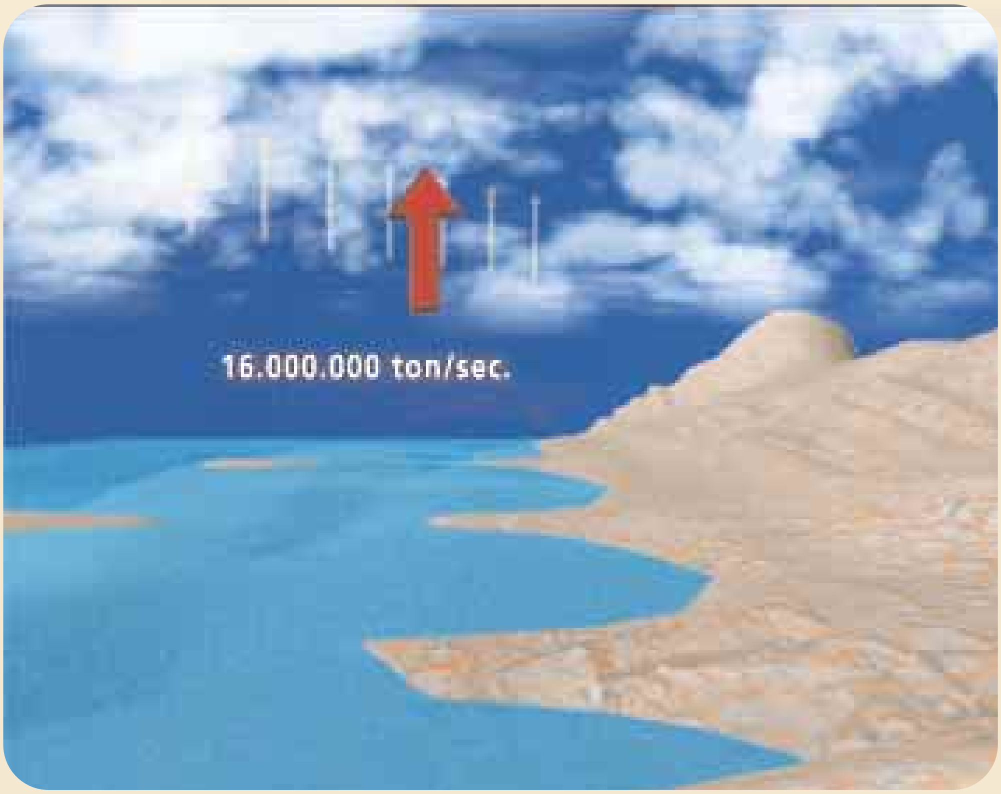
Što se tiče drugih kur'anskih podataka vezanih za kišu, oni upozoravaju na momenat da se kiša spušta u određenoj količini. U poglavlju Az-Zuhruf kaže se slijedeće:

"Onaj koji s neba s mjerom spušta vodu, pomoću koje u život vraćamo mrtve predjele - tako ćete i vi biti oživljeni." (Az-Zuhruf, 11)

Ova mjera kiše je, također, ustanovljena suvremenim istraživanjem. Prema određenim proračunima, provedenim tokom ovih istraživanja, ustanovljeno je da se sa Zemljine površine u jednoj sekundi ispari 16 miliona tona vode. U toku godine ova količina dostiže cifru od oko 513 triliona tona vode. A to je ujedno i godišnja količina kiše koja se u toku godine spusti na Zemlju. Voda je, dakle, u jednoj neprestanoj ravnoteži, "prema određenoj mjeri" ona konstantno kruži. A održavanje života na Zemlji se, također, osigurava upravo ovim neprestanim kruženjem vode. Kada bi čovjek upotrijebio sve pogodnosti cijele tehnologije kojom raspolaže, on, opet, nikada ne bi bio u mogućnosti vještački proizvesti ovo kruženje.

Ukoliko bi došlo do i najmanjih promijena u količini, ubrzo bi nastale velike ekološke neuravnoteženosti, a to bi dovelo u pitanje održanje života. To se, međutim, nikada neće dogoditi. Kiša će, kako je to i u Kur'anu navedeno, nastaviti da se, svake godine, u istoj mjeri spušta na Zemlju.

Naučno je ustanovljeno da je količina vode koja se ispari sa Zemljine površine i koja se ponovo vrati u vidu kiše "konstantna": oko 513 triliona tona vode. Ova konstantna količina, koja je u jednoj neprestanoj ravnoteži, je u Kur’anu istaknuta kao "određena mjera". Ukoliko bi došlo do i najmanjih promijena u ovoj konstantnoj količini, ubrzo bi nastale velike ekološke neuravnoteženosti, a to bi dovelo u pitanje održanje života.

VJETROVI KOJI OPLOĐUJU

U jednom kur'anskom ajetu se skreće pažnja na "oplodnju" kao osobinu vjetra i da, kao posljedica toga, nastaje kiša:

"Mi šaljemo vjetrove da oplođuju, a iz neba spuštamo kišu da imate šta piti - vi time ne možete raspolagati."
(Al-Hijr, 22)

U ajetu se skreće pažnja da se u prvom stadiju nastanka kiše nalaze vjetrovi.

Međutim, sve do početka XX vijeka bilo je poznato jedino da vjetar raznosi oblake, kao jedina veza između vjetra i padanja kiše. Što se, međutim, tiče otkrića moderne meteorologije, ona su pokazala da vjetrovi imaju ulogu "oplođavanja" prilikom nastanka kiše.

Ova uloga oplodnje odvija se na slijedeći način:

Zbog pjenjenja, na površini okeana i mora konstantno dolazi do formiranja bezbroj zračnih mjehurića. U trenutku rasprsnuća ovih mjehurića, u zrak se izbacuje na hiljade komadića veličine jednog stotog dijela milimetra. Ovi komadići, nazvani "aerosol" se, pomiješani sa prašinom sa kopna, uz pomoć vjetrova prenose u gornje slojeve atmosfere. Aerosoli, koji su tako uz pomoć vjetrova dospjeli na velike visine, ovdje dolaze u dodir sa vodenom parom. Okupljanjem oko ovih aerosola, vodena para se zgušnjava i pretvara u vodene kapi. Koncentriranjem na jednom mjestu, ove vodene kapi prethodno formiraju oblak, a potom se u vidu kiše spuštaju na Zemlju.

Kao što se vidi, vjetrovi vrše "oplodnju" aerosola vodenom parom koja se u slobodnom obliku nalazi u atmosferi i, na taj način, osiguravaju formiranje kišnih oblaka.

U slučaju da vjetar ne posjeduje ovu osobinu oplođavanja, u višoj atmosferi nikada ne bi moglo doći do formiranja vodenih kapljica, pa, analogno tome, ne bi postojalo ni nešto što se zove kiša.

Bitan momenat ovdje je taj da je ova kritična uloga vjetra u nastanku kiše stoljećima prije saopćena u kur'anskom ajetu. I to u historijskom razdoblju kada čovjek skoro ništa nije znao o prirodnim pojavama...

Na slici gore su prikazane etape nastanka talasa. Talasi se formiraju uz pomoć vjetrova koji pušu iznad površine vode. Vodene zehre, zajedno sa vjetrom, počinju sa kružnim kretanjem. Ovo kretanje će nakon kratkog vremena formirati talase, koji će se nanizati jedan za drugim, a zrak će ispuniti balončići koji nastaju zajedno sa talasima. Ovo je prvi stadij nastanka kiše. U Kur’anu je također skrenuta pažnja da se u prvom stadiju nastanka kiše nalaze vjetrovi.

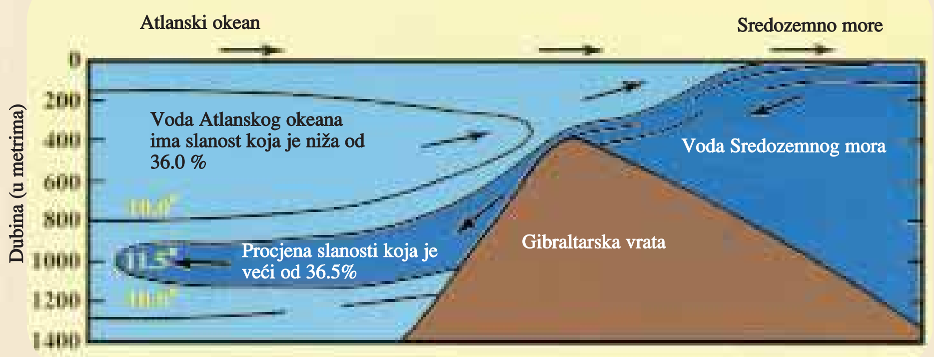
NEMIJEŠANJE MORA

Specifičnost mora, koja je od strane istraživača otkrivena u skoroj prošlosti, u Kur'anu se ističe na slijedeći način:

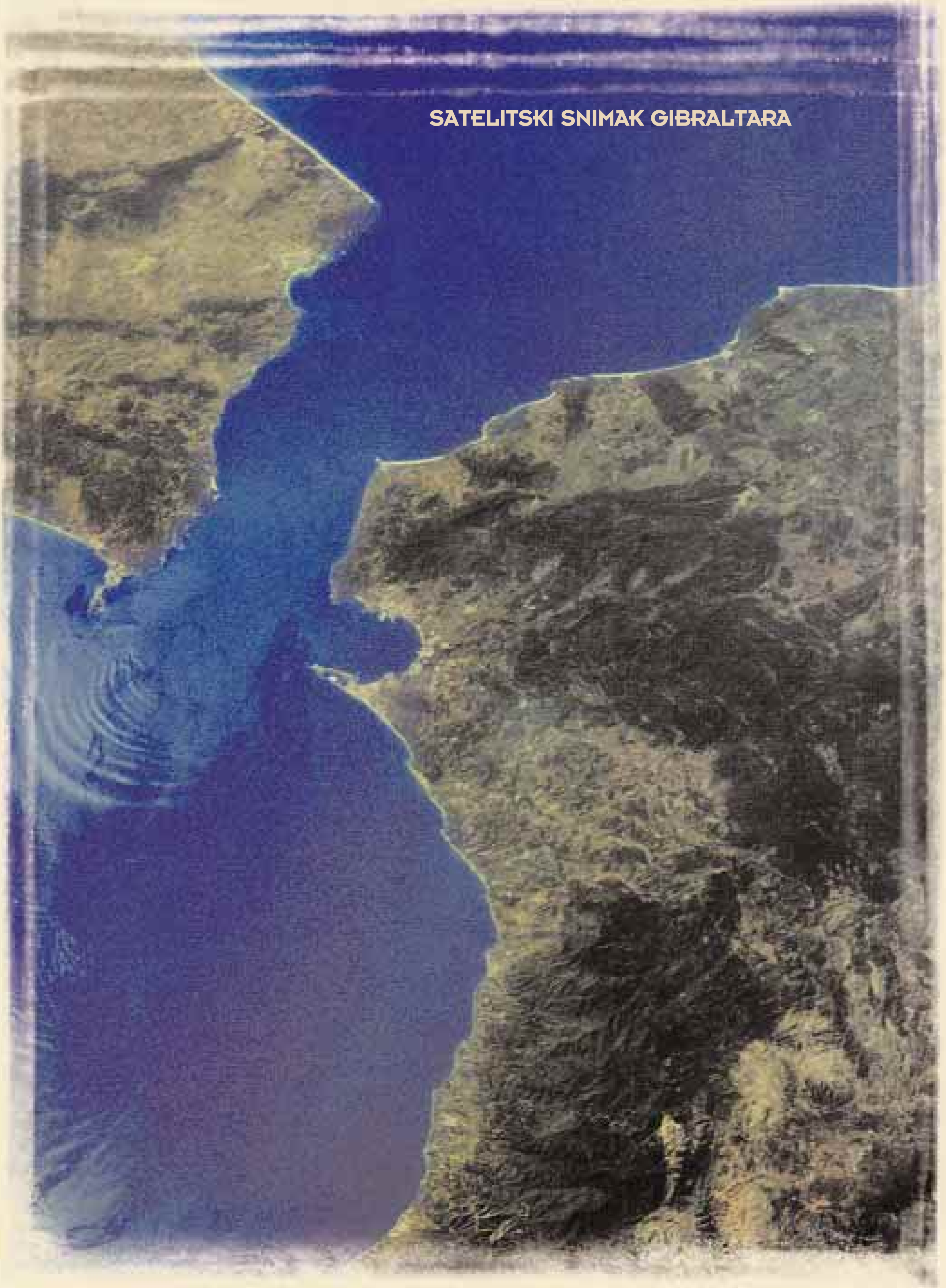
"Pustio je dva mora da se dodiruju, izmedu njih je pregrada i oni se ne miješaju."
(Ar-Rahman, 19-20)

Ova, Kur'anom saopćena, karakteristika mora - da se međusobno dodiruju, a da se njihove vode apsolutno ne miješaju - u nedavnoj prošlosti otkrivena je od strane okeanografa. Ustanovljeno je da se, zbog prisutnosti jedne fizičke snage, nazvane "površinski napon", vode susjednih mora ne miješaju. Površinski napon, koji proizlazi iz različite gustine mora, gotovo poput zida sprečava međusobno miješanje voda.[11]

Svakako je zanimljiv momenat da se ova činjenica nalazi u Kur'anu, što je, opet, još jedan veoma efektan odgovor onima koji tvrde da je Kur'an napisan od strane čovjeka, Muhammeda, a.s. Kur'an se pojavio u periodu kada čovjek nije imao pojma niti o fizici, ni o površinskom naponu, a niti o okeanografiji.

Sredozemno more i Atlanski okean imaju velike valove, jaka strujanja i plimu i oseku. Iako se voda Sredozemnog mora na Gibraltaru susreće sa vodama Atlanskog okeana njene karakteristike (gustoća, temperatura i toplota) ostaju nepromjenjene. Pošto između ova dva mora postoji jedna nevidljiva granica.

SATELITSKI SNIMAK GIBRALTARA

MORSKE TMINE I UNUTRAŠNJI VALOVI

"Ili su kao tmine dubokih mora koje prekrivaju talasi sve jedan za drugim, iznad kojih su oblaci, sve tmine jedna iznad drugih, prst se pred okom ne vidi, - a onaj kome Allah ne da svjetlo neće svjetla ni imati."
(An-Nur, 40)

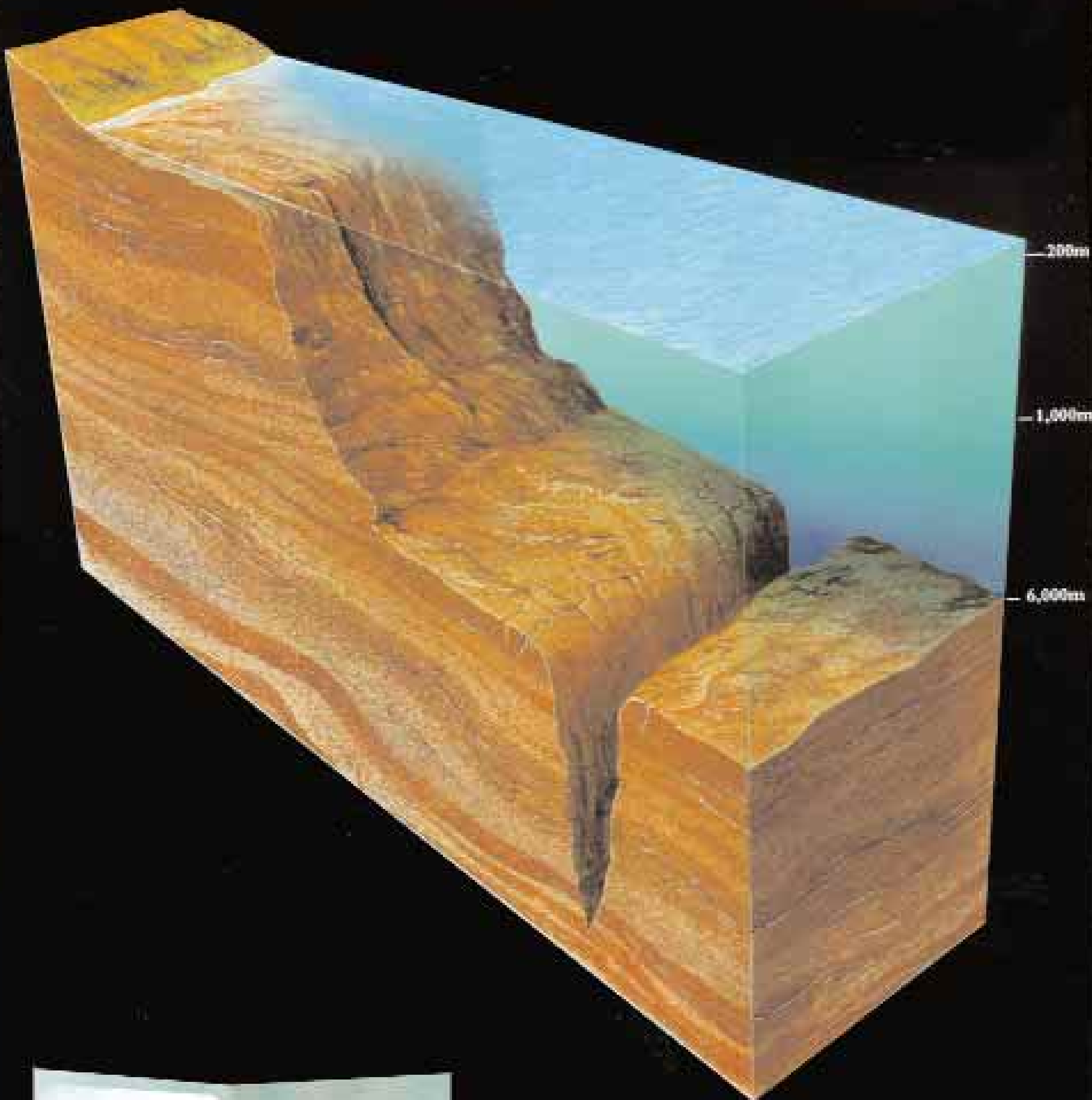
Generalno okruženje dubokih mora je ovako opisano u knjizi *Oceans:*

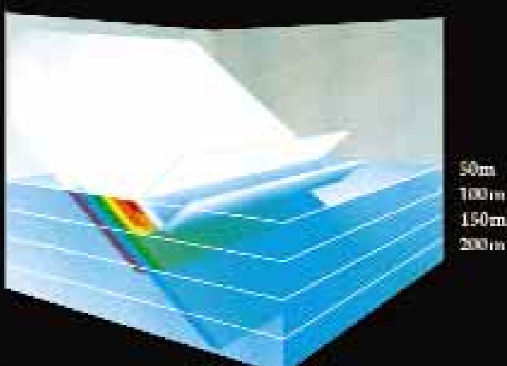
Danas sa sigurnošću znamo da tmina dubokih mora i okeana vlada na dubini od oko 200 m i dublje. Na ovim dubinama skoro uopće nema svjetlosti. A, na dubinama preko 1000 m apsolutno je nemoguće naići ni na kakvu svjetlost.[12]

Pored podataka vezanih za generalnu geografsku građu mora i okeana, karakteristike živih bića koja tu žive, danas je čak moguće doći i do podataka koji govore o količini vode određenog mora ili okeana, površini, dubini i sl. Ipak, da bi se došlo do svih ovih podataka, čovjek je primoran koristiti se raznim specijalnim pomagalima i podmornicama izrađenim uz pomoć suvremene tehnologije.

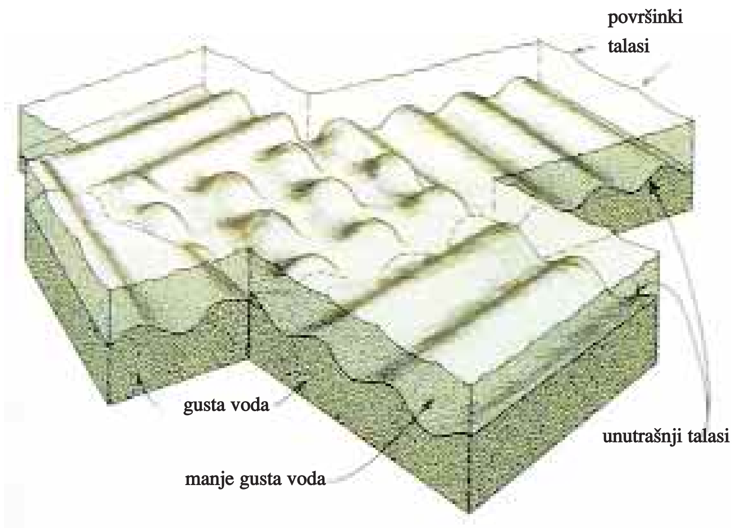
Bez ovih pomagala skoro je nemoguće da čovjek dopre do morskih dubina preko 40 m. Uporedo sa tim, bez određenih pomagala je apsolutno nemoguće da čovjek dospije i ostane živ na tamnim okeanskim dubinama od oko 200 m. Zbog toga, naučnici su detaljne podatke o morima uspjeli otkriti tek u skoro vrijeme. Suprotno tome, frazu **"tmina dubokih mora"** sadržanu u An-Nur suri je Kur'an iznio prije 1400 godina. Iznošenje ovog podatka u Kur'anu i to u periodu kada nije postojalo nikakve tehnologije i kada, prema tome, nije postojalo nikakvo pomagalo pomoću kojega bi čovjek mogao zaroniti u morske dubine, svakako je svojevrsna mudžiza ove uzvišene Knjige.

Uporedo sa navedenim, u istom ajetu sure An-Nur, u formulaciji **"...kao tmine dubokih mora koje prekrivaju talasi sve jedan za drugim, iznad kojih su oblaci, sve tmine jedna iznad drugih...",** Kur'an upozorava na još jednu nedavno otkrivenu naučnu mudžizu:

Prema mjerenjima načinjenim uz korištenje suvremene tehnologije, ustanovljeno je da se 3-30% sunčeve svjetlosti reflektira kroz površinu mora. Na prvih 200 metara se, jedna za drugom, upija svih 7 boja svjetlosnog spektra, od kojih plava ostaje zadnja. (slika pored)
Na dubinama preko 1.000 m. je apsolutno nemoguće naići na bilo kakve tragove svjetlosti. (slika gore) Na ovu činjenicu je još prije 1400 godina upozoreno u Kur’anu, u 40. ajetu poglavlja An-Nur.

Na skici su predstavljeni unutrašnji talasi, koji se formiraju između dva sloja voda sa različitim gustinama. Donji od ovih slojeva je gušći u odnosu na gornji. Ovu činjenicu, koju je Kur'an - u 40. Ajetu poglavlja An-Nur - iznio prije 14 stoljeća, nauka je otkrila tek u skorije vrijeme.

Naučnici su nedavno otkrili da "na površini morskih slojeva sa različitom gustinom postoje unutrašnji valovi koji čine granicu između ovih slojeva". Unutrašnji valovi prekrivaju dubine mora i okeana, pošto duboka mora posjeduju veću gustoću vode na dubinama u odnosu na površinsku vodu. Unutrašnji valovi se ponašaju kao površinski valovi. Kao i vanjski valovi, i unutrašnji valovi se mogu razbijati. Unutršnji valovi se ne mogu primijetiti prostim ljudskim okom, jedino su uočljivi prilikom istraživanja promjena temperature i slanosti mora ili okeana.[13]

Podatak iznesen u navedenom kur'anskom ajetu je u apsolutnom skladu sa navednim objašnjenjem. Bez provođenja određenih istraživanja, čovjek je u stanju uočiti jedino valove koji su na površini mora, dok je unutarnje talasanje apsolutno nedostupno. Ali, u suri An-Nur Allah upozorava na drugi oblik talasanja koje se pojavljuje na morskim dubinama. Neosporno je da je i ova činjenica, koju su naučnici nedavno uspjeli otkriti, jedan od pokazatelja da je Kur'an riječ Sveznajućeg, Allaha, dž. š.

PREDIO KOJI USMJERAVA NAŠE POKRETE

"Ne valja to! Ako se ne okani, dohvatit ćemo ga za kiku; za ono lažno i grješno čelo."
(Al-'Alaq, 15-16)

Karakteristika čela, **"lažno i grješno čelo",** koja je navedena u citiranom ajetu je detalj koji zavređuje krajnju pažnju. Određenim istraživanjima provedenim proteklih godina ustanovljeno je da se u prednjem, čeonom dijelu lobanje nalaze dijelovi koji upravljaju određenim aktivnostima mozga. Objašnjenje vezano za ovaj predio i njegovu funkciju, na što je prije 1400 godina upozorio Kur'an, suvremeni naučnici su uspjeli dati tek u proteklih 60 godina. Kada se pogleda u prednji dio lobanje, primijetit će se čeoni dio mozga. Rezultati do kojih se, o pitanju funkcija ovog dijela, došlo nakon provedenih istraživanja u oblasti fiziologije, na slijedeći način su izneseni u djelu Essentials of Anatomy and Physiology:

"Motivacija, planiranje predmišljenja i početak pokreta se realizira u prednjem dijelu čeonih krila mozga. Ovo je jedan segment asocijacije korteksa..."[14]

Pored ovoga, u spomenutom djelu se u vezi s ovim predjelom nalazi i slijedeća formulacija:

"Uporedo sa vezom sa pokretima, smatra se da je čeoni dio mozga u isto vrijeme i funkcionalni centar agresivnosti..."[15]

Kao što se da razumjeti i iz navedenih objašnjenja, čeoni segment mozga vodi sve aktivnosti vezane za planiranje, motivaciju i pokretanje dobrih ili loših pokreta, za govorenje istine ili laži.

Sasvim je očito da formulacija **"lažno i grješno čelo"** navedena u kur'anskom poglavlju Al-'Alaq pokazuje veliku paralelnost sa prethodnim objašnjenjima. Naučne činjenice, poput ove koju su naučnici otkrili u posljednjih 60 godina, Allah je putem Kur'ana saopćio čovjeku prije 14 stoljeća.

RAĐANJE ČOVJEKA

Kada se u Kur'anu ljudi pozivaju u iman, spominju se veoma različite teme. Kao dokaz čovjeku, Allah nekada ističe nebesa, nekada Zemlju, a nekada biljke i životinje. Opet, u mnogo ajeta se savjetuje čovjeku da se osvrne na stvaranje, rađanje čovjeka samog. Veoma često se podsjeća na to kako je čovjek došao na svijet, kroz koje je etape prolazio i šta mu je temeljna građa. Ilustracije radi, u jednom ajetu stoji slijedeće:

**"Mi vas stvaramo - pa zašto ne povjerujete?
Kažite vi Meni: da li sjemenu koje ubacujete
vi oblik dajete ili Mi to činimo?"
(Al-Waqi'a, 57-59)**

Stvaranje čovjeka i čudotvorne karakteristike toga su naglašene i u još mnogo ajeta. Međutim, među ovim akcentima postoje takvi podaci i detalji koje nikako nisu mogli znati ljudi koji su živjeli u VII stoljeću. Neki od tih detalja su slijedeći:

1.) Čovjek ne nastaje od cijele količine sperme, već, naprotiv, od njenog veoma malog dijela - spermatozoida.

2.) Spolnost bebe se određuje od strane muškarca.

3.) Ljudski embrio se za maternicu zalijepi gotovo isto kao pijavica.

4.) Čovjek se u maternici razvija u tri mračne komore.

Sigurno je da su ljudi u stoljeću objavljivanja Kur'ana znali da je sperma koju u toku spolnog odnosa ispušta muškarac temeljna materija formiranja jedinke. Da se dijete rađa u prosjeku nakon 9 mjeseci je također činjenica koja se mogla jednostavno opaziti, koja nije iziskivala istraživanja da se do nje dođe. Međutim, činjenice koje smo naprijed naveli su bile daleko iznad dostupnosti čovjeka tog perioda. To je jedino bilo moguće otkriti zahvaljujući tehnologiji XX stoljeća.

Zadržimo se sada detaljnije nad ovim činjenicama.

Kapljica sperme

U toku spolnog općenja muškarac odjednom izbaci u prosjeku oko 250 miliona spermatozoida. Do dospijevanja do jajeta, spermatozoidi prevale težak put kroz majčinu utrobu. U toku ovog putovanja, od 250 miliona svega oko 1000 spermatozoida uspije doći do jajeta. Na kraju utrke koja traje 5 minuta, jaje prima samo jedan spermatozoid. Dakle, bit čovjeka ne leži u cijeloj količini sperme, nego u njenom jednom sićušnom dijelu. Ova činjenica se u Kur'anu objašnjava na slijedeći način:

**"Zar čovjek misli da će sam sebi prepušten biti,
da neće odgovarati? Zar nije bio kap sjemena koje se ubaci?"
(Al-Qiyama, 36-37)**

Ako se obrati pažnja, primijetit će se da nam Kur'an saopćava da se čovjek ne začinje od cijele količine sperme, već, naprotiv, od njenog malog dijela - kapi! Poseban naglasak navedenog ajeta, iznošenje činjenice koju je jedino moderna nauka uspjela otkriti, dokaz je da navedena činjenica ima svoje božansko izvorište, da dolazi od Onoga koji je Sveznajući.

Na slici pored se vidi sperma izbačena u maternicu. Od 250 miliona spermatozoida, koliko se izbaci od muškarca, samo veoma mali broj njih dospijeva do jajeta. Oplodnju jajeta će obaviti samo jedan od 1000 spermatozoida koji su uspjeli ostati u životu. Da se čovjek formira samo od jednog spermatozoida, a ne od cijele količine sperme, Kur'an nas je obavijestio koristeći formulaciju "kap sjemena".

Smjesa u spermi

Hranljiva tečnost, koju nazivamo spermom i koja nosi spermatozoide, ne sastoji se samo od spermatozoida. Naprotiv, sperma je načinjena od smjese međusobno različitih tečnosti. Ove tečnosti imaju ulogu, između ostalog, da raspolažu količinom šećera koji će podmiriti energiju koja je potrebna spermatozoidima, da svojom bazičnom osobenošću neutraliziraju kiseline na ulazu u maternicu, da osiguraju klizavost sredine, što je neophodno za kretanje spermatozoida.

Zanimljivo, kada govori o spermi, Kur'an upozorava i na ovu činjenicu, koju je stoljećima poslije otkrila moderna nauka, i spermu definira kao "smjesu sjemena":

"Mi čovjeka od smjese sjemena stvaramo da bismo ga na kušnju stavili i činimo da on čuje i vidi."
(Ad-Dahr, 2)

A, u drugom ajetu se, opet, upozorava da je sperma smjesa i da se čovjek stvara od "srži" ove smjese:

"To je Onaj koji zna i nevidljivi i vidljivi svijet, Silni i Milostivi, koji sve savršeno stvara, koji je prvog čovjeka stvorio od ilovače - a potomstvo njegovo od srži kapi hude tekućine."
(As-Sajda, 6-8)

Riječ "sulalah", koja se ovdje prevodi kao "srž", pored toga znači i "najbolji dio nečega". Bilo u kojem značenju da se uzme, aktualna riječ predstavlja jedan dio neke cjeline. Navedene činjenice nam jasno stavljaju do znanja da je Kur'an riječ jedne Volje koja stvaranje čovjeka zna do njegovih najsićušnijih detalja. Ova Volja pripada Allahu, Onome koji je i jedini čovjekov Stvoritelj.

U Kur'anu je navedeno da se muško i žensko formiraju od "kapi sjemena koja se izbaci...". Sve do skorijeg vremena se, međutim, smatralo da se spolnost bebe određuje od strane majčinih ćelija. Ovaj kur'anski podatak nauka je dokučila tek u XX stoljeću.

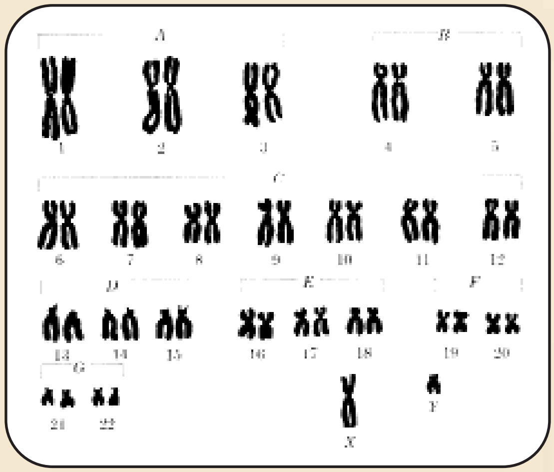
Čovjek je do nedavne prošlosti smatrao da se spolnost beba određuje od strane majčinih ćelija. Ili da to, u najmanju ruku, zajedno određuju ćelije koje dolaze i od oca i od majke. Kur'an je, međutim, o ovom pitanju iznio različito stajalište, saopćio je da se spolnost bebe određuje od strane "sperme koja se izlijeva u maternicu":

"I da On par, muško i žensko, stvara od kapi sjemena kad se izbaci..."
(An-Najm, 45-46)

Uporedo sa razvojem genetike i mikrobiologije, ispravnost ove kur'anske tvrdnje je, također, i naučno dokazana. Postalo je jasno da se spolnost bebe određuje od strane ćelija sperme koje dolaze od muškarca, a da, u ovom slučaju, žena ne igra nikakvu ulogu.

Prilikom određivanja spolnosti, uticaj imaju hromosomi. Dva od 46 hromosoma koji određuju ljudsku građu imenuju se kao hromosom spolnosti. Ovi hromosomi se za muškarce označavaju kao XY, a za žene kao XX Razlog tome je taj što ovi hromosomi liče na ova slova. Y hromosomi nose gene muškosti, a X gene ženskosti.

Y hromosomi nose gene muškosti, a X gene ženskosti. U jajetu žene se nalaze samo X hromosomi koji obilježavaju ženski spol. U spermi muškarca se, pak, nalaze spermatozoidi koji mogu nositi i X i Y hromosome. Prema tome, spol bebe je vezan za vrstu hromozoma koju nosi spermatozoid koji oplođuje jaje ženke. Dakle, kao što je i u Kur'anu navedeno, faktor koji određuje spolnost bebe je sperma koja dolazi od muškarca. Ovaj podatak, koji je apsolutno bio nepoznat u vrijeme objavljivanja Kur'ana, je jedan u nizu dokaza da je Kur'an Allahova riječ.

Formiranje ploda počinje sjedinjavanjem ovih hromosoma koji se kod muškarca i žene nalaze u parovima. Oba dijela spolne ćelije, koja se kod formiranja jajeta kod žene odvajanjem rastavlja na dva dijela, podjednako nose X hromosome. Međutim, spolna ćelija kod muškarca, koja se, također, rastavlja na dva dijela, formira dvije različite sperme koje sačinjavaju X ili Y hromosome. Ako se X hromosom, koji se nalazi kod žene, spoji sa spermom, koja sadržava X hromosom, onda se formira ženski plod. Ako se, pak, spoji sa spermom koja sadržava Y hromosom, tada se formira muški plod.

Dakle, spol bebe je vezan za vrstu hromozoma koja će se spojiti sa jajetom žene.

Sasvim je sigurno da su ovo činjenice koje su sve do pojavljivanja genetike, dakle do XX stoljeća bile apsolutno nepoznate. Unatoč tome, u mnogim kulturama je bilo rašireno mišljenje da se spol djeteta određuje od strane tijela majke. Čak su, zbog toga, bile prekoravane žene koje rode žensko dijete.

Međutim, trinaest stoljeća prije no što će ljudski geni biti otkriveni, Kur'an je iznio jednu činjenicu koja odbija ovo veoma rasprostranjeno sujevjerje. Kur'an je saopćio da korijeni spolnosti nisu kod žene, već u spermi koja dolazi od muškarca.

‘Alaq zakačen za maternicu

Kada nastavimo sa analiziranjem kur’anskih podataka o formiranju bebe, ponovo ćemo se suočiti sa određenim, veoma bitnim naučnim čudima.

Spajanjem spermatozoida koji dolazi od muškarca sa jajetom kod žene, biva oformljena i osnovna srž bebe. Ova oplođena jajna stanica, u biologiji poznata pod pojmom “zigota”, bez gubljenja vremena, rastavljanjem će se razmnožiti i postupno dobiti oblik malog “komada mesa”.

Međutim, ovaj razvoj zigote ne obavlja se u nekakvoj praznini, u slobodnom hodu. Zigota se drži obješena na zidu maternice, pripija se tamo uz pomoć svojih produžetaka koji su poput korijenja. Uz pomoć ove veze, plodu je omogućeno da iz majčinog tijela siše materije potrebne za razvoj.[16]

Upravo ovdje pojavljuje se jedna vaoma važna kur’anska mudžiza. Govoreći o zigoti koja se počela razvijati u majčinoj utrobi, Allah u Kur’anu spominje riječ “‘alaq”:

“Čitaj, u ime Gospodara tvoga koji stvara, stvara čovjeka od ‘’alaqa’! Čitaj, plemenit je Gospodar tvoj.”
(Al-’Alaq, 1-3)

Značenje riječi “‘alaq” u arapskom jeziku je “nešto što se zakači (lijepi, prijanja)”. Čak se ista riječ koristi i u značenju “pijavice”, životinje koja se lijepi za tijelo i siše krv.

Sasvim je sigurno da u aktualnom kontekstu nije slučajno korištena riječ koja je toliko skladna sa zigotom koja se razvija u majčinoj utrobi. Ovaj slučaj još jednom dokazuje da je Kur’an objavljen od strane Gospodara svjetova, Allaha, dž. š.

U prvom stadiju razvoja beba u majčinoj utrobi je u vidu zigota koji, kako bi se mogao hraniti iz majčine krvi, stoji priljubljen za zid maternice. Na fotografiji gore se vidi zigot koji izgleda kao komad mesa. Ovaj razvitak, koji je ustanovila moderna embriologija, je prije 14 stoljeća u Kur'anu opisan riječju 'alaq koja ima značenje "nešto što se zakača (lijepi, prijanja)". Ista riječ se čak koristi i u značenju "pijavice", životinje koja se lijepi za tijelo i siše krv.

Mišićima zaodjenute kosti

Drugi veoma bitan podatak koji se navodi u Kur'anu je podatak o etapama razvoja bebe u maternici. Allah je u Kur'anu saopćio da se u majčinoj utrobi stvara prvo gruda mesa, od nje kosti, a potom se kosti mišićima oblažu:

**"Pa onda kap sjemena ugruškom učinili,
zatim od ugruška grudu mesa stvorili, pa od grude
mesa kosti napravili, a onda kosti mesom zaodjenuli,
i poslije ga, kao drugo stvorenje, oživljujemo, - pa neka
je uzvišen Allah, najljepši stvoritelj!"
(Al-Mu'minun, 14)**

Embriologija je naučna grana koja se bavi proučavanjem razvitka zametka u majčinoj utrobi. Do nedavne prošlosti, u embriologiji su tvrdili da se kosti i mišići razvijaju istodobnim nastankom. Iz tog razloga su određeni ljudi dugo vremena tvrdili da je ovaj ajet u koliziji sa naukom. Međutim, zahvaljujući naprednom mikroskopskom istraživanju, provedenom suvremenom tehnologijom, uspostavilo se da je doslovno tačno sve što je u Kur'anu navedeno. Ove mikroskopske analize su pokazale da se u majčinom stomaku odvija proces baš kao što je to i Kur'an naveo. U embrionu prvo dolazi do okoštavanja hrskavičnog tkiva. Potom, odvajajući se od tkiva koje okružuje kosti, dolazi do okupljanja mišićnih ćelija koje obavijaju kosti. Ovaj proces se ovako opisuje u jednoj naučnoj ediciji *Developing Human:*

Kosti bebe u majčinoj utrobi se nakon izvjesnog vremena oblažu mišićima.

Faze razvoja bebe u majčinoj utrobi su najavljene u Kur'anu. Kao što je i saopćeno u 14. ajetu poglavlja Al-Mu'minun, kao prva etapa embrija u majčinoj utrobi, dolazi do okoštavanja hrskavičnog tkiva. Potom dolazi do okupljanja mišićnih ćelija koje obavijaju kosti. Ovaj proces je Allah jasno opisao slijedećim riječima: "...pa od grude mesa kosti napravili, a onda kosti mesom zaodjenuli..."

6. sedmica: kao nastavak hskavičenja, prvo okoštavanje se pojavljuje u ključnoj kosti. Krajem 7. sedmice počinje okoštavanje dugih kostiju. Dok traje formiranje kostiju, odvajanjem od tkiva koja okružuju kosti, mišićne ćelije obrazuju mišićne mase. Mišićno tkivo se na taj način oko kosti razlaže na prednje i stražnje mišićne grupe.[17]

Ukratko, etape nastanka čovjeka koje su opisane u Kur'anu su u potpunom skladu sa otkrićima moderne embriologije.

Tri stadija bebe u maternici

U Kur'anu se navodi da se formiranje bebe u majčinoj utrobi odvija u tri etape:

**"On vas stvara u utrobama matera vaših, dajući vam likove,
jedan za drugim, u tri tmine. To vam je, eto, Allah, Gospodar vaš,
Njegova je vlast, nema boga osim Njega, pa kuda se onda odmećete?"
(Az-Zumar, 6)**

Ako se pažljivo prouči navedeni ajet, sasvim lahko se može primijetiti da se govori o međusobno različitom i odvojenom troetapnom nastanku čovjeka. Zaista, danas i moderna biologija, također, iznosi da se embriološki razvitak bebe u maternici odvija u tri različite etape. Ovo pitanje se nalazi među temeljnim poglavljima u svim embriološkim knjigama koje se danas na medicinskim fakultetima izučavaju kao nastavni udžbenici. Ova činjenica se na slijedeći način navodi u *Basic Human Embryology*, jednoj od osnovnih knjiga embriologije:

Život u maternici se odvija u tri ETAPE:

pre-embrionik - prve dvije i po sedmice, embrionik - do kraja osme sedmice i fetal - od osme sedmice do rođenja.[18]

Ove etape, koje se u medicinskom jeziku označavaju kao "threemaster", odnosno "tri perioda", sačinjavaju različite faze razvoja bebe u maternici. Glavne specifičnosti ova tri nivoa razvoja su ukratko slijedeće:

- Pre-embrionik etapa:

U ovoj prvoj etapi, poznatoj kao "1. trimestar", zigot se rastavljanjem razmnožava, a potom se, nakon što dođe u stanje mase ćelija, ukopava u zid maternice. U procesu razmnožavanja, ćelije se organiziraju u tri sloja.

- Embrionik etapa:

Poznata i kao "2. trimestar", ova druga etapa traje ukupno 5,5 sedmica i tokom ovog perioda zametak se naziva "živim embriom". U ovom periodu se iz slojeva ćelija pojavljuju temeljni tjelesni organi i sistemi.

U 6. ajetu kur'anskog poglavlja Az-Zumar se upozorava da se čovjek u majčinoj utrobi formira u tri međusobno različite faze. Moderna embriologija danas, također, iznosi da se embriološki razvoj bebe u majčinoj utrobi odvija u tri različita stadija.

- Fetal etapa:

Ulaskom u treću etapu trudnoće, koja se naziva i “3. trimestar”, embrio se već označava kao “fetus”. Ovaj period počinje u osmoj sedmici trudnoće i traje sve do poroda. Karateristika koja ovu etapu odvaja od prethodnih je ta što, pojavljivanjem lica, ruku i nogu, fetus postaje živo biće koje vanjskim izgledom već nalikuje čovjeku. Unatoč tome što je u početku ove etape veličine od svega 3 cm, svi organi su se pojavili. Ova etapa traje do 30 sedmica i razvoj se nastavlja do sedmice poroda.

Do saznanja o razvoju bebe u maternici uspjelo se doći tek uz pomoć aparata moderne tehnologije. Međutim, kao što se vidi, ovi podaci su, kao i niz drugih naučnih činjenica, na jedan zapanjujući način izneseni u kur’anskim ajetima. Iznošenje ovako krajnje ispravnih naučnih činjenica u Kur’anu, koji je objavljen u periodu kada čovječanstvo nije raspolagalo ni sa kakvim detaljnim saznanjima iz oblasti medicine, nesumnjivo je dokaz da to nije djelo čovjeka, već da su to riječi koje pripadaju jedino Sveznajućem, Allahu, dž. š.

MAJČINO MLIJEKO

Majčino mlijeko je jedinstvena smjesa stvorena od strane Allaha dž. š., koja potpuno udovoljava bebinoj potrebi za hranom i koja bebu štiti od mogućih infekcija. Ovu čudotvornu hranu ne mogu nadomjestiti čak ni vještačke hrane za dojenčad proizvedene najsuvremenijom tehnologijom.

Koristi koje majčino mlijeko ima za bebu svakim danom sve više izlaze na vidjelo. Jedna od činjenica vezanih za majčino mlijeko koje je nauka nedavno otkrila je i činjenica da je krajnje korisno da se beba u toku dvije godine hrani majčinim mlijekom.[19]

O ovoj značajnoj činjenici koju je nauka nedavno otkrila, Allah nas je obavijestio prije 14 stoljeća u ajetu poglavlja Luqman:

"Mi smo naredili čovjeku da bude poslušan roditeljima svojim. Majka ga nosi, a njeno zdravlje trpi, i odbija ga u toku dvije godine. Budi zahvalan Meni i roditeljima svojim, Meni će se svi vratiti."
(Luqman, 14)

OTISCI PRSTIJU

Kada se u Kur'anu govori o tome kako je Allahu lahko oživjeti ljude nakon njihove smrti, specijalno se skreće pažnja na jagodice njihovih prsta:

"Zar čovjek misli da kosti njegove nećemo sakupiti? Hoćemo, Mi možemo stvoriti jagodice prsta njegovih ponovo."
(Al-Qiyamah, 3-4)

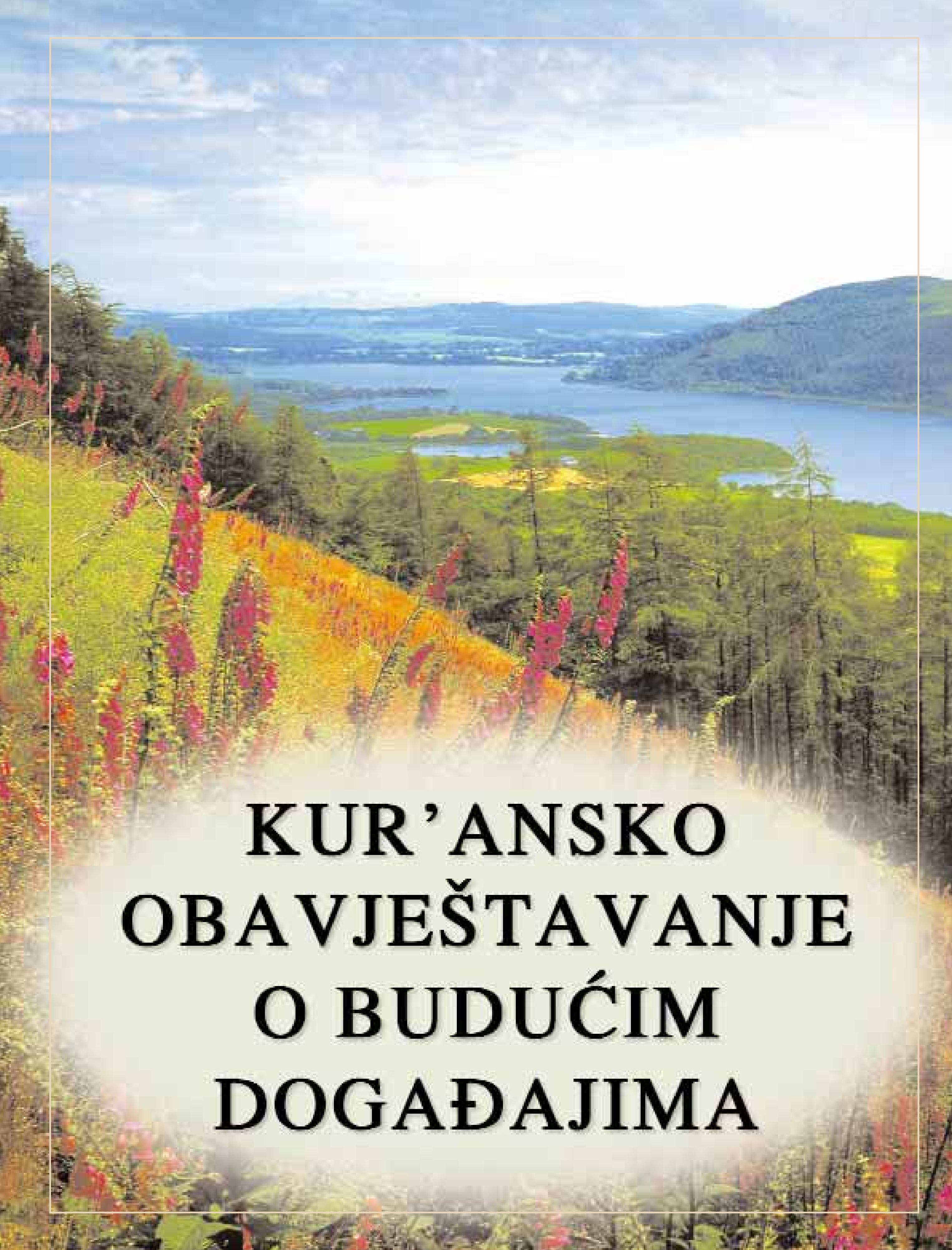

Svaki čovjek, pa čak i blizanci, ima različite otiske prstiju. Drugim riječima, u vrhovima prstiju čovjek nosi svoju šifriranu ličnu kartu. Ovaj šifrirani sistem je danas moguće uporediti sa barkod sistemom.

Naglašavanje jagodica ljudskih prsta je krajnje mudro. Pošto su jagodice apsolutna individualna osobenost svake osobe. Svi ljudi koji u ovom trenutku žive širom svijeta imaju različite otiske prstiju, odnosno jagodice. Ne samo u ovom trenutku, svi ljudi koji su živjeli tokom duge historije svijeta imali su apsolutno različite jagodice.

Iz tog razloga se otisci prsta računaju kao jedna veoma važna "osobna karta" različita za svakoga i kao takva se koristi širom svijeta.

Međutim, ono što ovdje valja istaći je činjenica da su ove karakteristike jagodica otkrivene tek krajem XIX stoljeća. Prije toga se na jagodice gledalo kao na linije prsta koje nemaju nikakvu osobenost ni značenje. Međutim, u Kur'anu se skreće pažnja na jagodice, na koje u tom periodu niko čak nije ni obraćao pažnju, i na njihov značaj, koji je uočen tek prije nešto više od sto godina.

KUR’ANSKO OBAVJEŠTAVANJE O BUDUĆIM DOGAĐAJIMA

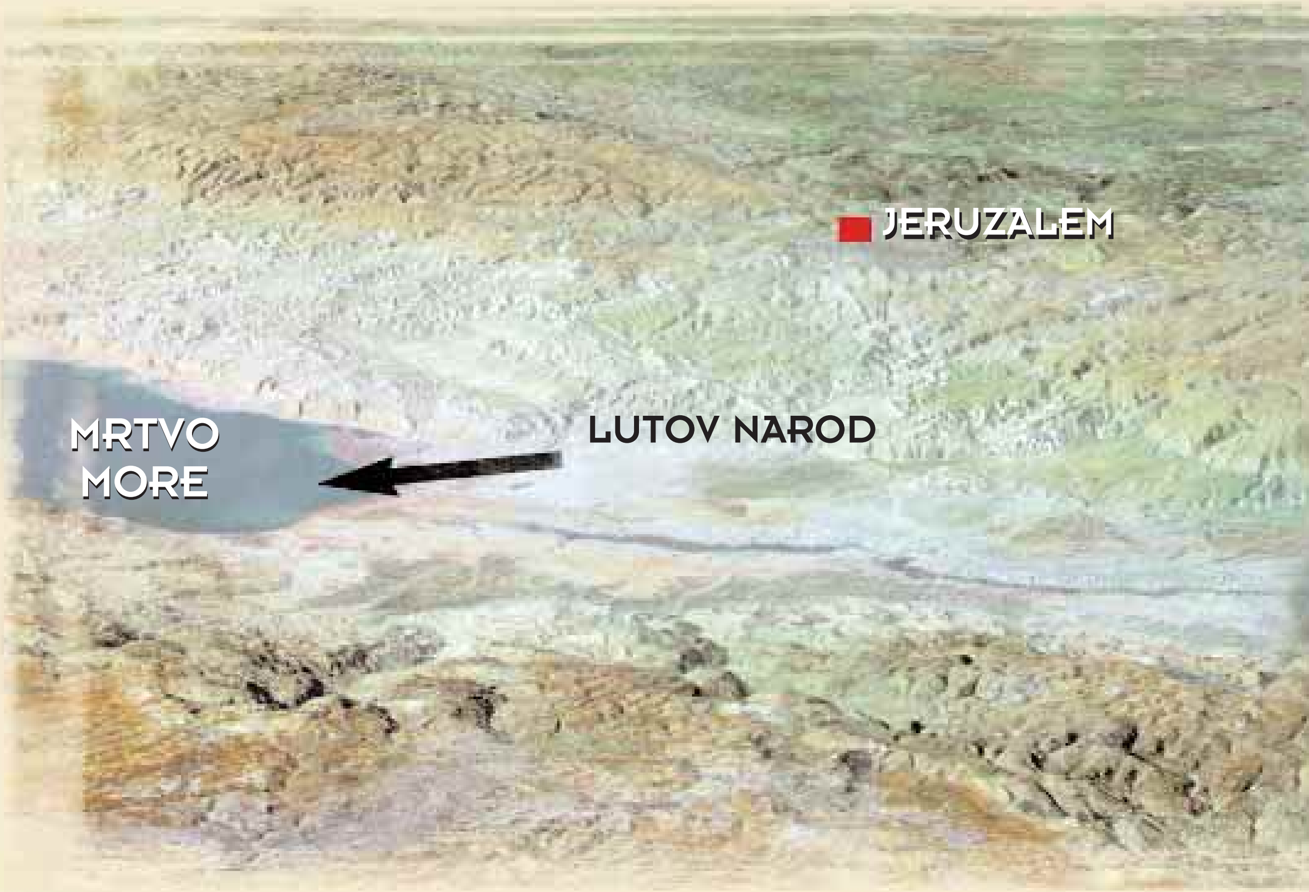
UVOD

Jedna od čudesnih strana Kur'ana je, također, i to što on govori o određenim događajima koji se do njegovog objavljivanja još nisu dogodili. U 27. ajetu poglavlja Al-Fath, naprimjer, Allah unaprijed donosi radosnu vijest mu'minima da će osloboditi Mekku koja se nalazila u rukama mušrika:

> **"Allah će obistiniti san Poslanika Svoga da ćete sigurno u Časni hram ući bezbjedni - ako Allah bude htio -, neki obrijanih glava, a neki podrezanih kosa, bez straha. On je ono što vi niste znali znao i zato vam je, prije toga, nedavnu pobjedu dao."**
> **(Al-Fath, 27)**

Obrati li se pažnja, primijetit će se da Allah daje obavijest o jednoj drugoj pobjedi koja će se realizirati prije oslobađanja Mekke. Zaista, kao što je prethodno i saopćeno u Kur'anu, muslimani su prvo zauzeli utvrđenje Hayber, koje se nalazilo u rukama Židova, nakon čega su, također, ušli i u Mekku.

Činjenica da Kur'an govori o događajima koji će se desiti u budućnosti samo je jedna od njegovih jedinstvenih mudrosti. Ovo je također i jedan od dokaza da je Kur'an riječ Allaha, Onoga koji posjeduje neograničeno znanje. Uporedo sa naučnim činjenicama istaknutim u Kur'anu, a koje nije mogao znati nijedan čovjek tog vremena, Kur'an, dakle, govori i o događajima koji će se desiti u budućnosti. Jedan od tih događaja je i poraz Bizantije. Najzanimljiviji momenat ovog historijskog događaja, kojim ćemo se detaljnije pozabaviti na narednim stranicama, je činjenica da su Bizantinci poraženi na najnižoj nadmorskoj visini svijeta. Ovo je zanimljivo, pošto je u ajetu upravo tako i najavljeno: "najniže mjesto"! Sasvim je sigurno da tehnologijom tog vremena nije bilo moguće obaviti takvo mjerenje i ustanoviti najnižu nadmorsku visinu. Ovo je podatak koji čovjeku saopćava Sveznajući, Allah, dž. š.

POBJEDA BIZANTINACA

Jedno od saopćenja koje Kur'an iznosi o pitanju događaja koji se još nisu dogodili nalazi se u prvim ajetima poglavlja Ar-Rum. U ovim ajetima se govori da je Bizantijska imperija pretrpjela poraz, ali da će nakon kratkog vremena ponovo izvojevati pobjedu:

"Elif-lam-mim.
Bizantinci su pobijeđeni na najnižem mjestu,
ali oni će, poslije poraza svoga,
sigurno pobijediti za nekoliko (3 - 9) godina
- i prije, i poslije, Allahova je odluka -
i tada će se vjernici radovati."
(Ar-Rum, 1-4)

Basen jezera Lut, gdje su Bizantinci poraženi od Perzijanaca. Gore se vidi satelitska fotografija ovog područja. Okolina jezera, koja je najniže područje na svijetu, ima nadmorsku visinu od -395 metara.

Ovi ajeti su objavljeni otprilike sedam godina nakon što su kršćani Bizantinci pretrpjeli žestoki poraz od idolopokloničkih Perzijanaca, oko 620. godine. I u ajetima se saopćava da će Bizantinci veoma brzo izvojevati pobjedu. Međutim, u to vrijeme Bizantija je pretrpjela tako veliki poraz da je čak izgledalo nemoguće da se održi na nogama, a nekamoli da izvojuje ponovnu pobjedu. Ne samo Perzijanci nego su i Avari, Slaveni i Lombardi predstavljali veliku opasnost po bizantijsku državu. Avari su došli do pred sami Istanbul. Da bi se podmirili troškovi vojske, bizantijski kralj Heraklius je naredio da se zlatni i srebreni ukrasi po crkvama istope i pretvore u novac. Kada čak i to nije bilo dovoljno, pristupilo se topljenju kipova od bronze. Veoma veliki broj guvernera se pobunio protiv Herakliusa, imperija je došla do tačke raspadanja. Prvo su, od strane idolopokloničkih Perzijanaca, okupirane bizantijska Mezopotamija, Klikija, Sirija, Palestina, Egipat i Ermenistan.[20]

Ukratko, očekivao se totalni nestanak Bizantije. Tačno u ovom periodu, međutim, dolazi do objave prvih ajeta poglavlja Ar-Rum, u kojima se saopćava da će, nakon ne više od devet godina, Bizantinci ponovo pobijediti. Ova pobjeda je toliko izgledala nemoguća da su mušrici Arapi išli toliko daleko da su ove ajete uzimali kao predmet sprdnje. Mislili su da se nikada neće dogoditi ova pobjeda koju Kur'an najavljuje.

Međutim, kao i sve druge kur'anske informacije i saopćenja, i ova je nesumnjivo bila istinita. Otprilike sedam godina nakon objave prvih ajeta poglavlja Ar-Rum, decembra 624., u blizini ruševina Ninova, dogodio se još jedan veliki rat između Bizantije i Perzijske imperije. Ovaj put je bizantinska vojska porazila perzijsku. Nekoliko mjeseci nakon ovog rata, Perzija je bila primorana da potpiše sporazum o povratu Bizantiji teritorija koje je okupirala.[21]

Tako je došlo do obistinjavanja "bizantijske pobjede" koju je Kur'an unaprijed čudotvorno najavio.

Druga mudžiza koja se nalazi u istim ajetima je, također, i jedna geografska činjenica koju je u to vrijeme bilo nemoguće ustanoviti. U trećem ajetu poglavlja Ar-Rum ističe se da će Bizantinci biti poraženi na najnižem mjestu na svijetu. Ova činjenica je sadržana u formulaciji "edn-el-erd", koju su mnogi komentatori

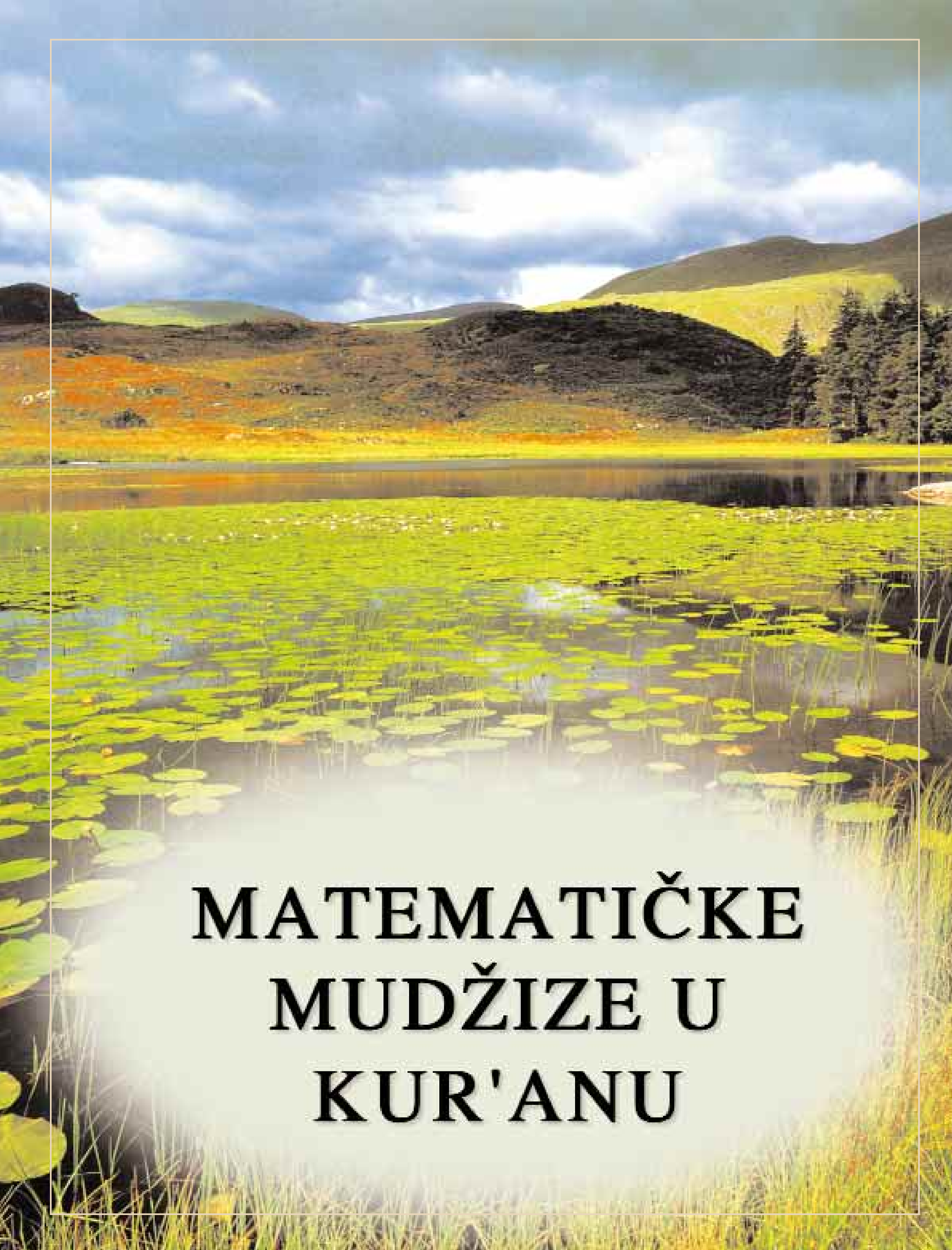
Gore su prikazane fotografije jezera Lut snimljene sa satelita. Nadmorsku visinu jezera Lut je bilo moguće ustanoviti mjerenjima provedenim u toku XX stoljeća. Prilikom ovih mjerenja ustanovljeno je da je ovo "najniže mjesto svijeta".

Kur'ana prevodili kao "blisko ili susjedno mjesto". Međutim, ovaj prijevod nije prava protuvrijednost originalne formulacije, nego figurativni komentar. Riječ "Edna", koja znači "najdonji, najniži, najdublji...", izvedenica je od glagola "dena". A, riječ "erd" znači svijet. Cjelokupna formulacija "edn-el-erd" dolazi u značenju "najnižeg mjesta na svijetu".

Zanimljivo, rat između Perzije i Bizantije odigrao se na najnižem mjestu na svijetu! Mjesto odigravanja aktualnog rata je bazen jezera Lut, koje se nalazi na tromeđi sirijske, palestinske i teritorije današnjeg Jordana. I, kao što je danas općepoznato, bazen jezera Lut nalazi se na visini 395 metara ispod nivoa mora i predstavlja mjesto sa najnižom nadmorskom visinom na svijetu.

Dakle, Bizantinci su, kao što je to Kur'an i najavio, poraženi na najnižem mjestu na svijetu.

Ono na što se ovdje mora skrenuti pažnja je činjenica da je nadmorske visine, a time i nadmorsku visinu bazena jezera Lut, bilo moguće ustanoviti jedino mjerenjima provedenim u savremenom dobu. Sasvim je nemoguće da je, u vrijeme objave Kur'ana, neko znao da okolina jezera Lut predstavlja najnižu tačku svijeta. Međutim, ovo područje je u Kur'anu navedeno upravo kao mjesto sa najnižom nadmorskom visinom. To, opet, predstavlja još jedan u nizu dokaza da je Kur'an riječ Svevišnjeg, Allaha, dž. š.

MATEMATIČKE MUDŽIZE U KUR'ANU

PONAVLJANJE RIJEČI U KUR'ANU

Pored do sada iznesenih čudotvornih karakteristika, Kur’an posjeduje i “matematičku mudžizu”. Jedan primjer ove mudžize je zajednički broj ponavljanja određenih riječi. Određene riječi koje su u izvjesnom međusobnom odnosu na krajnje zbunjujući način se u Kur’anu ponavljaju u istom broju. Dolje su navedene riječi ove vrste i broj njihovog ponavljanja:

- Izraz “sedam nebesa” se u Kur’anu spominje sedam puta. “Stvaranje nebesa (halku semavat)” također se sedam puta ponavlja:

SEDAM NEBESA	7 puta
STVARANJE NEBESA (halku semavat)	7 puta

- Riječ “dan (yevm)” u jednini spominje se 365 puta, a u množini, dakle, “dani (eyyam i yevmeyn)” 30 puta. Broj ponavljanja riječi “mjesec” iznosi 12:

DAN	yevm	365
DANI	eyyam,	30
MJESEC	yevmeyn	12

- Riječ “izdaja” spominje se 16 puta, kao i riječ “zloba (habis)”:

IZDAJA	16 puta
ZLOBA	16 puta

- “Biljka” i “stablo” u Kur’anu se ponavljaju isti broj puta: 26

BILJKA	26 puta
STABLO	26 puta

- Dok se riječ “kazna” spominje 117 puta, jedan od temeljnih kur’anskih principa, “oprost”, se spominje duplo više od ovog broja, dakle 234 puta:

KAZNA OPROST	117 puta 2x117=234 puta

- Kada prebrojimo imperativ “reci”, vidjet ćemo da se on u Kur’anu spominje 332 puta. Isti rezultat ćemo dobiti i kada prebrojimo glagol “rekli su”.

RECI REKLI SU	332 puta 332 puta

- Broj ponavljanja riječi “dunjaluk” i “ahiret” je isti: 115

DUNJALUK AHIRET	115 puta 115 puta

- Riječ “šejtan” spominje se 88 puta, koliko i riječ “melek”.

ŠEJTAN MELEK	88 puta 88 puta

- Riječ “iman” (bez određenog člana) u cijelom Kur’anu spominje se 25 puta, riječ “bogohuljenje” isto toliko.

IMAN BOGOHULJENJE	25 puta 25 puta

- Riječ “zekat” ponavlja se 32 puta, koliko i riječ “bereket”:

ZEKAT	32 puta
BEREKET	32 puta

- Riječ “rahmet” ponavlja se isto toliko koliko i riječ “pravi put (hidayet)”: 79

RAHMET	79 puta
HIDAYET	79 puta

- Riječ “dobar, pošten, pobožan, čestit (ebrar)” ponavlja se 6 puta, dok se riječ “bludnik, razvratnik, lažov (fadžir)” ponavlja duplo manje od toga: 3 puta.

EBRAR	6 puta
FADŽIR	3 puta

- Riječi “ljeto-vruće” ponavljaju se u istom broju kao i riječi “zima-hladno”: 5 puta.

LJETO-VRUĆE	5 puta
ZIMA-HLADNO	5 puta

- Formulacija “stvorio je vas (čovjeka)” ponavlja se u istom broju kao i “pokornost”: 16 puta.

STVORIO JE VAS (ČOVJEKA)	16 puta
POKORNOST	16 puta

Riječ “vino (hamr)” i “pijanstvo (sekere)” ponavljaju se isto puta: 6

VINO	hamr	6 puta
PIJANSTVO	sekere	6 puta

Riječ “bogatstvo” ponavlja se 26 puta, ali riječ “siromaštvo” duplo manje: 13 puta.

BOGATSTVO	26 puta
SIROMAŠTVO	13 puta

Riječ “čovjek (insan)” spominje se 65 puta, što je jednako ukupnom broju spominjanja faza stvaranja čovjeka:

ČOVJEK		**65**
ZEMLJA	(turabun)	17
SJEME, SPERMA	(nutfeh)	12
EMBRIO	(‘alaq)	6
GRUDA MESA	(meda’a)	3
KOST	(‘izam)	15
MESO	(lehm)	12
UKUPNO:		**65**

BROJČANA VRIJEDNOST HARFOVA U KUR'ANU

Arapske riječi, pored ostalog, imaju i svoju brojčanu vrijednost. Svaki harf je, dakle, ekvivalentan sa određenim brojem. Koristeći se time, proizvedene su razne operacije, koje su nazvane "**ebdžed-i hesab**" ili "**hisab-i džumel**" (izražavanje brojne vrijednosti slovima arapskog alfabeta).[22]

Mogućnostima mnemotehničke formule (ebdžed), poredak po kojem svakom harfu odgovara jedan broj, Arapi su se koristili na raznim poljima. Šifrologija ('ilm-u džifr) je jedno od tih polja.

Džifr: "naziv za nauku koja obavještava o događajima koji će se desiti u budućnosti". Shodno tome, tumačenje simboličkih oblika i brojčanih vrijednosti slova je jedan od načina na koji se pozivaju oni koji se bave ovom oblašću (džifrom). Najbitnija razlika između ebdžeda i džifra je u tome što je ebdžed nauka o događajima koji su se već desili, a džifr o događajima za koje postoji vjerovatnoća da će se desiti.[23]

Ovaj način računanja je oblik pisma koji se proteže duboko u historiju i koji je bio veoma rasprostranjen i u vrijeme dok Kur'an još nije bio objavljen. Svi događaji sa arapskih hronograma su zapisivani uz brižno vođenje računa o brojčanoj vrijednosti harfova, jer je na taj način bio bilježen datum događaja. Datum se saznaje nakon zbrajanja pojedinačnih brojčanih vrijednosti svakog harfa.

Kada se aktualnim principom ebdžeda (brojčane vrijednosti) pristupi i analizi određenih kur'anskih ajeta, uočit ćemo da ovi ajeti sačinjavaju određene matematičke šifre koje su u skladu sa značenjem ajeta. A kada uvidimo da su se određeni događaji o kojima govore pojedini ajeti dogodili u godini koja odgovara zbiru brojčanih vrijednosti harfova koji čine taj ajet ili dio ajeta, postaje nam jasno da je taj ajet, dakle, imao svoju skrivenu poruku vezanu za taj događaj. (Allah je Onaj koji najbolje zna.)

U Kur'anu se upozorava da će se 1969. godine kročiti na Mjesec:

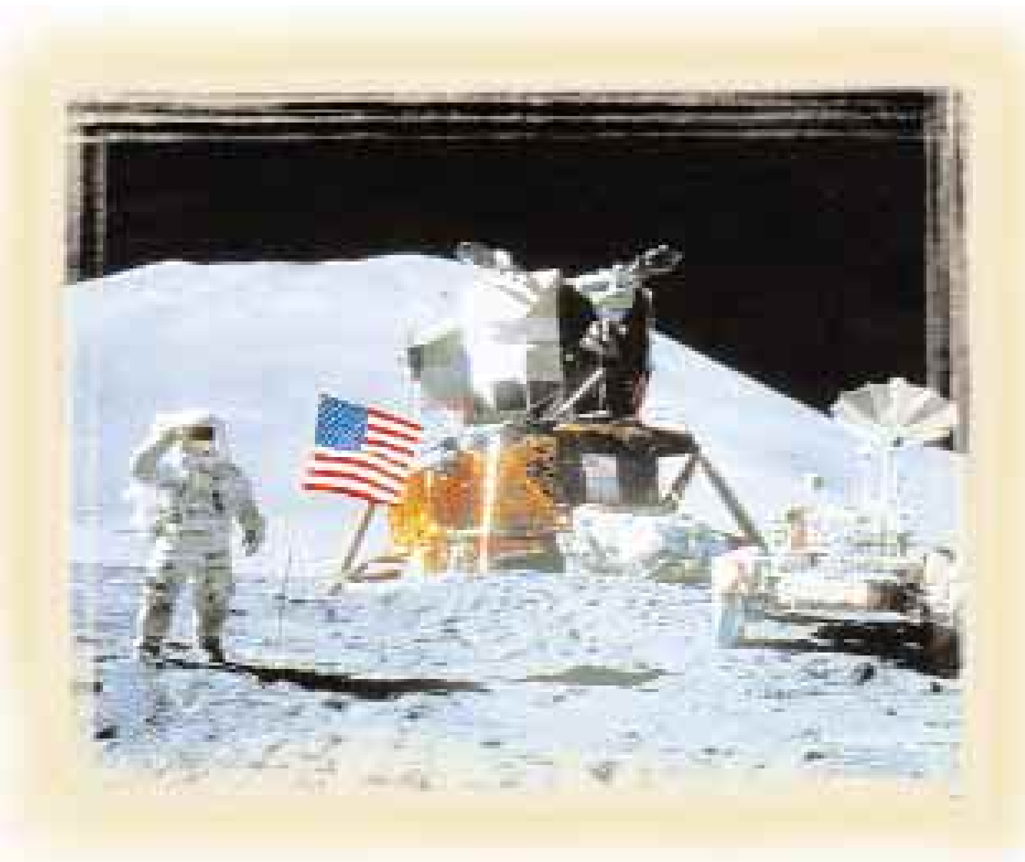
اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ

"Bliži se Čas i Mjesec se raspolutio!" (Al-Qamar, 1)

Pored značenja “razdvojiti, raspolutiti”, riječ “šakka” koristi se i u drugim značenjima poput “rasijecati, prosjeći, prokopati /kanal/, uzorati”.

أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ● ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ● فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ●
وَعِنَبًا وَقَضْبًا ● وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ● وَحَدَائِقَ غُلْبًا ● وَفَاكِهَةً وَأَبًّا

“Mi obilno kišu prolivamo, zatim zemlju pukotinama rasijecamo i činimo da iz nje žito izrasta i grožđe i povrće, i masline i palme, i bašče guste, i voće i pića, na uživanje vama i stoci vašoj.”
(‘Abasa, 25-32)

Kao što se može vidjeti, u navedenom primjeru riječ "šakka" nije došla u značenju "razdvojiti, raspolutiti", nego u značenju "rasijecati, prosjeći, prokopati". Ako se riječ "šakka" shvati u ovom značenju, pored značenja "Mjesec se raspolutio", dio prvog ajeta poglavlja Al-Qamar se, u isto vrijeme, može odnositi i na aktivnosti koje su vršene na površini Mjeseca prilikom prvog stupanja na Mjesec 1969. godine. (Allah je Onaj koji najbolje zna!) Upravo o ovom pitanju postoji još jedna veoma bitna naznaka. Brojčana vrijednost određenih riječi ovog ajeta iznosi 1390.

"...Čas i Mjesec se raspolutio!"
HIDŽRETSKA: 1390. KRŠĆANSKA: 1969.

الساعة وانشق القمر

ا		ل		س		ا		ع		ة
1	+	30	+	60	+	1	+	70	+	400
و		ا		ن		ش		ق		
6	+	1	+	50	+	300	+	100		
ا		ل		ق		م		ر		
1	+	30	+	100	+	40	+	200		
UKUPNO: 1390. (KRŠĆANSKA 1969.)										

Godine 1969. američki astronauti su kročili na Mjesec, kada su načinili i izvjesna istraživanja. Specijalnim alatima vršili su određena prokopavanja po površini Mjeseca, čije su uzorke donijeli na Zemlju.

MUDŽIZA BROJA 19 U KUR'ANU

Drugi bitan detalj matematičke mudžize Kur'ana je svakako i broj 19, koji se na jedan šifrirani način proteže po stranicama Kur'ana. Ovaj broj, na koji je Allah, dž. š., u 30. ajetu poglavlja Al-Muddaththir skrenuo pažnju, šifrirao se u pojedinim dijelovima Kur'ana. Primjere toga možemo navesti slijedećim redoslijedom:

- Bismille ima 19 harfova:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

ب	1. harf	ا	8. harf	ل	15. harf
س	2. harf	ل	9. harf	ر	16. harf
م	3. harf	ر	10. harf	ح	17. harf
ا	4. harf	ح	11. harf	ى	18. harf
ل	5. harf	م	12. harf	م	19. harf
ل	6. harf	ن	13. harf		
ه	7. harf	ا	14. harf		

- Kur'an je sastavljen od 114 poglavlja (19x6).

- Prvo objavljeno sure (96. sure) je 19. sure otpozadi.

Prvi objavljeni ajeti su prvih 5 ajeta 96. sure, a ukupan broj riječi ovih ajeta je 19:

خَلَقَ	الَّذِي	رَبِّكَ	بِاسْمِ	اقْرَأْ
5. riječ	4. riječ	3. riječ	2. riječ	1. riječ

عَلَقٍ	مِنْ	الْإِنْسَانَ	خَلَقَ
9. riječ	8. riječ	7. riječ	6. riječ

الْأَكْرَمُ	رَبُّكَ	وَ	اقْرَأْ
12. riječ	11. riječ		10. riječ

بِالْقَلَمِ	عَلَّمَ	الَّذِي
15. riječ	14. riječ	13. riječ

لَمْ يَعْلَمْ	مَا	الْإِنْسَانَ	عَلَّمَ
19. riječ	18. riječ	17. riječ	18. riječ

Kao što se vidi, prvih 5 ajeta je sačinjeno od 19 riječi. Veznik " و " kao ni " ب " nisu računati kao odvojene riječi.

- Prvo objavljeno sure (Al-’Alaq) ima 19 ajeta.
- Poslijednje objavljeno sure (An-Nasr) je sačinjeno od 19 riječi.

وَالْفَتْحُ	اللّٰهِ	نَصْرُ	جَآءَ	اِذَا
5. riječ	4. riječ	3. riječ	2. riječ	1. riječ

دِينِ	فِي	يَدْخُلُونَ	النَّاسَ	وَرَاَيْتَ
10. riječ	9. riječ	8. riječ	7. riječ	6. riječ

اَفْوَاجًا	اللّٰهِ
12. riječ	11. riječ

وَاسْتَغْفِرْهُ	رَبِّكَ	بِحَمْدِ	فَسَبِّحْ
16. riječ	15. riječ	14. riječ	13. riječ

تَوَّابًا	كَانَ	اِنَّهُ
19. riječ	18. riječ	17. riječ

Osim toga, prvi ajet ovog poglavlja koji govori o Allahovoj pomoći, također, ima 19 harfova:

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ

ا	1. harf	ص	8. harf	ا	15. harf
ذ	2. harf	ر	9. harf	ل	16. harf
ا	3. harf	ا	10. harf	ف	17. harf
ج	4. harf	ل	11. harf	ت	18. harf
ا	5. harf	ل	12. harf	ح	19. harf
ء	6. harf	ه	13. harf		
ن	7. harf	و	14. harf		

BROJ SURA	NAZIVI SURA	
1	Al-Fâtihah	
2	Al-Baqarah	
3	Âl-'Imrân	
4	An-Nisâ'	
5	Al-Mâ'idah	
6	Al-An'âm	
7	Al-A'râf	
8	Al-Anfâl	
9	**At-Taubah**	1
10	Yunus	2
11	Hud	3
12	Yusuf	4
13	Ar-Ra'd	5
14	Ibrahîm	6
15	Al-Hijr	7
16	An-Nahl	8
17	Al-Isrâ'	9
18	Al-Kahf	10
19	Maryam	11
20	TâHâ.	12
21	Al-Anbiyâ'	13
22	Al-Hajj	14
23	Al-Mu'minun	15
24	An-Nur	16
25	Al-Furqân	17
26	Ash-Shu'arâ'	18
27	**An-Naml**	19
28	Al-Qasas	
29	Al-'Ankabut	
30	Ar-Rum	
31	Luqmân	
32	As-Sajdah	
33	Al-Ahzâb	
34	Saba'	
35	Fâtir or AlMalâ'ikah	
36	YâSîn.	
37	As-Sâffât	
38	Sâd.	

Jedina sura koja ne počinje bismillom

Pored bismille na početku, jedna bismilla se nalazi i u 30. ajetu

Ukupun broj sura između iznosi 19

- U Kur’anu se nalazi 114 bismilla, a to je broj koji je djeljiv sa 19 (114:19=6)
- 113 kur’anskih poglavlja počinje bismillom. Jedino poglavlje koje ne počinje bismillom je 9. sure (At-Tawba). Poglavlje An-Naml je jedino poglavlje koje ima dvije bismille. Jedna od ovih bismilla nalazi se na početku sure, a druga u 30. ajetu. Kada izbrojimo od poglavlja At-Tawba, koje ne počinje bismillom, vidjet ćemo da je na 19. mjestu sure An-Naml.
- Dvadeset sedma sura, An-Naml, koja dolazi nakon 19 sura, ima bismillu i na početku i u 30. ajetu. Na taj način 27. sura ima dvije bismille. Dakle, 30. ajet 27. sure upotpunjuje 114 bismilla u Kur’anu. Kada saberemo broj sure i broj ajeta (27 i 30), dobijemo broj (57) koji je djeljiv sa brojem 19 (57:19=3).
- Kada saberemo brojeve sura koje se nalaze između At-Tawba (9) i An-Naml (27), dobijemo cifru 342, koja je također djeljiva sa 19.

(9 + 10 + 11 + 12 + 13 + 14 + 15 + 16 + 17 + 18 + 19 + 20 + 21 + 22 + 23 + 24 + 25 + 26 + 27 = 342, 342:19=18)

- Riječ “Allah” u Kur’anu spominje se na ukupno 2698 mjesta. (2698:19=142)
- Riječ “Rahim” spominje se 114 puta (114:19=6)
- U Kur’anu spominje se 30 različitih brojeva

1	7	19	70	1000
2	8	20	80	2000
3	9	30	99	3000
4	10	40	100	5000
5	11	50	200	50000
6	12	60	300	100000

Kada saberemo sve ove brojeve (ne uzimajući u obzir njihovo ponavljanje!), dobit ćemo cifru od 162.146. I ovaj broj je također djeljiv sa 19 (162146:19=8534).

(1+2+3+4+5+6+7+8+9+10+11+12+19+20+30+40+50+60+70+80+99+100 +200+300+ 1000+2000+3000+5000+50000+100000=162.146 (19x8534)

- Prvo sure u Kur'anu koje ima 19 ajeta je sure Al-Infitar. Druga specifičnost ovog poglavlja je i u tome što se završava riječju "Allah", a to je ujedno i 19. riječ "Allah" otpozadi.

- U 50. suri koja počinje sa harfom "kaf" nalazi se 57 harfova "kaf" (57:19=3). Druga sura koja između ostalih početnih harfova ima i harf "kaf" je 42. sura (Ash-Shura), gdje se također ovaj harf ponavlja 57 puta (57:19=3). Pedeseta sura ima 45 ajeta, a kada se saberu ovi brojevi (broj sure i broj ajeta), dobije se broj 95 (95:19=5). Četrdeset druga sura ima 53 ajeta. Kada i to saberemo, ponovo dobijemo broj 95 (95:19=5).

50. Sure	57 (19 x 3) kaf harfova
42. Sure	57 (19 x 3) kaf harfova

50. Sure	45 ajeta	50+45=95 (19 x 5)
42. Sure	53 ajeta	42+53=95 (19 x 5)

- Brojčana vrijednost riječi "medžid" koja je u prvom ajetu sure Kaf upotrijebljena u značenju "Kur'an" iznosi 57 (57:19=3). A, kao što smo i maločas naglasili, ukupan broj harfa "kaf" u suri je također 57.

- Kada saberemo brojeve ajeta u kojima se spominje "kaf", dobit ćemo cifru od 798, a kada ovu cifru, 798, podijelimo sa 19, dobit ćemo broj 42, koji ujedno predstavlja i redni broj druge sure (Ash-Shura), koja među početnim slovima također ima harf "kaf".
- "Nun" harf se nalazi samo na početku 68. sure (Al-Qalam). Ukupan broj harfa "nun" u ovoj suri iznosi 133 (133:19=7).

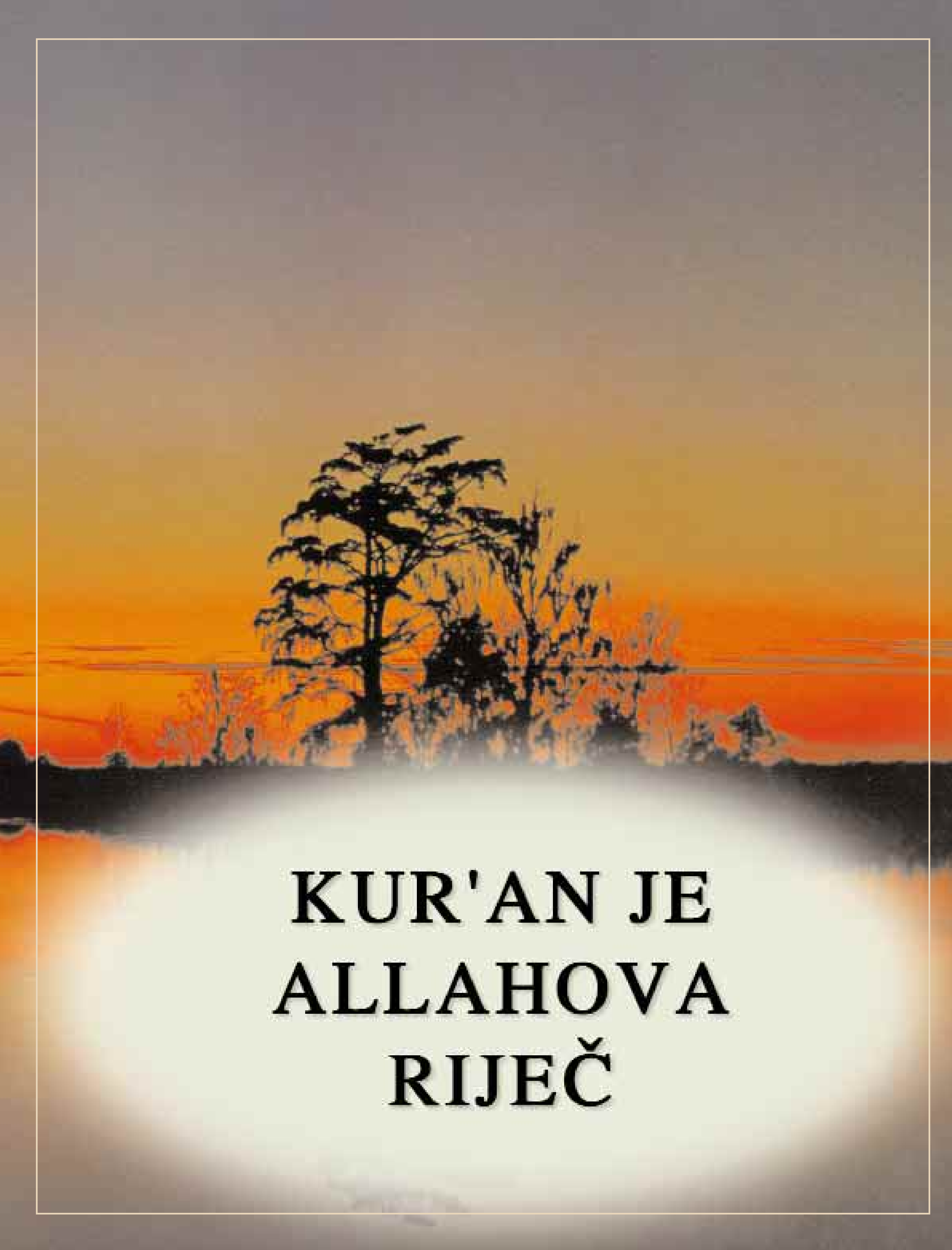
- Kada saberemo ajete (računajući i bismille) sura koje su djeljive sa 19, dobit ćemo broj 266, koji je također djeljiv sa 19 (266:19=14):

	REDNI BROJ SURE	BROJ AJETA
19 x 1	19. Sure	99
19 x 2	38. Sure	89
19 x 3	57. Sure	30
19 x 4	76. Sure	32
19 x 5	95. Sure	9
19 x 6	114. Sure	7
UKUPNO		266 (19 x 14)

Drugi zanimljivi podaci vezani za broj 19 su slijedeći:

U cijelom Kur'anu:

- Riječ “Resul” (Poslanik) ponavlja se 513 puta (513:27=19).
- Riječ “etiu” (budite pokorni!) ponavlja se 19 puta.
- Riječ “Rab” (gospodar) bez određenog člana “el” ponavlja se 152 puta (152:8=19).
- Riječi “abd” (rob), “abid” (ona koji robuje) i “ibadet” (molitva) ukupno se ponavljaju 152 puta (152:8=19).

KUR'AN JE ALLAHOVA RIJEČ

KUR'AN JE ALLAHOVA RIJEČ

Sve ovdje navedene činjenice upozoravaju nas na očitu činjenicu da je Kur'an takva knjiga čiji su svi navodi apsolutno tačni, da je knjiga koja iznosi naučne činjenice, događaje iz budućnosti i matematičke šifre što je, sve skupa, u to vrijeme bilo apsolutno nedostupno čovjeku. Ove činjenice bilo je nemoguće dokučiti sa naučnim nivoom i tehnologijom tog vremena. Svakako je ovo jasan dokaz da Kur'an nije napisan od strane čovjeka. Sve su ovo dokazi da je Kur'an riječ Svevišnjeg, Allaha, dž. š., Onoga koji sve zna i koji je sve ni iz čega stvorio. U jednom ajetu Allah o Kur'anu kaže slijedeće:

"A zašto oni ne razmisle o Kur'anu? Da je on od nekog drugog, a ne od Allaha, sigurno bi u njemu našli mnoge protivrječnosti."
(An-Nisa', 82)

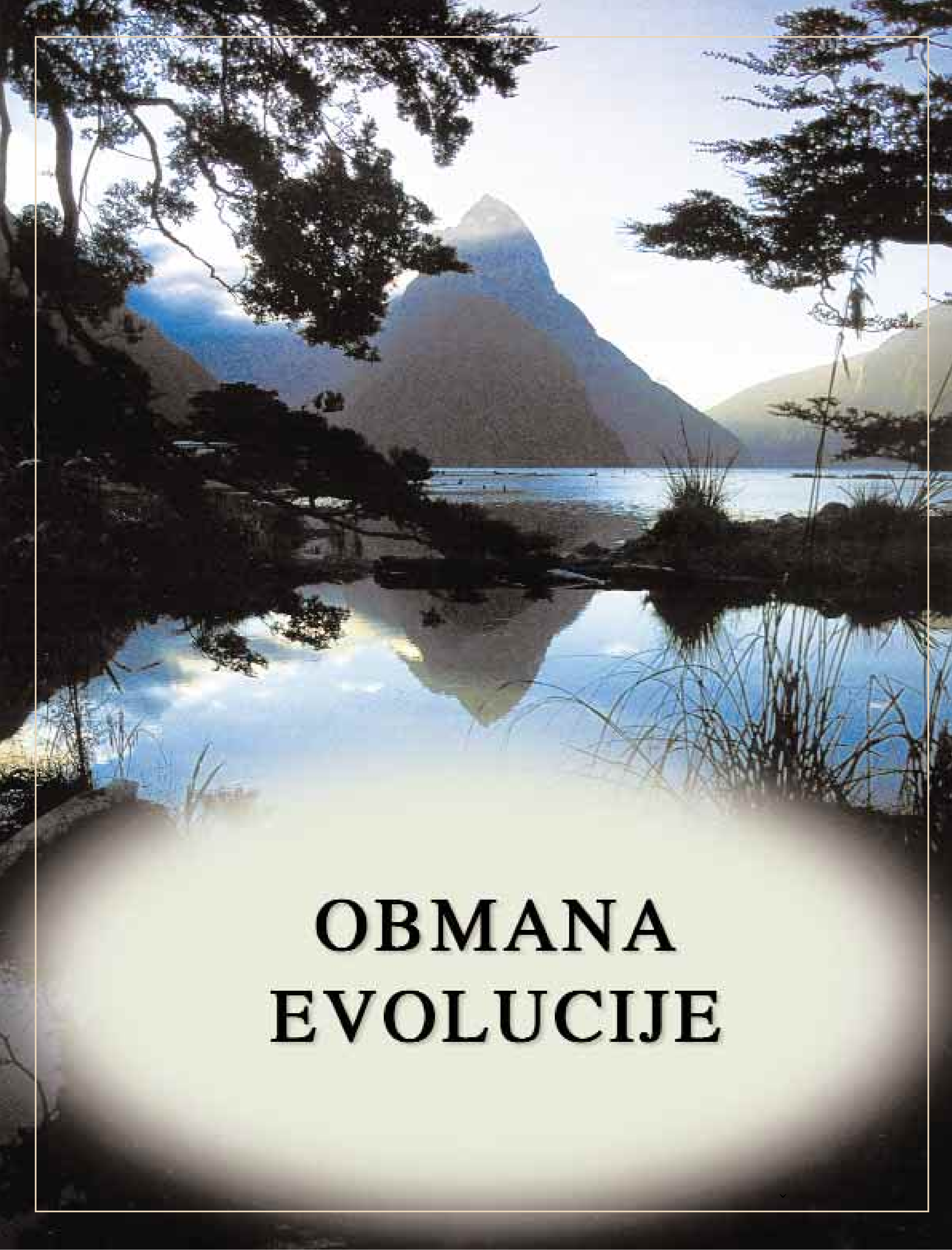
Kao što u Kur'anu nema nikakve protivrječnosti, isto tako svi podaci koji su navedeni u njemu svakim danom se i naučno potvrđuju, što, također, predstavlja svojevrsnu ilustraciju i dokaz da je ova knjiga jedna izuzetna mudžiza. Dužnost čovjeka je da se prihvati ove svete Knjige, koja je objavljena od strane Allaha, dž. š., i da je prihvati kao jedinu vodilju kroz svoj život. Allah nam se u jednom ajetu obraća slijedećom uputom:

"A ova Knjiga koju objavljujemo jeste blagoslovljena, zato je slijedite i grijeha se klonite da bi vam se milost ukazala."
(Al-An'am, 155)

A u drugim ajetima nam poručuje slijedeće:

"...Istina dolazi od Gospodara vašeg, pa ko hoće - neka vjeruje, a ko hoće - neka ne vjeruje!..."
(Al-Kahf, 29)

"...On (Kur'an) je pouka - pa ko hoće, poučit će se."
('Abasa, 11-12)

OBMANA
EVOLUCIJE

OBMANA EVOLUCIJE

Tokom cijele knjige dotakli smo se određenih mudžiza vezanih za Kur'an, Knjigu koju je Allah, kao upozorenje i vodilju kroz život, objavio cijelom svijetu. Ovim mudžizama Allah nam je kroz niz neviđenih čuda pokazao da je Kur'an Knjiga istine i pozvao ljude da razmišljaju o tome. Jedno od značajnijih pitanja na koje Allah u Kur'anu skreće pažnju je, također, i isticanje dokaza o savršenom stvaranju čovjeka, kao jednog od načina prosuđivanja Njegove moći. Danas, međutim, postoje izvjesne ideologije koje, određenim neosnovanim idejama, nastoje čovjeka udaljiti od vjere i "činjenice stvaranja".

Jedna od vrlo važnih ideologija ovog tipa je materijalizam.

A, darvinizam, odnosno teorija evolucije, vodeća je teorija koju materijalisti smatraju svojim navodnim naučnim uporištem. Ova teorija, po kojoj se život igrom slučaja razvio iz nežive materije, zapravo je pobijena nakon što se ispostavilo da je kosmos stvoren i da nije oduvijek postojao.

Allah je Onaj koji je kosmos stvorio i koji ga je do i najsitnijih detalja organizirao. Prema tome, apsolutno je nemoguća osnovanost teorije evolucije koja, dakle, smatra da živa bića nisu stvorena od strane Allaha, nego da su produkt čiste slučajnosti.

Upravo kada proanaliziramo teoriju evolucije, primijetit ćemo da je ova teorija pobijena naučnim postavkama i otkrićima. Struktura živih bića je daleko efektnija i kompleksnija od strukture prisutne u neorganskom svijetu. Primjera radi, na koliko preciznim odnosima su ustrojeni atomi u neorganskom svijetu mi možemo analizirati, mi, isto tako, možemo posmatrati i koliko složenom koncepcijom su ovi atomi međusobno povezani u organskom svijetu, koliko su savršeni mehanizmi koji su nastali iz atoma, kao što su proteini, enzimi, ćelije...

Eto, ovo savršeno ustrojstvo je, krajem XX stoljeća, porazilo darvinizam i teoriju evolucije.

Ovo pitanje smo u našim određenim djelima uzeli kao predmet detaljnog razmatranja, a činit ćemo to i ubuduće. Sa stanovišta značajnosti ovog pitanja smatramo, međutim, djelotvornim da i ovom prilikom ovo pitanje izložimo u jednom skraćenom obliku.

Naučno pobijanje darvinizma

Iako je to doktrina koja datira još od vremena stare Grčke, teorija evolucije je temeljito iznesena u XIX stoljeću. A najznačajniji momenat koji je teoriju uvrstio u dnevni red naučnih krugova je Porijeklo vrsta, knjiga Charlesa Darwina, objavljena 1859. godine. Darwin se u ovoj knjizi usprotivio činjenici da su različite vrste svaka ponaosob stvorene od strane Boga. Prema Darwinu, sve vrste potiču od jednog zajedničkog pretka, a raznovrsnost vrsta nastala je postepenim izmjenama u toku dugog perioda vremena.

Darwinova teorija nije se zasnivala ni na jednom konkretnom naučnom otkriću, bilo je to, kao što je i sam priznao, samo "logičko rasuđivanje". U dugom poglavlju, Poteškoće teorije, Darwin čak priznaje da je teorija nedovoljna pred mnogo značajnih pitanja.

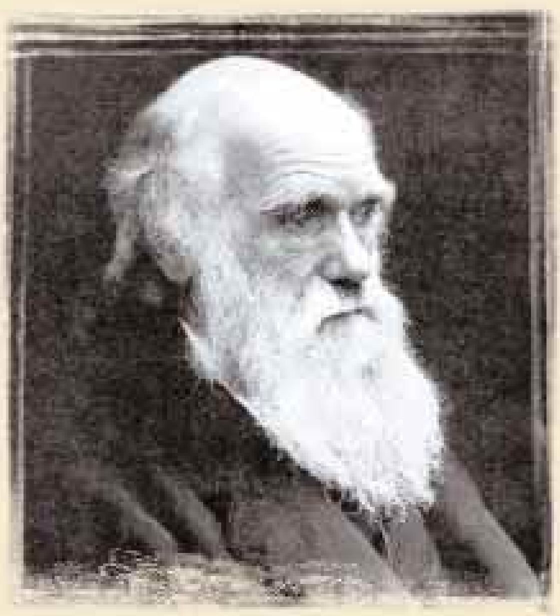
Darwin se, pak, nadao da će se poteškoće koje su se ispriječile ispred teorije prevazići razvojem nauke, da će nova naučna otkrića ojačati njegovu teoriju. Ovo je na mnogo mijesta u svojoj knjizi i istakao. Međutim, sasvim suprotno Darwinovim nadanjima, razvojem nauke temeljne tvrdnje teorije su, jedna za drugom, bivale pobijane.

Poraz darvinizma pred naukom može se analizirati pod tri temeljne tačke:

1) Teorija apsolutno ne daje odgovor na pitanje prvobitnog nastanka života na Zemlji.

2) Ne postoji nikakvo naučno otkriće koje bi pokazalo da "evolucioni mehanizmi", koje ističu evolucionisti, posjeduje utjecaje koji uzrokuju evoluciju.

3) Suprotno predviđanjima

Charles Darwin

teorije evolucije, fosilni zapisi su iznijeli sasvim suprotnu sliku.

U ovom dijelu knjige ćemo, u osnovnim crtama, iznijeti činjenice vezane za ove tri temeljne tačke.

Prva nesavladiva barijera: korijeni života

Teorija evolucije tvrdi da sve žive vrste vode porijeklo od jedne jedine žive ćelije, koja se prije 3.8 milijardi godina pojavila u primitivnim uvjetima Zemlje. Kako se dogodilo to da su se milioni kompleksnih različitih vrsta razvili iz jedne jedine ćelije i, ako se zaista i dogodila jedna ovakva evolucija, zašto se tragovi toga nisu našli na fosilnim zapisima? Ovo su pitanja na koja teorija evolucije ne može dati odgovor. Međutim, prije svega ovoga potrebno se zadržati na prvoj stepenici navodnog procesa evolucije. Kako je nastala aktualna "prva ćelija"?

Zbog toga što odbija stvaranje, što ne prihvata nikakvu natprirodnu intervenciju, isključujući bilo kakvu koncepciju, plan i organiziranost, teorija evolucije tvrdi da je ta "prva ćelija" nastala sasvim slučajno unutar prirodnih zakona. Dakle, prema Darwinu, proizlazi da je neorganska materija, igrom slučaja, proizvela prvu organsku ćeliju. Međutim, ova tvrdnja je u koliziji sa najosnovnijim zakonima biologije.

"Život nastaje iz života"

Darwin se u svojoj knjizi uopće nije doticao pitanja porijekla života, pošto je primitivno naučno shvatanje njegovog vremena pretpostavljalo da živa bića posjeduju jednu sasvim prostu građu. Prema teoriji "spontane generacije", koja datira još od srednjeg vijeka, vjeruje se da se živo biće može formirati slučajnim udruživanjem neorganskih materija. U ovom periodu bilo je rašireno mišljenje da se insekti formiraju od ostataka hrane, a miševi od pšenice. Da bi dokazali ovu tvrdnju, načinili su i zanimljiv pokus. Na prljavu krpu je stavljeno malo pšenice i smatralo se da će nakon izvjesnog vremena iz ove smjese obrazovati miševi.

Crvanje mesa također se smatralo dokazom da život nastaje iz nežive materije. Kasnije će se, međutim, ispostaviti da crvi na mesu ne nastaju sami od sebe, već da se razvijaju iz larvi, koje su nepristupačne prostom oku, a koje mušice donose i polažu.

A mišljenje da bakterije mogu nastati od nežive materije bilo je široko prihvatljivo od strane naučnih krugova u periodu kada je Darwin pisao knjigu *Porijeklo vrsta.*

Međutim, pet godina nakon što je Darwin objavio svoju knjigu, poznati francuski biolog Louis Pasteur kategorički je pobio ovo mišljenje koje predstavlja osnovu teorije evolucije. Pasteur na slijedeći način rezimira rezultat do kojeg je došao nakon dugotrajnog rada i pokusa: "Tvrdnja da život može nastati iz nežive materije je konačno postala stvar prošlosti."[24]

Branioci teorije evolucije dugi niz godina opirali su se Pasteurovim otkrićima. Kada je, pak, razvijena nauka predočila kompleksnost građe žive ćelije, postala je još očitija neosnovanost tvrdnje da život može nastati sam od sebe.

Neuspješna nastojanja XX stoljeća

Prvi evolucionista koji je u XX stoljeću uzeo u razmatranje pitanje porijekla života bio je poznati ruski biolog **Alexander Oparin.** Određenim tezama koje je izbacio '30-ih godina, Oparin je nastojao dokazati da se živa ćelija može formirati slučajno. Međutim, ova nastojanja će se neslavno okončati, a Oparin je bio primoran da iznese slijedeće priznanje: "Nažalost, porijeklo ćelije predstavlja najtamniju tačku koja je u sebe apsorbirala cijelu teoriju evolucije."[25] Evolucionisti koji su slijedili Oparinov put nastojali su načiniti nekoliko pokusa koji bi doveli do odgovora na pitanje o porijeklu života. Najpoznatiji od ovih pokusa je 1953. godine načinio američki hemičar **Stanley Miller**. U svom eksperimentu Miller je upotrijebio mješavinu gasa, za kakvu je pretpostavio da je postojala na prvobitnoj Zemlji, sastavljenu od amonijaka, metana, hidrogena i vodene pare. Budući da ovi gasovi ne bi reagirali jedni sa drugima u prirodnim uvjetima, on je u ovaj milje uveo i

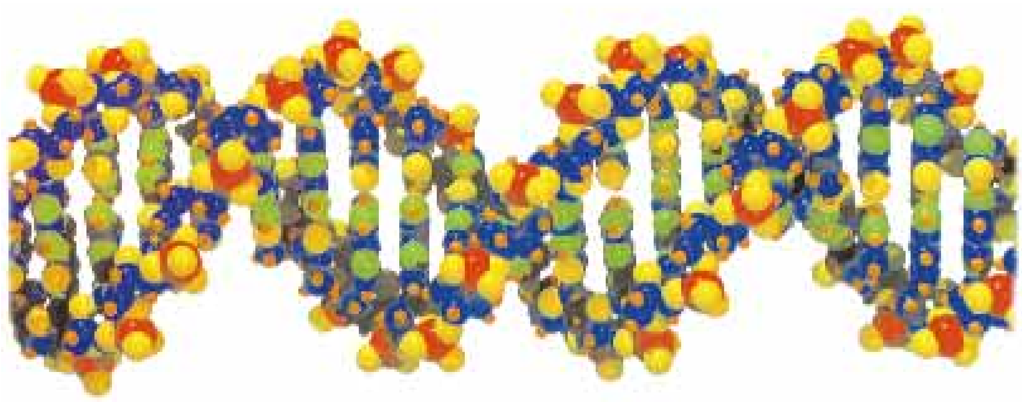
energetsku stimulaciju da bi pokrenuo reakciju među njima. Narednih godina će se, međutim, ispostaviti da je ovaj pokus, koji se prvobitno smatrao značajnim napretkom na polju evolucije, nevažeći i da je korištena imitacija prvobitne atmosfere veoma različita od one koja je postojala na prvobitnoj površini Zemlje.[26] Poslije dugog perioda šutnje, sam Miller je također priznao da atmosferski uvjeti koje je on koristio u svom eksperimentu nisu bili realni.[27] Svi napori koje su evolucionisti ulagali tokom XX stoljeća radi donošenja odgovora na pitanje porijekla života uvijek su se neslavno okončavali. Ovu činjenicu je priznao i poznati geohemičar sa San Diego Scripps instituta, **Jeffrey Bada**. U tekstu objavljenom 1998. godine u evolucionističkom *Earth* časopisu Bada na slijedeći način priznaje bespomoćnost evolucionista što se tiče ovog problema:

> *Danas kada napuštamo dvadeseto stoljeće, još uvijek se susrećemo sa najvećim neriješenim problemom koji smo imali kada smo ulazili u dvadeseto stoljeće: kako je život na Zemlji započeo?*[28]

Kompleksna građa života

Jedan od glavnih razloga zbog kojih je, o pitanju porijekla života, teorija evolucije zapala u tako veliki problem je činjenica da čak i najprostija živa bića imaju nevjerovatno složenu građu. Živa ćelija je složenija od svih tehnoloških proizvoda koje je čovjek uspio napraviti. Tako da je danas čak i u najsavremenijim laboratorijama svijeta nemoguće proizvesti živu ćeliju spajanjem neživih materija. Uvjeta potrebnih za nastanak jedne ćelije je toliko mnogo da se apsolutno ne mogu objasniti slučajnošću. Vjerovatnoća slučajnog formiranja proteina, kao najosnovnije gradivne jedinice, izgrađenog od oko 500 aminokiselina, je 1 naprema broju koji se dobije stavljanjem 950 nula iza jedinice. Međutim, vjerovatnoća koja je manja od 1 naprema 10^{50} matematički se smatra da ima nultu mogućnost realizacije.

A, DNA molekul, koji se nalazi u jezgru ćelije i koji skriva genetske podatke, jedna je nevjerovatna banka podataka. Ukoliko bismo pokušali zapisati informacije šifrirane u DNA, tada bi to značilo da ćemo sakupiti biblioteku koja sadrži 900

Jedna od činjenica koja osporava osnovanost teorije evolucije je kompleksna građa živih bića. Primjer toga je molekul DNA koji se nalazi u jezgru ćelije. DNA je jedna vrsta banke podataka koja je sačinjena od četiri nukleotida različitog rasporeda. Ovdje su sadržane sve šifre karakteristika živog bića. Kada bi čovjek pokušao da na papir ispiše svoj DNA, napisao bi enciklopediju od oko 900 tomova. Sasvim je sigurno da jedna ovakva banka podataka pobija pojam slučajnosti.

tomova enciklopedija, od kojih svaka ima 500 stranica.

Ovdje se pojavljuje jedna veoma interesantna dilema: dok se DNA može replicirati (kopirati, umnožavati) jedino uz pomoć nekih enzima koji su, ustvari, proteini, sinteza ovih enzima može biti realizirana jedino pomoću informacija šifriranih u DNA. Pošto oboje podjednako zavise jedno od drugog, oboje su morali postojati da bi moglo doći do umnožavanja. Upravo je ovo činjenica koja u ćorsokak baca scenario o tome da je život nastao sam od sebe.

Ovu činjenicu priznaje i evolucionista sa University of San Diego California, **prof. Leslie Orgel**, koji 1994. godine u oktobarskom broju časopisa *Scientific American* piše slijedeće: Izuzetno je nevjerovatno da proteini i nukleinske kiseline (RNA i DNA), oboje izuzetno kompleksne građe, nastanu spontano na istom mjestu i u isto vrijeme. Ali, isto tako je nemoguće da jedno nastane bez drugoga. Prema tome, primorani smo da zaključimo da je apsolutno nemoguće da je život nastao putem slučajnih hemijskih reakcija.[29]

Nesumnjivo, ako je nemoguće da je život nastao u ishodu prirodnih uticaja, onda se mora priznati da je stvoren na jedan natprirodan način. Ova činjenica sasvim jasno pobija teoriju evolucije čiji je jedan od temeljnih ciljeva osporavanje stvaranja.

Imaginarni mehanizmi evolucije

Drugi važan momenat u pobijanju Darwinove teorije je ispostavljanje da dvije ideje, koje su predstavljene kao "mehanizmi evolucije", u stvarnosti, također, ne posjeduju nikakvu evolucionu moć.

Svoju tvrdnju o evoluciji, Darwin je u potpunosti vezao za mehanizam "prirodne selekcije". Koliku je važnost pridavao ovom mehanizmu, vidi se i iz samog naziva knjige: *Porijeklo vrsta, putem prirodne selekcije...*

Prirodna selekcija znači prirodni odabir i zasniva se na mišljenju da će, u borbi života u prirodi, opstati ona živa bića koja su prilagođenija prirodnim uvjetima sredine i koja su jača. Naprimjer, sasvim je prirodno da će, pod prijetnjom krvoločnih životinja, od krda jelena preživjeti oni koji brže trče. Na taj način će se formirati stado jelena koje će činiti brze i jake jedinke. Ali, ovaj mehanizam neće nikada ove jelene transformirati u neku drugu živu vrstu, konje, recimo. Jeleni će uvijek ostati jeleni.

Prema tome, mehanizam prirodne selekcije ne posjeduje apsolutno nikakvu evolucionu moć. I Darwin je također bio svjestan ove činjenice i bio je primoran da u svojoj knjizi *Porijeklo vrsta* prizna slijedeće: "*Prirodna selekcija ne može ništa uraditi ukoliko ne dođe do korisnih preobražaja.*"[30]

Lamarckov utjecaj

Dobro, kako se mogu formirati "korisni preobražaji"? U okvirima primitivnih naučnih shvatanja svog vremena, Darwin je odgovor na ovo pitanje pokušao dati oslanjajući se na **Lamarcka.** Prema francuskom biologu Lamarcku, koji je živio prije Darwina, živa bića prenose osobine koje su stekla tokom života sa jedne generacije na drugu i na taj način evoluiraju, tako se, dakle, pojavljuju nove vrste.

Prema Lamarcku, žirafa je, naprimjer, evoluirala od jedne vrste antilope tako što je, generacijama, istezala vrat pokušavajući, radi prehrane, dohvatiti sve visočije i visočije lišće.

Darwin je također naveo slične primjere. Ilustracije radi, u knjizi *Porijeklo vrsta*, Darwin je ustvrdio da je, ulazeći u vodu u potrazi za hranom, jedna vrsta medvjeda poprimila karakteristike u skladu sa životom u vodi, dobila velika usta i da se, na kraju, preobratila u jednog ogromnog kita.[31]

Međutim, dok je eho Darwinove knjige odjekivao, jedan austrijski botaničar, **Gregor Mendel**, 1865. godine otkrio je zakone nasljeđivanja, koji su, opet, kategorično pobili legendu o generacijskom prenošenju stečenih osobina. Na taj način je prirodna selekcija ostala "sama" i to kao mehanizam koji uopće nema nikakvu evolucionu moć.

Neodarvinizam i mutacije

Da bi našli izlaz iz ove situacije, darvinisti su krajem '30-ih godina izbacili teoriju moderne sintetike, odnosno neodarvinizam, kako je to i šire poznato. Pored prirodne mutacije, neodarvinizam je dodao i mutacije kao "razlog korisnih preobražaja", odnosno devijacije u genima koje su nastale kao posljedica pogrešaka prilikom kopiranja ili kao posljedica vanjskih uticaja kao što je radijacija.

Neodarvinizam je model koji je i danas još uvijek u svijetu očuvao prođu u ime evolucije. Teorija tvrdi da su se milioni živih vrsta na svijetu, bezbroj njihovih kompleksnih organa, kao što su uši, oči, pluća, krila, formirali "mutacijama", odnosno nakon jednog procesa koji se zasniva na genetskim devijacijama. Međutim, postoji jedna sasvim jasna naučna činjenica, koja teoriju ostavlja bespomoćnom: mutacije ne doprinose razvoju živih bića, naprotiv uvijek su škodljive po njih.

Razlog za ovo je veoma jednostavan: DNA ima jednu veoma kompleksnu građu i bilo kakva slučajna djelovanja mogu jedino uzrokovati štetu ovoj molekuli. Američki genetičar **B. G. Ranganathan** ovu činjenicu obrazlaže na slijedeći način:

Mutacije su male, slučajne i štetne. One se rijetko dešavaju i, u najboljem slučaju, one će biti bez efekta. Ove tri karakteristike mutacija impliciraju da one ne mogu voditi evolucionom razvitku. Jedna slučajna promjena u nekom visoko specijaliziranom organizmu je ili bez efekta ili je štetna. Slučajna promjena u nekom ručnom satu ne može poboljšati taj sat. Ona će ga najvjerojatnije oštetiti ili će, u najboljem slučaju, biti bez efekta. Zemljotres ne poboljšava grad, on donosi razaranje.[32]

Upravo do danas nije uočen niti jedan primjer pozitivne mutacije, odnosno mutacije koja je razvila genetski podatak. Pokazalo se da su sve mutacije štetne. Sasvim je jasno da su mutacije, koje su darvinisti predstavili kao "evolucioni mehanizam", genetski incident koji, u biti, samo sakati i uništava živa bića. (Jedan od najčešće uočljivih uticaja mutacije kod čovjeka je rak.) Nesumnjivo, uništavajući mehanizam ne može biti "evolucioni mehanizam". A što se tiče prirodne selekcije, ona, kao što je to i sam Darwin priznao, "sama ništa ne može uraditi". Ova činjenica nam jasno stavlja do znanja da u prirodi ne postoji nikakav "evolucioni mehanizam". A s obzirom da ne postoji nikakav evolucioni mehanizam, nije se mogao dogoditi ni imaginarni proces zvani evolucija.

Fosilni zapisi: nema tragova prijelaznih formi

Fosilni zapisi su najjasniji dokaz da se u stvarnosti nije dogodio proces koji zastupa teorija evolucije. Prema teoriji evolucije, svaka živa vrsta proizašla je iz svoga prethodnika. Prethodno postojeće vrste su se vremenom pretvorile u nešto drugo i sve vrste su nastale na ovaj način. Prema teoriji, transformacija se odigravala postepeno, milionima godina. Ukoliko je ovo bio slučaj, tada su brojne "prijelazne vrste" morale postojati i živjeti tokom ovog dugog transformacijskog perioda. Naprimjer, neke pola-ribe/pola-reptili koje su stekle neke reptilske crte kao dodatak crtama riba koje su već imale, trebale su živjeti u prošlosti. Ili, trebali su postojati neki reptili-ptice, koji su stekli neke osobine ptica kao dodatak reptilskim osobinama koje su već imali. Evolucionisti upućuju na ova imaginarna

stvorenja, za koja oni vjeruju da su postojala u prošlosti, kao na “prijelazne oblike”.

Ukoliko su takve životinje već postojale, trebali bi biti prisutni milioni i čak trilioni takvih primjeraka u količini i raznolikosti. Što je još važnije, ostaci ovih čudnih stvorenja trebali bi biti prisutni u fosilnom zapisu. Broj ovih prijelaznih oblika trebao bi biti čak i veći od broja prisutnih životinjskih vrsta, i njihovi ostaci bi se trebali nalaziti širom svijeta. U *Porijeklu vrsta*, Darwin je objasnio:

Ukoliko je moja teorija istinita, bezbrojne prijelazne vrste, koje najbliže povezuju sve vrste jedne iste grupe, posve sigurno su morale postojati… Stoga bi dokaz njihovog bivšeg postojanja trebao biti nađen jedino među fosilnim ostacima.[33]

Izgubljene Darwinove nade

Međutim, iako su još od sredine XIX stoljeća širom svijeta vršili intenzivno istraživanje fosila, prijelazna forma nije pronađena. Svi iskopani fosili pokazali su da se, suprotno vjerovanju evolucionista, živa bića na Zemlji pojavljuju iznenada i potpuno formirana. Čuveni britanski paleontolog, **Derek W. Ager**, priznaje ovu činjenicu, čak iako je i sam evolucionista:

Problem je u slijedećem: kada detaljno ispitamo fosilni zapis, bilo na nivou redova ili na nivou vrsta, mi uvijek i nanovo nalazimo ne na postepenu evoluciju, nego iznenadnu eksploziju jedne grupe.[34]

Dakle, fosilni zapisi ukazuju da su se sve žive vrste pojavile iznenada, u savršenom obliku i bez ikakve prijelazne forme. Ovo je apsolutno suprotno Darwinovim predviđanjima. Štaviše, ovo je veoma jak dokaz da su žive vrste stvorene, pošto je stvaranje jedino objašnjenje da su se živa bića mogla pojaviti bez pretka iz kojeg su evoluirale, odjednom i u savršenom obliku.

Ova činjenica je priznata i od strane istaknutog biologa - evolucioniste **Douglasa Futuymaa:**

“Stvaranje ili evolucija su jedina dva moguća objašnjenja korijenja živih bića. Organizmi su se, ili pojavili na zemlji sasvim savršeno razvijeni, ili nisu. Ako

nisu, onda su se morali razviti iz prethodno postojećih vrsta, pomoću nekog procesa modifikacije. A ako su se pojavili u jednom sasvim razvijenom stanju, onda su doista morali biti stvoreni od neke svemoćne inteligencije.”[35]

Što se tiče fosila, oni pozuju da su se živa bića na Zemlji pojavila u savršenom obliku. Dakle, “korijeni vrsta” leže u stvaranju, a ne u evoluciji, kako je to Darwin smatrao.

Bajka o evoluciji čovjeka

Pitanje koje najčešće na dnevni red iznose branitelji teorije evolucije je pitanje porijekla čovjeka. Darvinistička tvrdnja o ovom pitanju drži da je savremeni čovjek evoluirao iz određenih vrsta majmunolikih bića. Tvrdi se da su za vrijeme ovog navodnog evolucionog procesa, za koji se pretpostavlja da je počeo prije 4-5 miliona godina, postojale neke “prijelazne forme” između savremenog čovjeka i njegovih predaka. Prema ovom, u biti potpuno imaginarnom scenariju, postojale su 4 osnovne kategorije:

1. Australopithecus
2. Homo habilis
3. Homo erectus
4. Homo sapiens

Imenom “**Australopithecus**”, što znači “Južnjački majmun”, evolucionisti nazivaju prvog navodnog majmunolikog pretka ljudi. Australopithecus nije ništa drugo do jedna izumrla majmunska vrsta. Opširna istraživanja koja su urađena na različitim primjercima Australopithecusa od strane dva svjetski renomirana anatomičara iz Engleske i USA, Lord **Solly Zuckerman** i profesor **Charles Oxnard**, pokazala su da ova bića nisu ništa drugo do izumrla vrsta majmuna i da nemaju nikakve sličnosti sa čovjekom.[36]

Slijedeći stupanj ljudske evolucije evolucionisti klasificiraju kao “**homo**”, to jest “čovjek”. Prema tvrdnji evolucionista, živa bića u Homo seriji su razvijenija nego Australopithecus. Stavljajući u jedan niz fosile koji su pripadali ovim

različitim vrstama evolucionisti su načinili jednu imaginarnu shemu evolucije. Ova shema je čista izmišljotina, pošto, u biti, nikada nije dokazano da između ovih različitih klasa postoji neka evoluciona povezanost. Jedan od najvažnijih branilaca teorije evolucije XX vijeka, **Ernst Mayr**, također priznaje ovu činjenicu: "Lanac koji se proteže do Homo sapiensa se, u biti, gubi."[37]

Skicirajući ovako lanac povezanosti: "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens", evolucionisti impliciraju da je svaka od ovih vrsta predak one koja slijedi iza nje. Međutim, skorašnji pronalasci paleoantropologa

Ne postoji nijedan fosilni zapis koji bi podržao scenario evolucije čovjeka. Naprotiv, fosilni zapisi pokazuju da između čovjeka i majmuna postoji nepremostiva granica. Naspram ove činjenice darvinisti su svoje nade položili u određene irealne makete i skice. Na fosilne ostatke su navukli željene maske, načinivši time lica imaginarnog bića pola-čovjek/pola-majmun.

otkrili su da su Australopithecus, Homo habilis i Homo erectus postojali na različitim dijelovima svijeta u isto vrijeme.[38]

Štaviše, jedan određeni segment ljudi, klasificiran kao Homo erectus, živio je sve do veoma skoro. Homosapiens neanderthalensis i Homo sapiens (savremeni čovjek) koegzistirali su u istoj regiji.[39] Ova situacija očito pokazuje ništavnost tvrdnje da su oni bili preci jedan drugome. Sasvim je sigurno da ne postoji takvo porodično stablo. Jedan paleontolog sa Harward University, **Stephen Jay Gould**, premda je i sam evolucionist objašnjava ovaj ćorsokak evolucije:Šta biva sa našom evolucionom ljestvicom ako postoje tri čovjekolike loze koje su paralelno egzistirale? Sasvim je jasno da nijedna nije nastala iz druge. Štaviše, kada se izvrši usporedba među njima, nijedna od njih tri ne pokazuje bilo kakav evolucioni trend.[40] Ukratko, sheme određenih živih bića "polu-majmun/polu-čovjek" koje srećemo u medijima i školskim udžbenicima, odnosno scenario evolucije čovjeka koji se putem propagande nastoji održati u životu, su jedna bajka koja nema nikakve naučne utemeljenosti.

Jedan od najčuvenijih i najpoštovanijih znanstvenika u Velikoj Britaniji, Lord **Solly Zuckerman**, u vezi s ovim pitanjima vršio je dugogodišnja istraživanja (osobito je na istraživanju Australopithecusa potrošio 15 godina). Nakon svega, iako i sam evolucionista, Zuckerman je došao do zaključka da, u biti, ne postoji porodično stablo koje se proteže od majmunolikih živih bića do čovjeka.

Zuckerman je također sačinio jednu interesantnu "naučnu skalu". On je formirao jedan spektar znanosti rangirajući ih - od onih koje on smatra znanstvenim, do onih koje smatra neznanstvenim. Prema Zuckermanovom spektru, "najznanstvenije", a to znači one koje se zasnivaju na konkretnim podacima, su hemija i fizika. Poslije njih dolaze biološke, a onda socijalne znanosti. Na samom kraju spektra, u dijelu koji Zuckerman smatra da je "najneznanstveniji", je "izvan-osjetilna percepcija" - tu spadaju koncepti poput telepatije i šestog čula - i, konačno, koncept "ljudske evolucije". Zuckerman ovako objašnjava ovaj kraj svoje skale:

Pomaknuvši se na kraj ovog spektra, pomakli smo se sa registriranja objektivne istine i stvarnosti u ona polja pretpostavljenih bioloških znanosti, poput

izvan osjetilne percepcije ili interpretiranja historije fosila čovjeka, gdje je "vjernima" sve moguće - i gdje je "revnosni vjernik" ponekad u stanju da vjeruje u nekoliko oprečnih činjenica u isto vrijeme.[41]

Eto, i scenario evolucije čovjeka je, također, sačinjen samo od komentara određenih fosila, koje su, s predrasudom, načinili ljudi koji slijepo vjeruju u teoriju evolucije.

Jedno materijalističko ubjeđenje

Sve ono što smo dovde iznijeli jasno nam ukazuje na činjenicu da je teorija evolucije jedna tvrdnja koja je u očitoj koliziji sa naučnim otkrićima: Darwinova tvrdnja po pitanju porijekla života je u oprečnosti s naukom, navedeni evolucioni mehanizmi ne posjeduju evoluirajuće djelovanje i fosilni zapisi upućuju na činjenicu da nisu postojale prijelazne forme, koje su neophodne za realizaciju navedene tvrdnje. U ovom slučaju, svakako treba odbaciti teoriju evolucije kao ideju koja je u oprečnosti sa naukom. U historiji je također zabilježeno da je niz teorija, poput modela evolucije sa centrom Zemlje, izbačeno sa naučnog dnevnog reda.

Međutim, teorija evolucije uporno se drži kao naučno aktualna i osnovana teorija. I ne samo to; čak se oni koji kritiziraju teoriju nastoje prikazati kao ljudi koji "napadaju nauku". Dobro, ali zašto je to tako?...

Nesumnjivo, povod tome je činjenica da je teorija evolucije za određene krugove ljudi jedno dogmatsko ubjeđenje koga se nikada neće odreći. Ovi krugovi su slijepo vezani za materijalističku filozofiju, a darvinizam prihvataju iz razloga što je to jedino materijalističko objašnjenje prirode. Što je dosta interesantno, oni također sa vremena na vrijeme priznaju ovu činjenicu. Dobro poznati genetičar i otvoreni evolucionista **Richard C. Lewontin** sa Harvardskog univerziteta na slijedeći način priznaje da je on "prije svega materijalista, a onda naučnik":

Mi imamo jednu materijalističku vjeru, a to je 'a priori' vjera. Ono što nas primorava da na svijet donosimo materijalistička objašnjenja nisu naučne metode ni principi. Naprotiv, zbog naše apriorne privrženosti materijalizmu mi mon-

tiramo istraživačke pojmove i principe koji će iznijeti neko materijalističko objašnjenje. A i s obzirom da je materijalizam apsolutan, mi ne možemo dozvoliti pojavljivanje nekih stavova koji upućuju na religiju.[42]

Ova izjava je sasvim jasno upozorenje da je darvinizam jedna dogma koja se drži u životu zbog privrženosti materijalističkoj filozofiji. Ova dogma podrazumijeva da ne postoji ništa izvan materije. Upravo iz ovog razloga vjeruje se da je neživa, nesvjesna materija stvorila život. Milioni različitih živih vrsta; naprimjer ptice, ribe, žirafe, leopardi, insekti, drveće, cvijeće, kitovi i čovjek su se oformili reakcijama unutar same materije, nastali su dakle unutar nežive materije kao posljedica padanja kiše ili udara groma. U stvarnosti je ovo poimanje koje je u oprečnosti i sa razumom, a i sa naukom. Darvinisti, međutim, nastavljaju braniti ovu apsurdnost iz razloga što ne smiju "dozvoliti pojavljivanje nekih stavova koji upućuju na religiju".

A svi oni koji na porijeklo života ne gledaju sa jednom materijalističkom predrasudom će sasvim lahko dokučiti slijedeću nepobitnu činjenicu: Sve živo je djelo Stvoritelja, koji posjeduje neograničenu moć i razum. Taj Stvoritelj je Allah, dž. š., Onaj koji je čitav kosmos ni iz čega stvorio, koji ga je na najsavšeniji način organizirao i Onaj koji je sve živo stvorio i dao mu oblik.

”Hvaljen neka si” - rekoše oni - “mi znamo samo ono čemu si nas Ti poučio;
Ti si Sveznajući i Mudri.”
(Al-Baqarah, 32)

BILJEŠKE

1 http: //www.jps.net/bygrace/index.html Taken from *Big Bang Refined by Fire* by Dr. Hugh Ross, 1998. Reasons To Believe, Pasadena, CA

2 Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel F. Howe; *General Science,* Allyn and Bacon Inc. Newton, Massachusetts, 1985, str. 319.-322.

3 http: // muttley.ucdavis.edu/Book/Atmosphere/beginner/layers-01.html

4 *General Science,* Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel F. Howe; Allyn and Bacon Inc. Newton, Massachusetts, 1985, str. 305.

5 *Webster's New Twentieth Century Dictionary,* 2. edition "Isostasy", New York, str. 975.

6 Carolyn Sheets, Tobert Gardner, Samuel F. Howe; *General Science,* Allyn and Bacon Inc. Newton, Massachusetts, 1985, str. 305.

7 National Geographic Society, *Powers of Nature*, Washington D.C., 1978, str. 12.-13.

8 http://www.2think.org/nothingness.html, Henning Genz - *Nothingness: The Science of Empty Space*, str. 205.

9 Anthes, Richard A., John J. Cahir, Alistair B. Fraser, and Hans A. Panofsky, 1981, *The Atmosphere*, 3. edition, Columbus, Charles E. Merril Publishing Company, str. 268-269; Millers, Albert; and Jack C. Thompson, 1975, *Elements of Meteorology,* 2. edition, Columbus, Charles E. Merril Publishing Company, str. 141.

10 Anthes, Richard A.; John J. Cahir; Alistair B. Fraser; Hans A. Panofsky, 1981, *The Atmosphere,* str. 269.; Millers, Albert; and Jack C. Thompson, 1975, *Elements of Meteorology*, str. 141.-142.

11 Davis, Richard A., Jr. 1972, *Principles of Oceanography*, Don Mills, Ontario, Adison-Wesley Publishing, str. 92.-93.

12 Elder, Danny; and John Pernetta, 1991, *Oceans*, London, Mitchell Beazley Publishers, str. 27.

13 Gross, M. Grant; 1993, *Oceanography, a View of Earth,* 6. edition, Englewood Cliffs, Prentice-Hall Inc., str. 205.

14 Seeley, Rod R.; Trent D. Stephens; and Philip Tate, 1996, *Essentials of Anatomy & Physiology*, 2. edition, St. Louis, Mosby-Year Book Inc., str. 211; Noback, Charles R.; N. L. Strominger; and R. J. Demarest, 1991, *The Human Nervous System. Introduction and Review*, 4. edition, Philadelphia, Lea & Febiger, str. 410-411.

15 Seeley, Rod R.; Trent D. Stephens; and Philip Tate, 1996, *Essentials of Anatomy & Physiology*, 2. edition, St. Louis, Mosby-Year Book Inc., str. 211.

16 Moore, Keith L., E. Marshall Johnson, T. V. N. Persaud, Gerald C. Goeringer, Abdul-Majeed A. Zindani, and Mustafa A. Ahmed, 1992, *Human Development as Described in the Qur'an and Sunnah,* Makkah, Commission on Scientific Signs of the Qur'an and Sunnah, str. 36.

17 Moore, *Developing Human*, 6. edition, 1998.

18 Williams P., *Basic Human Embryology*, 3. edition, 1984, str. 64.

19 Rex D. Russel, *Design in Infant Nutrition*, http://www. icr.org/pubs/imp-259.htm

20 Warren Treadgold, *A History of the Byzantine State and Society*, Stanford University Press, 1997, str. 287.-299.

21 *Ibid.*

22 Ismail Yakit, *Turk-Islam Kulturunde Ebced Hesabi Ve Tarih Dusurme*, str. 36.

23 *Ibid*, str. 56.

24 Sidney Fox, Klaus Dos, *Molecular Evolution and Origin of Life*, New York, Marcel Dekker, 1977, str. 2.

25 Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York Dover Publications, 1953 (1953), str. 196.

26 "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of The American Meteorological Society, vol.63, novembar 1982, str. 1328.-1330.)

27 Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, str. 7.)

28 Jeffrey Bada, *Earth*, februar 1998, str. 40.)

29 Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, Scientific American, vol. 271, oktobar 1994, str. 78.)

30 Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harward University Press, 1964, str. 189.

31 *Ibid*, str. 184.

32 B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.

33 Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harward University Press, 1964, str. 179.

34 Derek A. Ager, *The Nature of the Fossil Record*, Proceedings of the British Geological Association, vol.87, 1976, str. 133.

35 Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. str. 197

36 Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, str. 75-94; Charles E. Oxnard, *The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt*, Nature, vol. 258, str. 389.

37 J. Rennie, *Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr*, Scientific American, decembar 1992

38 Alan Walker, *Science*, vol. 207, 1980, str. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. edition, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, str. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, vol. 3, Cambridge: Cambridge University Press 1971, str. 272.

39 *Time*, novembar 1996

40 str. J. Gould, *Natural History*, vol. 85, 1976, str. 30.

41 Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, str. 19.

42 Richard Lewontin, *The Demon-Haunted World*, The New York Review of Books, 9 januar 1997, str. 28.